



65 - 66

Handelingen

67 - 68 - 69

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990 - 1991

Vergaderingen van juli 1991

ACTUELE VRAGEN

ALGEMEEN WELZIJNSWERK

BELEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP INZAKE INTERNATIONALE CULTURELE
SAMENWERKING

BELEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP TEN AANZIEN VAN BRUSSEL-HOOFDSTAD
BOUWVERGUNNINGEN VOOR DE STORTPLAATSEN VAN TERHAGEN-RUMST EN BOOM
CULTUREEL AKKOORD TUSSEN VLAANDEREN EN ROEMENIE

DEMOGRAFISCHE TAKS EN VISIE BETREFFENDE HET TOEKOMSTIG BELEID IN
VLAANDEREN

ERKENNING EN SUBSIDIERING VAN NEDERLANDSTALIGE CULTURELE CENTRA

GOEDKEURING VAN INTERNATIONALE AKTEN

INSPECTIE EN PEDAGOGISCHE BEGELEIDINGSDIENSTEN

INTERPELLATIES

JACHTDECREET

OVERLEG EN INSPRAAK IN HET GEMEENTELIJK CULTUURBELEID

REGELING VAN BEPAALDE VORMEN VAN ADMINISTRATIEF TOEZICHT IN HET KADER
VAN DE NIEUWE GEMEENTEWET

SST-PROJECT EN BELEIDSBRIEF VERKEERS- EN VERVOERSPLAN VLAANDEREN

SUBSIDIEREGELING VAN VERENIGINGEN VOOR AMATEURISTISCHE KUNSTBEOEFENING
TOESTAND IN SLOVENIE EN KROATIE NA HET INGRIJPEN VAN HET JOEGOSLAVISCHE
CENTRALE LEGER

VERSLAG REKENHOF UITVOERING BEGROTING VLAAMSE GEMEENSCHAP 1990

VERKEERS- EN VERVOERSWEZEN

Inhoud

Nr. 65 Maandag 8 juli 1991

Berichten van verhindering, blz. 2305

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2305

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2305

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 2306

Samenwerkingsakkoord
Indiening en verwijzing, blz. 2306

Adviezen
Indiening en verwijzing, blz. 2306

Verslagen
Indiening, blz. 2306

Jaarverslag
Indiening, blz. 2307

Verzoekschriften
Indiening en verwijzing, blz. 2307

Besluit van de Vlaamse Executieve (herschikking kredieten)
Indiening en verwijzing, blz. 2308

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 2308

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 2308

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 2308

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2308

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het cultuurartikel in het nieuwe ontwerp van verdrag over de Europese politieke unie, blz. 2308

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, E. Bockstal, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het voorstel van overeenkomst voor een gemeentelijk milieu- en natuurbeleid, blz. 2313

Sprekers : de heren J. Caudron, J. Cuyvers, Jos Bosmans, C. Lisabeth, A. Denys, Minister T. Kelchtermans, de heer R. Daems

Interpellatie van de heer E. Baldewijns tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de gevolgen voor het onderwijs van de terugkeer van de Belgische militairen uit Duitsland, blz. 2323

Sprekers : de heren E. Baldewijns, Minister D. Coens

Motie van aanbeveling, blz. 2327

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het onderwijs in de zogenaamde faciliteitengemeenten, blz. 2327

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer H. Coveliers tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de stand van zaken betreffende de participatie van NV Super Club in het ERC-project, blz. 2329

Sprekers : de heren H. Coveliers, Minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de afbraak en de opbouw van het Antwerpse woonnoodgebied Noord-schippersdijk, blz. 2334

Sprekers : de heren L. Hancké, Minister L. Walt Niel

Motie van aanbeveling, blz. 2339

Interpellatie van mevrouw F. Bre oels tot de heer L. Van den Bossche, 8 meenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, en de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de uitvoering van de Vlaamse voogdij en de initiatieven ter bestrijding van inmenging van de Franse Gemeenschap in de gemeente Voeren, blz. 2339

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, Minister L. Van den Bossche, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2347

Nr. 66 Dinsdag 9 juli 1991
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2349

Verslag van het Rekenhof over de voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1990

— 17 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 2349

Spreker : mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, verslaggever

Ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk

— 514 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 2350

Sprekers : de heer J. Van Hecke, verslaggever, de heer A. Van Aperen, mevrouw L. Maximus, mevrouw M. Vogels, de heer H. Lauwers, mevrouw T. Merckx-Van Goey, Minister J. Lenssens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2362
Spreker : mevrouw L. Maximus

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

— 512 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2365

Sprekers : de heer A. Bourgeois, verslaggever, de heer M. Van Peel, Minister P. Dewael

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2370

Ontwerp van decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten

— 519 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 2375

Sprekers : de heer C. Moors, verslaggever, de heer E. Baldewijns

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2380

Bijlagen

Vragen om uitleg

Commissie voor Onderwijs en Vorming
Vraag om uitleg van de heer L. Hancké aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de vermindering van het aantal uren geschiedenis in het secundair onderwijs, blz. 2382

Vraag om uitleg van mevrouw N. Maes aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de op til zijnde maatregelen met betrekking tot het aantal omkaderingsuren voor het administratief en toezichtspersoneel in het deeltijds muziekonderwijs en met betrekking tot het kunstonderwijs, blz. 2385

Vraag om uitleg van de heer E. Baldewijns aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, betreffende het rookverbod in de scholen, blz. 2387
Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer W. Kuijpers aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, betreffende de bedrijfsbrand op het industrieterrein van Herent-Wijgmaal op 30 mei 1991, blz. 2388

Commissie voor Cultuur

Vraag om uitleg van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de organisatie van de Gordel, blz. 2390

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het afsluiten van een convenant met BASF, blz. 2391

Nr. 67

Dinsdag 9 juli 1991
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2393

Ontwerp van decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten — 519 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking (voortzetting), blz. 2393

Sprekers : de heren R. Deswaene, L. Vanhorenbeek, G. Janzegers, mevrouw A. Leysen, Minister D. Coens
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2403

Ontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid — 522 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 2425

Sprekers : de heer A. Bourgeois, verslaggever, de heren F. Bosmans, H. Lauwers, J. Geysels, W. Verreycken, H. Van Rompaey, Minister P. Dewael
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2435
Spreker : de heer J. Geysels

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest; van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten overstaan van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet — 529 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2437

Sprekers : de heer H. De Loor, verslaggever, de heer P. Breyne, Minister L. Van den Bossche
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2439

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. Vierde ACS-EEG-Overeenkomst met financieel Protocol, negen Protocollen, Slotakte en Bijlagen I tot LXXVIII, Proces-verbaal van ondertekening en Bijlagen I tot VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989 ;

2. a) Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun,

b) Intern Akkoord betreffende de maatregelen en procedures nodig voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst, ondertekend te Brussel op 16 juli 1990 — 534 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2441

Spreker : de heer J. De Bremaeker, verslaggever
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2442

Voorstel van decreet van de heren P. Berben, F. Bosmans, J. Geysels, H. Lauwers en L. Peeters betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen — 513 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 2442

Sprekers : de heren F. Bosmans, H.

Lauwers, W. Verreycken, Minister P. Dewael

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2447

Voorstel van jachtdecreet van de heren G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen en F. Aerts en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche — 481 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 16

Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 — 120 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer F. Verberckmoes c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 — 127 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer G. Janzegers c.s. houdende het verbod van lood in hagepatronen en bij de visserij — 259 (D89-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer G. Beerden c.s. houdende wijziging van artikel 13 van de jachtwet van 28 februari 1882 — 263 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer P. Berben houdende wijziging van artikel 6 van het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen — 403 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer W. Taelman c.s. houdende wijziging van artikel 110 van het bosdecreet van 13 juni 1990 — 439 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren J. Timmermans en J. Dufaux houdende reglementering van de jacht — 449 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2451

Sprekers : de heer M. Capoen, verslaggever, de heren F. Verberckmoes, F. Aerts, L. Dierickx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2458

Nr. 68

Woensdag 10 juli 1991
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2459

Voorstel van jachtdecreet van de heren G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen en F. Aerts en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche — 481 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 16

Algemene bespreking (voorzetting), blz. 2459

Sprekers : de heren J. Dufaux, J. Pede, L. Dierickx, Minister T. Kelchtermans, de heren J. Van Looy, W. Verreycken, M. Capoen, G. Janzegers
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2470

Sprekers : de heren G. Janzegers, L. Dierickx, J. Pede, F. Verberckmoes, W. Verreycken

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2485
Spreker : de heer P. Van Grembergen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2485

Bijlagen

Vragen om uitleg

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer J. Cuyvers aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de negatieve gevolgen van de EG-richtlijn in verband met de registratie van pesticiden, blz. 2488

Vraag om uitleg van de heer J. Cuyvers aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het convenant met de Vlaamse verpakkingindustrie, blz. 2490

Nr. 69

Woensdag 10 juli 1991
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2493

Mededeling van de Voorzitter, blz. 2493

Sprekers : de heer M. Bartholomeussen, Minister R. De Wulf, de heren H. Suykerbuyk, W. Luyten

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, en tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de achterstand van de subsidiëring van de thuislozenzorg

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, en tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de laattijdige uitbetaling van IBF-weddesubsidies in de welzijnssector, blz. 2494

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het verhoogd risico op nieraanodoeningen door cadmium in de Kempen en Limburg, blz. 2497

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het akkoord van GIMV inzake de oprichting van Solidfin

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschaps-

minister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de oprichting van een holding voor de verwerking van vaste afvalstoffen, blz. 2498

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het Vlaams-Nederlands Cultuurhuis te Brussel, blz. 2501

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de vaste boekenprijs, blz. 2501

Actuele vraag van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de lestijdenberekening 1991-1992 voor de Brusselse basisscholen, blz. 2502

Actuele vraag van de heer M. Bartholomeussen tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de positieve voogdij van de VHM over de sociale bouwmaatschappijen, blz. 2503

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het SST-tracé tussen Antwerpen en de Nederlandse grens, blz. 2504

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, in verband met de gevolgen van de Europeanisering van Brussel voor Vlaams Brabant, blz. 2504

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2505

Voorstel van motie tot voorlopige regeling van de begroting 1990
Hoofdelijke stemming, blz. 2505

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk
— 512 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2506

Ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk
— 514 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Hoofdelijke stemming, blz. 2507

Ontwerp van decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten
— 519 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6
Aangehouden stemmings, blz. 2508
Hoofdelijke stemming, blz. 2517

Ontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid
— 522 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmings, blz. 2518
Hoofdelijke stemming, blz. 2521

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen be-

treffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten overstaan van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet
— 529 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2522

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. Vierde ACS-EEG-Overeenkomst met financieel Protocol, negen Protocollen, Slotakte en Bijlagen 1 tot LXXXVIII, Proces-verbaal van ondertekening en Bijlagen 1 tot VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989 ;

2. a) Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun,

b) Intern Akkoord betreffende de maatregelen en procedures nodig voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst, ondertekend te Brussel op 16 juli 1990

— 534 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2523

Spreeker : de heer H. Van Dienderen

Voorstel van decreet van de heren P. Berben, F. Bosmans, J. Geysels, H. Lauwers en L. Peeters betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen
— 513 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmings, blz. 2524
Hoofdelijke stemming, blz. 2525

Voorstel van jachtdecreet van de heren G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen en F. Aerts en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche
— 481 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 16
Aangehouden stemmings, blz. 2526
Hoofdelijke stemming, blz. 2538
Spreekers : de heren L. Dierickx, M. Capoen, J. Dufaux, W. Verreycken, W. Seeuws

Voorstel van resolutie van de heer W. Luyten c.s. betreffende de toestand in Slovenië en Kroatië na het ingrijpen van het Joegoslavische centrale leger
— 542 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2540
Bespreking, blz. 2540

Spreekers : de heren W. Luyten, G. Janzegers, G. Annemans, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck
Hoofdelijke stemmings, blz. 2541

Voorstel van resolutie van de heer E. Bockstal betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking en betreffende de culturele akkoorden als instrument van dit beleid
— 528 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 2543

Spreekers : de heren H. Suykerbuyk, verslaggever, E. Bockstal
Hoofdelijke stemming, blz. 2544

Voorstel van resolutie van de heer G. Janzegers c.s. betreffende een cultureel ak-

koord tussen Vlaanderen en Roemenië
— 468 (1990-1991), Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 2545

Spreekers : mevrouw M. De Meyer, verslaggever, de heer G. Janzegers, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck

Hoofdelijke stemming, blz. 2545

Spreekers : de heren G. Annemans, H. Van Wambeke

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy en R. Garcia, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck en de heren L. Van Horenbeek en W. De Vlieghe tot besluit van de beleidsbrief Beleid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel-Hoofdstad
— 433 (1990-1991) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2546

Spreekers : mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren G. Annemans, R. Garcia

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys c.s. tot besluit van de op 18 juni 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van een demografische taks en over de visie betreffende het toekomstig beleid in Vlaanderen
— 520 (1990-1991) — Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 2548

Motie van aanbeveling van de heer J. De Bremeaeker tot besluit van de op 18 juni 1991 door de heer I. Egelmeers gehouden interpellatie tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwvergunning voor het leggen van een pipe-line naar de stortplaatsen van Terhagen-Rumst en Boom voor de gipsafval van Prayon-Rupel
— 521 (1990-1991) — Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 2549

Spreekers : de heren E. De Groot, I. Egelmeers, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling van de heer H. De Croo tot besluit van de mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en vervoerswezen, het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met de verdere uitvoering van het SST-project en de beleidsbrief Verkeers- en vervoersplan Vlaanderen
— 524 (1990-1991) — Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 2550

Motie van aanbeveling van de heer G. Janzegers c.s. tot besluit van de mededeling van de Vlaamse Executieve betreffende het verkeers- en vervoerswezen
— 526 (1990-1991) — Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 2551
Spreeker : de heer G. Janzegers

Vakantiewensen, blz. 2552

Spreekers : de heer G. Verhaegen, Minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2553

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.00 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Jos Bosmans, L. Peeters, D. Van Mechelen, Jos Bosmans ; gezondheidsredenen.

A. Laridon, J. Van Bree ; buitenslands.

A.-M. Neyts-Uyttebroeck, F. Willockx ; ambtsverplichtingen.

J. Caudron, O. Lefeber ; familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten — 519 (1990-1991) — Nrs. 1 — 6

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet be-

treffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten.

De heer R. Deswaene (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, collega's, het decreet betreffende de inspectie en begeleidingsdiensten werd in de Commissie voor Onderwijs reeds uitvoerig besproken. Ik wens de heer Moors trouwens te feliciteren voor zijn degelijk verslag.

De meerderheid trachtte ons ervan te overtuigen, dat met dit decreet het onderwijs grondig zal worden geheroriënteerd, dat er iets belangrijks zal worden aan toegevoegd, een nieuw element waarmee we zullen moeten leren leven. Een zelfde spreker was van oordeel dat efficiënter per team dan individueel kan worden opgetreden.

Anderen hadden het over de goede technische ondersteuning van het decreet en de aanpak door onafhankelijke deskundigen.

Minister Coens zelf sprak in zijn inleiding over een fundamenteel innoverend ontwerp, over een dynamische procesevaluatie en over een instrument om kwaliteitsversterking te realiseren.

Hij stelde ook dat het kernbegrip eindtermen zal functioneren als referentiekader bij het uitschrijven van leerplannen, het uitwerken van lesroosters en het bepalen van voldoende kwaliteitsgaranties.

Een concrete datum tegen wanneer deze eindtermen dienen te worden geformuleerd is er echter niet. Het

kan moeilijk worden ontkend dat het ontbreken van dit nieuw gegeven een ernstig hiaat is en een handicap betekent bij de start van deze nieuwe aanpak. En dan zwijg ik nog over de instrumenten die nog dienen te worden uitgewerkt om het functioneren van de eindtermen te kunnen meten.

Het zou getuigen van kwade trouw te beweren dat het voorliggend ontwerp-decreet geen elementen bevat die kwaliteitsverbetering in ons onderwijs en PMS-begeleiding kunnen tot stand brengen.

Niettemin wordt volgens de PW de vooropgestelde nieuwe visie ondergraven door tal van vaststellingen, die aantonen dat een nieuw dak op oude fundamenten en oude muren niet zo'n fraai, stevig geheel oplevert.

Tal van voorbeelden verduidelijken onze stelling.

Na besprekingen, verklaringen, motiveringen en dergelijke gehoord te hebben in de onderwijscommissie, overheerst nog steeds de indruk dat met dit ontwerp-decreet niet de reorganisatie van de onderwijsinspectie als dusdanig in eerste orde wordt beoogd. Veeleer wil men zo vlug mogelijk tegemoetkomen aan verzuchtingen — of zeg maar eisen — van het vrij gesubsidieerd onderwijs, te weten nieuwe mogelijkheden en nieuwe financiële middelen aanboren én een grotere macht verwerven in het Vlaams onderwijslandschap.

De koek die wordt binnengehaald, is trouwens niet gering :

ten eerste de helft van het inspectie-

Deswaene

korps wordt voorbehouden aan voor-
noemd net.

Ten tweede, hetzelfde net krijgt be-
geleidingsdiensten, die nu niet meer
op eigen kosten, maar wel met gel-
den van de Vlaamse Gemeenschap
zullen worden betaald.

Deze doelstelling is ongetwijfeld de
belangrijkste reden waarom het de-
creet bij prioriteit op de dagorde wer-
de geplaatst, ofschoon meerdere an-
dere decreten meer bepaald betref-
fende het Holt, het Hokt, de reaffe-
ctaties en dergelijke een veel dringen-
der karakter vertonen.

De verwachte val van de Regering,
tijdens of onmiddellijk na het reces,
kan immers het realiseren van deze
CVP-aspiraties op de helling plaat-
sen.

Om het geheel voor de andere meer-
derheidspartijen beter verteerbaar te
maken, zijn zogezegd geen nieuwe fi-
nanciële middelen nodig. Wij zullen
over enkele jaren wellicht beter we-
ten !

Omwille van de beoogde doelstellin-
gen wordt de Homologatiecommissie
opgedoekt en de bestaande degelijke
Rijksinspectie aan flarden gescheurd.

Het inbouwen van de pariteit of een
andere verhouding in de gemeen-
schapsinspectie, is eveneens een as-
pect dat wij ten gronde afkeuren.

Ik meende dat er door het oprichten
van de Werkgroep Verzuiling in de
Vlaamse Raad eindelijk een begin
zou worden gemaakt met het lang-
zaam afbouwen of ontzuilen van de
kwaal die in de loop der jaren op
diverse terreinen is gegroeid.

De prioriteit die in dit decreet wordt
ingekapseld, bewijst dat wij ons ter
zake vergissen. De inhoud van het
decreet werd terug in een oud stra-
mien gegoten.

Wij betreuren dan ook dat de Ge-
meenschapsinspectie netgebonden
zal worden georganiseerd, wat onder
meer kan leiden tot de gekke situatie
dat de bestgerangschikte bij een exa-
men voor inspecteur toch jarenlang

op een aanstelling zal moeten wach-
ten omdat hij toevallig niet tot het
passende net behoort.

Wij vinden het zeer jammer dat niet
netoverschrijdend wordt gewerkt,
niet alleen omdat hierdoor een eerste
stap zou worden gezet naar de ont-
zuiling van het onderwijs, maar ook
omdat dit ons de garantie zou geven
dat alleen bekwaamheid HET crite-
rium is om te worden aangeworven,
een eigenschap die ongetwijfeld een
echte kwaliteitswaarborg inhoudt en
die tevens een gezonde geest van ver-
trouwen en samenhangigheid binnen
het inspectiekorps ten goede zou ko-
men. Dit wordt zeker niet bekomen
door op elk inspectielid een duidelijk
herkenbaar etiket te kleven en het
behoren tot een bepaald net te laten
prevaleren.

Vervolgens is er de problematiek van
de overtaligheid die ontstaat door
het invoeren van de pariteit. Hier-
door zullen tientallen inspecteurs, be-
noemd door de koning en meestal
met lange staat van verdienste, de
plaats moeten ruimen voor nieuwko-
mers uit het gesubsidieerd onderwijs,
alsnog zonder brevet of ervaring.

Voor velen een zeer pijnlijke situatie,
die men niet kan ontkennen. De sus-
sende verklaringen van de Minister
over wedertewerkstellingen, over ge-
lij kwaardige en volwaardige andere
betrekkingen, overtuigen hen en ons
niet en geven geen voldoende res-
pons op persoonlijke, menselijke dra-
ma's. Het schrijnend voorbeeld van
een 60-jarige hoofdinspecteur die bij
toepassing van dit decreet op pen-
sioen zal worden gesteld, terwijl zijn
iets oudere collega's tot hun 65 jaar
in dienst mogen blijven, is u wellicht
bekend.

Het is zeker niet denkbeeldig dat
mensen die overtalig worden ge-
maakt, zonder dat er ontstentenis
van betrekking is — wat een unicum
blijkt te zijn in het Belgisch admini-
stratief recht — zich zullen wenden
tot de administratieve rechtscolleges.
Dit belooft beslist ernstige moeilijk-
heden.

Indien men de pariteit per se toch
wil invoeren, dan begrijpen wij niet
waarom dit proces niet geleidelijk

zou kunnen verlopen. Berekeningen
tonen aan dat een oplossing kan wor-
den gevonden mits het inbouwen van
een overgangperiode van 4 à 5 jaar
met natuurlijke afvloeiingen.

Op die manier zouden terbeschik-
kingstellingen worden vermeden,
wordt de pedagogische continuïteit
gewaarborgd en ontstaat geen demo-
tivatie.

Bij deze rubriek wil ik nog het vol-
gende laten opmerken. Voor de in-
spectie begon de vakantie op 7 juli.
Vóór 15 juli moet aan de administra-
tie worden medegedeeld of zij al dan
niet een overdracht wensen naar een
pedagogische begeleidingsdienst .

Daar over het decreet ten vroegste
op 10 juli kan worden gestemd en de
definitieve uitvoeringsbesluiten der-
halve ook nog niet zijn gekend, kan
de inspecteur-generaal op een infor-
matievergadering een aantal vragen
van administratieve aard niet beant-
woorden, vragen die doorslaggevend
kunnen zijn voor de keuze van de
inspectieleden.

Mijn vraag aan de Minister is of men
de inspectie kan verplichten een keu-
ze te maken vooraleer alle gegevens
zijn gekend. Hoe kan dit vóór 15 juli
nog gebeuren, wanneer iedereen
reeds met verlof is.

De begeleidingsdiensten van het ge-
meenschapsonderwijs zullen even-
eens de nadelige gevolgen ondervin-
den van de ontstane malaise.

Inderdaad, een pas opgerichte inrich-
tende macht zoals de ARGO, in volle
ontwikkeling en uitbouw, zou best
gediend zijn met begeleidingsdien-
sten die zij zélf vrij kan samenstellen,
met mensen die deze opdrachten be-
groeten als een promotie.

Nu zullen deze begeleidingsdiensten
integendeel grotendeels bemand
worden met inspectieleden die op de
wip zitten, die in feite geen andere
keuze hebben en die een dergelijke
overgang veeleer beschouwen als een
degradatie.

De hoorzitting met inspectieleden
van het basisonderwijs, liet ter zake
geen misverstanden bestaan. Een si-

Deswaene

tuatie te meer die voor het Gemeenschapsonderwijs geen al te prettige vooruitzichten biedt !

Een ander negatief aspect voor de begeleidingsdiensten van de kleine netten, is dat het aantal begeleiders louter is gekoppeld aan het aantal organieke ambten. Ons inziens zou in elk net, ongeacht de organieke ambten, een vast minimumcontingent aanwezig moeten zijn. Een functionele netgebonden begeleiding stelt de kleine netten immers voor bijna onmogelijke opdrachten indien het echt de bedoeling is aan ernstige kwaliteitsverbetering of kwaliteitsbewaking te doen.

De politieke benoemingen, waarover reeds zoveel mooie en berouwvolle verklaringen werden afgelegd of initiatieven werden aangekondigd — denken wij maar aan de Ministers Eyskens en Wathélet — worden nog maar eens met gulle hand uitgestrooid. Flagrante, zuiver politieke benoemingen worden zonder enige schaamte in het decreet ingeschreven en vastgelegd. De artikels 110, 111 en 112 zijn dienaangaande illustratief. Hoe is het mogelijk dat via overgangsbepalingen eerstdaags aanstellingen zullen gebeuren als inspecteur-generaal, inspecteur-coördinator of directeur van de dienst Onderwijsontwikkeling, zonder dat van betrokkenen enige ervaring in deze materie is vereist noch lid moeten zijn van het inspectiekorps. Begrijpe wie kan ! Een regelrechte, op geen enkele manier te verantwoorden parachute-regeling.

Een bemerking tussendoor. Als men toch houdt aan een netgebonden paritaire regeling voor de Gemeenschapinspectie, waarom geldt dezelfde redenering dan niet voor de vertegenwoordiging van de netten in de dienst voor onderwijsontwikkeling ? Wellicht liggen de aspiraties, de berekeningen en de vooruitzichten van de CVP hier hoger.

Over de inhoud van het decreet en de daarin beschreven nieuwe structuren bestaat veel scepticisme.

Het niveau van ons huidig inspectie-

korps is een van de hoogste in Europa. Onze inspecteurs hebben steeds op zeer degelijke wijze het onderwijsproces en het onderwijsprodukt van nabij gevolgd, begeleid en geëvalueerd. Hierdoor hebben ze niet alleen een enorme bijdrage geleverd tot het behoud en de verbetering van de kwaliteit van ons onderwijs, maar vormden ze vaak een nuttige buffer, een klankbord voor sommige experimenten uit het verleden die directies en leerkrachten voor soms moeilijke problemen plaatsten.

De Minister meent echter dat de controlerende en begeleidende functie niet langer in één eenheid kan worden georganiseerd. Het nieuwe systeem blijkt te zijn overgewaaid uit Nederland en Engeland, waar het volgens deskundigen nochtans haar onproductiviteit en inefficiëntie heeft bewezen. De inspectie is daar nog louter een papieren korps dat zich bijna uitsluitend bezighoudt met het opmaken van brochures, het samenstellen van rapporten en dergelijke. De bevoegdheden en de middelen van de inspecteurs worden er immers dermate ingeperkt ten voordele van de begeleidingsdiensten en de navorming, dat zij enkel nog post factum het uiteindelijke resultaat kunnen toetsen en niet meer in staat zijn actief met raad en daad het proces te helpen vervolmaken. De pedagogisch gevormde specialisten kunnen aan leerkrachten en scholen niet langer adviezen geven. Zij mogen enkel inspecteren en toezien, maar hebben nog nauwelijks vat op het bereikte peil.

Het is dus zeer de vraag of het opsplitsen van de bestaande inspectieactiviteiten in een afdeling inspectie en een afdeling begeleiding wel een goede keuze is.

Nog voor de start voelt men aan dat de verstandhouding tussen beide diensten moeilijk zal zijn. Bovendien werd geen enkele overlegstructuur of samenwerkingsverband voorzien zodat verwarringen, overlappingsen en betwistingen onvermijdelijk zullen volgen. Het is immers niet denkbeeldig dat beide diensten een onafhankelijk leven zullen leiden, eigen klemtonen en prioriteiten zullen leg-

gen met alle gevolgen **vandien** voor de kwaliteit. Dat dit alles zichzelf wel zal oplossen op het terrein, zoals de Minister zich in de Commissie liet ontvallen, is een al te goedkope **bewering**.

Tenslotte is er de problematiek van de taalinspectie, die sinds 1966 wordt waargenomen door drie Nederlandstalige en drie Franstalige inspecteurs : één hoofdinspecteur voor het secundair onderwijs en het HOBU en twee inspecteurs voor het basisonderwijs.

De taalinspectie moet toezien op de toepassing van de taalwetgeving in het onderwijs, inzonderheid wat betreft de inschrijving van leerlingen en de conformiteit ervan aan de bepalingen aan de wet. Zij is bevoegd voor het hele land, wat wil zeggen dat de taalinspectie optreedt in alle Brusselse scholen en dat zij de enige Vlaamse inspectie is die ook bevoegd is voor het Franstalig onderwijs.

Het koninklijk besluit van 30 november 1966 bepaalt dat de taalinspectie steeds collegiaal moet optreden, dat wil zeggen een Nederlandstalige en een Franstalige inspecteur samen, en dat alle beslissingen bij consensus moeten worden genomen.

Het huidig ontwerp van decreet herleidt de Nederlandstalige **taalinspectie** tot één inspecteur, waar de Franstalige uit drie inspecteurs mag blijven bestaan. Dit brengt ons tot de ongezonde, **zoniet** onmogelijke situatie dat de Nederlandstalige inspecteur zijn werktijd in drie moet splitsen en beurtelings zijn drie Franstalige collega's ter beschikking moet staan. Door het toezicht op de toepassing van de taalwetgeving zo te ontwrichten, loopt men vooral in de Brusselse scholen het risico de rust en de kalmte die er mede door de taalinspectie reeds meer dan twintig jaar heersen, op de helling te zetten. Het antwoord van de Minister in de Commissie geeft wel het bestaan toe van deze problematiek, maar geeft geen uitzicht op een mogelijke oplossing.

Bovendien zouden de Ministers Grafé en Ylieff erop aandringen dat de drie Franstalige inspecteurs **be-**

Deswaene

houden blijven. Kan de Minister hierover uitsluitel geven ?

Het decreet vertoont dus volgens ons wel erg belangrijke tekortkomingen en met het goedkeuren ervan bewijzen wij het onderwijs zeker geen goede dienst. De PVV zal het dan ook niet goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de komst van een inspecteur of een inspectrice in een school is meestal onverwacht en geeft vaak aanleiding tot een paniecreactie. Het bericht van zijn/haar bezoek gaat als een lopend vuurtje door de school en zorgt voor opluchting en opwinding. Opluchting bij diegenen die vaststellen dat het bezoek niet voor hen bestemd is en opwinding bij diegenen die wellicht worden bezocht. Het gebeurt echter maar heel sporadisch dat een inspecteur voor opluchting of opwinding zorgt in een school. Té sporadisch. De inspecteur komt dikwijls als een dief in de nacht en is dan ook voor vele leerkrachten een boeman.

Na de bespreking van het decreet in de Commissie beseffen wij dat het moeilijk anders kon. Een zeer beperkte formatie van inspecteurs moest immers zorgen voor de bewaking van de kwaliteit van het onderwijs. Dat wij het met 200 inspecteurs voor het basisonderwijs en 120 voor het secundair onderwijs moesten stellen, is een teken aan de wand. Een driehonderdtal bekwame mannen en vrouwen stonden in voor de bewaking van de kwaliteit van basis- en middelbaar onderwijs.

De inspecteurs hadden een dubbele functie : controle en begeleiding. Zij controleerden de taken, de schriftelijke beurten, de examenvragen, de aanwezigheidslijsten, enzovoort. Aan het einde van het bezoek gebeurde er meestal een korte evaluatie op het kantoor van de directeur, waar een aantal suggesties aan de jonge leerkracht in kwestie werden meegegeven.

Het ontwerp van decreet maakt een

einde aan deze inspectieopdracht. Het zal veel veranderen aan de bewaking van de kwaliteit van ons onderwijs. Voortaan zal er, bij voorbeeld, niet één inspecteur op bezoek komen, maar een heel team, en wellicht dan nog aangekondigd ook.

Het ontwerp van decreet moest er komen. De herstructurering van de inspectie was opgenomen in het regeerakkoord en was bovendien ook overeengekomen in het politiek akkoord. Die herstructurering steunt op drie grote begrippen : de pariteit, de eindtermen en de begeleiding, nieuwe termen die werden ingevoerd. Ik wil dan ook enkele kritische bedenkingen wijden aan deze toch wel ingrijpende innovatie.

Ten eerste, de pariteit. Als pluralistische partij moet het ons van het hart dat de verzuiling als systeem in het decreet bewust wordt ingebouwd door het aanvaarden van het begrip pariteit. Hierbij kunnen toch een aantal vragen worden gesteld. Zo rijzen er vragen over de objectieve manier waarop de aanhorigheid van een leerkracht kan worden bewezen. Welke criteria zullen hiervoor worden gebruikt ? Het diploma behaald aan een officiële dan wel aan een vrije school ? Of zal het feit dat men heeft les gegeven in een vrije dan wel in een officiële school, het doorslaggevend criterium worden ? Wat dan met leerkrachten die een gemengde loopbaan hebben, die les geven of les gegeven hebben in een vrije en in een officiële school ? Zulke leerkrachten zijn er wel niet zo veel, maar er zijn er toch.

Door dit pariteitsprincipe wordt de netgebonden schatplichtigheid ingebouwd en de verzuiling verder bekrachtigd en georganiseerd. Het bruusk invoeren zal 55 inspectieleden, 50 in het officieel onderwijs en 5 in het vrij onderwijs boventallig maken. Vandaar dat wij, vanuit sociaal oogpunt, pleiten voor de geleidelijke invoering van deze pariteit via een overgangperiode met een natuurlijke afvloeiing, zodat niemand boventallig wordt of ter beschikking wordt gesteld.

Mijnheer de Minister, onze fractie heeft wel moeite met de invoering

van dit begrip, maar erkent dat dit principe in het regeerakkoord stond en het voorwerp uitmaakte van een politiek akkoord.

De eindtermen vormen mijn tweede bedenking als het kernbegrip dat in dit decreet wordt gehanteerd. De eindtermen zijn de einddoelstellingen, die in functie van het daarbij betrokken onderwijsniveau mogen worden verwacht. De eindtermen houden het wetenschappelijk referentiekader in voor leerplannen en lesroosters, uitgewerkt voor het betrokken onderwijsniveau.

Het project van eindtermen wordt voorbereid door een team van deskundigen en wetenschappers. Over dit project zal de Vlaamse onderwijsraad een advies geven. Nadat over het project een advies is gegeven, zal het door de Vlaamse Executieve worden goedgekeurd en pas dan zal het door de Vlaamse Raad worden bekrachtigd. De ultieme verantwoordelijkheid ligt nogal symbolisch — volgens ons een beetje té symbolisch — bij de Gemeenschap, die als Vlaamse Raad enkel mag bekrachtigen.

Mijnheer de Minister, op welke wijze zullen aanvullende preciseringen van de eindtermen door de Commissie en de leden van de Vlaamse Raad nog kunnen worden gefinaliseerd ?

Mijnheer de Minister, wij zijn voorstander van de invoering van het begrip eindtermen, omdat hierdoor een andere boeman wordt opgedoekt, met name de Homologatiecommissie, waardoor zoveel generaties leerkrachten en leerlingen werden geteisterd. De Homologatiecommissie verdwijnt van het toneel en wordt door een veel directer en veel efficiënter evaluatiesysteem vervangen.

Mijn derde reeks opmerkingen betreft de netgebonden begeleiding. De organisatie van de netgebonden begeleiding vormt voor ons een min of meer negatief punt. Tevens lijkt het aantal begeleiders, vooral voor het basisonderwijs, volgens ons te klein.

Onze meest fundamentele kritiek slaat echter op de relatie, die tussen de inspectie en de begeleiding zou moeten bestaan. Tussen beide korp-

Vanhorenbeek

sen dient een goede wisselwerking tot stand te komen. Er werd onvoldoende nadruk gelegd op de relatie, die niet decretaal werd vastgelegd. Dat is voor ons een zwak punt in dit decreet.

Mijnheer de Minister, wij betreuren dat er geen verplichte overlegstructuur tussen de inspectie- en de begeleidingsdiensten werd opgebouwd. Thans blijft de samenwerking tussen beide korpsen beperkt tot een aantal goede bedoelingen, zoals u deze zelf heeft geformuleerd. Ik citeer uw woorden : er zal een gedragscode worden vastgelegd of geleidelijk zal een vorm van deontologie gebaseerd op wederzijds respect worden opgebouwd.

Het blijven mijns inziens vrome wensen.

Mijnheer de Minister, ontegensprekelijk zal zich in de zeer nabije toekomst een decretale regeling opdringen die een verplicht gestructureerd overleg instelt tussen inspectie en begeleiding. Het niet aanvaarden van deze structuur legt een zware hypothec op de doelstelling van dit decreet, namelijk de kwaliteitszorg over het ganse Vlaamse land eenvormig en sluitend te regelen.

Als volksnationalist noem ik dit decreet een kans die niet helemaal benut is geworden. Waar blijven de reeds lang aangekondigde netoverschrijdende initiatieven ? De cruciale doelstelling van ons onderwijs, namelijk kwaliteitscontrole en -bewaking, geeft vanzelfsprekend aanleiding om netten te overschrijden en bruggen te slaan. Om de pariteit binnen de inspectie en de begeleiding te verantwoorden wordt teruggegrepen naar de samenstelling van de Homologatiecommissie die in 1949 werd opgericht. Na meer dan 40 jaar wordt dit principe opnieuw boven gehaald, alsof de tijd heeft stil gestaan, alsof de maatschappij niet fundamenteel is veranderd. Daarrond zullen velen hun twijfels blijven uiten, binnen en buiten onze partij.

De heer C. Moors : U spreekt voortdurend over verzuiling van het on-

derwijs. Ik heb u reeds gezegd dat in om het even welk land waar men komt een verscheidenheid aan inrichtende machten bestaat. Wij hebben er heel wat bezocht en telkens hetzelfde vastgesteld. Hoe wenst u de verzuiling te doorbreken ? Wij hebben nu eenmaal 70 ten honderd ouders en leerlingen die opteren voor het vrij gesubsidieerd onderwijs. Wij hebben gemeentelijk, provinciaal en gemeenschapsonderwijs. U spreekt altijd in slogans, maar wat doet u eraan ?

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer Moors, als we op dat probleem willen ingaan hebben we wel wat meer tijd nodig dan ons is toegemeten tijdens deze bespreking. Wij willen voortdurend benadrukken dat uw partij vanuit een verkeerde filosofie vertrekt.

De heer C. Moors : Bent u voorstander van vrij onderwijs, van gemeentelijk onderwijs, van Gemeenschapsonderwijs ?

De heer L. Vanhorenbeek : Natuurlijk, wij hebben daar geen enkel probleem mee.

De heer C. Moors : Dan hebt u toch wat u wenst. Waarom bestrijdt u het dan ?

De heer L. Vanhorenbeek : Ik begriep uw vraag eigenlijk niet.

De heer C. Moors : Als u voorstander is van vrij gesubsidieerd onderwijs, van gemeentelijk onderwijs en van Gemeenschapsonderwijs, wat bestrijdt u dan ? Ik heb inderdaad de indruk dat het slogans zijn zonder inhoud.

De heer L. Vanhorenbeek : Het gaat hier om een fundamentele keuze. U kiest duidelijk voor een bepaald type van onderwijs.

De heer C. Moors : U kan de CVP er nooit op betrappen dat zij niet voor pluriformiteit is in de inrichtende machten. Het is trouwens een vrijheid. Ik hoor u herhaaldelijk beweren dat u tegen verzuiling is, maar wat houdt dat in de praktijk in ? Ik krijg daar nooit een antwoord op, zelfs niet van Agalev.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik eindig mijn uiteenzetting met een vraag van een aantal inspectieleden en een aantal medewerkers van het zeer degelijk functionerend korps, namelijk om te bevestigen dat zij al hun verworven rechten mogen behouden, zoals voorgeschreven in de overgangsbepaling.

Ondanks de door de VU geformuleerde kritische bedenkingen, zal zij dit ontwerp van decreet goedkeuren. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik val in herhaling wanneer ik het opnieuw heb over de manier waarop de uitvoerende macht de wetgevende macht behandelt en hoe er met afspraken tussen de Raden en het nationaal Parlement wordt omgesprongen. Dit is niet bedoeld als een persoonlijk verwijt aan de Minister, maar als een objectieve vaststelling.

Van middeleeuwse heiligen was geweten dat ze met veel gemak het principe van de bilocatie konden toepassen. Leden van de Vlaamse Raad worden geacht tot meer in staat te zijn. Zo moet ik vandaag nog twee senaatscommissies bijwonen terwijl ook een Commissie van de Vlaamse Raad een ontwerp behandelt dat ik op de voet volg, en dat allemaal in een periode die wordt verondersteld het reces te zijn, dus op een moment dat de aandacht van de doorsnee burger zeker niet gaat naar het werk dat hier vandaag wordt verricht. Dergelijke toestanden werden ook door de leden van de meerderheid aangeklaagd, maar daar blijft het bij. Het wordt de hoogste tijd om ter zake de daad bij het woord te voegen.

Typisch is dat belangrijke decreten in verband met het onderwijs opnieuw tijdens de schoolvakantie hun beslag krijgen. Dat zou louter toeval kunnen zijn, net zoals het feit dat de bepalingen op 1 september aanstaande van kracht worden. Dit maakt met andere woorden de benoeming vol-

Janzegers

gens politieke verdeelsleutels van een aantal mensen noodzakelijk, waarvoor decretaal uitzonderingen worden vastgelegd. De heer Deswaene heeft reeds in dat verband verwezen naar de artikelen 110 tot 112. De Regering zal er op 1 september 1992 immers anders kunnen uitzien. Er kunnen zelfs vroeger, maar weliswaar niet vóór 1 september 1991, zogenaamde ongevallen gebeuren.

Deze vaststellingen staan dan in schril contrast met de hoogdravende slotbepalingen, namelijk dat het meer dan ooit de betrachting van de Vlaamse Executieve is om via het Vlaams onderwijs onze jongeren te vormen en op te voeden tot waardige Europeanen en moreel-bewuste werelburgers.

Het is jammer dat de politieke partijen maar niet kunnen genezen van die Belgische ziekte. Het verschil is dat wie in de oppositie zit — ik reken daar ook de PVV bij — zich als een seropositieve gedraagt. Heel wat opmerkingen en amendementen van

onze collega's van de PVV en van de heer Laridon vragen naar meer rechtvaardige criteria — vergelijken de proeven, belang van de anciënniteit — of kanten zich tegen tendenzen van verzuiling. Dezelfde opmerking geldt ook voor de behandeling van de amendementen : behalve één amendement werden slechts de amendementen, ondertekend door de meerderheidspartijen, aanvaard.

Globaal inhoudelijk kan men stellen dat het decreet het voorwerp is van verschillende verbeteringen. Dit blijkt uit de protocollen van 14, 18 en 20 maart van de onderhandelingen met de vakbonden.

De SERV stipte wel aan dat nog belangrijke beslissingen het voorwerp zullen uitmaken van besluiten die nog door de Vlaamse Executieve moeten worden genomen.

Ook uit een gedachtenwisseling met een delegatie van de werkgroep inspectie basisonderwijs bleek dat er nog heel wat vragen zijn rond dit ontwerp. Vragen naar de opsplitsing tussen inspectie en begeleiding, wie de

inspectie inspecteert en de begeleiding begeleidt, de verhouding tussen produktieevaluatie en het adviesrecht ter zake, de inlevering aan personeel, de anomalieën bij de terbeschikkingstelling, de bezoldiging en vergoeding, de pariteit en de verzuiling.

Die discussie gaf aanleiding tot amendementen, waarvan sommige in het ontwerp werden opgenomen.

We kunnen besluiten dat het ontwerp inhoudelijk heel wat goede bedoelingen heeft, maar dat zowel het tijdstip van bespreking en bekrachtiging als de politisering van sommige benoemingen in alweer een verzuild kader het geheel geen goed doet.

Voor meer concrete opmerkingen in verband met de artikelen verwijs ik naar de algemene bespreking.

De Voorzitter : Mevrouw Leysen heeft het woord.

Mevrouw A. Leysen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het ontwerpdecreet dat vandaag ter bespreking voorligt, is een belangrijk decreet, omdat het de mogelijkheden creëert om aan de onderwijsinstellingen de nodige impulsen te geven om kwalitatief hoogstaand onderwijs aan te bieden via een aantal instellingen die nu decretaal worden geregeld. Als CVP-fractie kunnen wij ons scharen achter de algemene krachtlijnen van dit decreet, wetende dat ten eerste, de inrichtende macht de eerste verantwoordelijke is voor de kwaliteit van het onderwijs.

Ten tweede, het de opdracht van de overheid is de minimale verwachtingen van de Gemeenschap ten aanzien van het onderwijs op een klare wijze te formuleren. Om deze minimale verwachtingen duidelijk uit te schrijven dient men een beroep te doen op onderwijsdeskundigen, wetenschappelijke medewerkers die via dit decreet in de Dienst voor Onderwijsontwikkeling zullen worden samengebracht.

Ten derde, de overheid via haar Gemeenschapsinspectie erover moet waken dat in het verstrekte onderwijs deze minimale verwachtingen worden gerealiseerd.



De Vlaamse Raad in plenaire vergadering

Leysen

Ten vierde, de overheid via de pedagogische begeleidingsdiensten de onderwijsvrijheid van elk net waarborgt met eerbied voor de eigen pedagogische methodiek en de specifieke opvoedings- en vormingsprojecten.

Het decreet dat wij vandaag bespreken, handelt over de inspectie, de dienst voor onderwijsontwikkeling en de begeleiding. Bij elk van deze instellingen wil ik even stilstaan en enkele bedenkingen formuleren.

Het eerste punt betreft de gemeenschapsinspectie. Ik constateer dat de Gemeenschap een belangrijk deel van haar middelen besteedt aan onderwijs. Het is dan ook niet meer dan logisch dat diezelfde Gemeenschap ook in een verantwoorde evaluatie dient te voorzien inzake de kwaliteit van de geboden vorming. Deze kwaliteitsevaluatie is een zeer belangrijke en complexe taak, niet alleen omdat vele factoren de kwaliteit van het onderwijs beïnvloeden, maar ook omdat de evolutie van de maatschappij steeds nieuwe eisen stelt aan het onderwijs. Zo moet de Gemeenschapsinspecteur naast een onderwijsdeskundige- en pedagogische bekwaamheid ook een vakdidactische bekwaamheid en een algemene kennis van de onderwijswetgeving hebben.

De inspectie richt haar controlerende taak vooral op de onderwijsinstelling. De groepsinspectie is vooral gericht op het schoolrendement en op het controleren van de minimum-leerplannen en de te bereiken eindtermen. Het gaat hier duidelijk om een productevaluatie.

Is het nog de taak van de inspectie om individuele leerkrachten te bezoeken en te controleren? Wie nodigt deze inspectie uit? Aan wie rapporteert de inspectie?

Naast deze controlerende taak heeft de inspectie een adviserende taak ten opzichte van het beleid. Jaarlijks brengt zij aan de Minister verslag uit over de toestand in het onderwijs en geeft zij eventuele adviezen voor het toekomstig onderwijsbeleid. De inspectie moet de Minister bijstaan bij het initiëren, promoveren en coördi-

neren van netoverschrijdende onderwijsprojecten, waarmee de Gemeenschap maatschappelijke doelstellingen wil realiseren. Dit kunnen algemeen onderwijskundige problemen zijn, zoals de problematiek van de zittenblijvers, het migrantenonderwijs of het bepalen van nieuwe leerinhouden.

In de Commissie is er heel wat discussie geweest over het feit dat de Gemeenschapsinspectie paritair is samengesteld. Dit hebben wij ook vandaag nog gehoord. Paritair betekent dat de helft van de leden tot het gesubsidieerd vrij onderwijs behoren en de andere helft tot het Gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd officieel onderwijs. Persoonlijk betreurt ik dat deze pariteit niet verder is doorgevoerd, namelijk tussen het Gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd officieel onderwijs. Alhoewel dit laatste net, wat het aantal leerlingen betreft, niet meer het derde maar wel het tweede net is, stel ik hoe langer hoe meer vast dat het gesubsidieerd officieel onderwijs tussen de twee grote onderwijsbelangen valt, te weten tussen het gesubsidieerd vrij onderwijs en het Gemeenschapsonderwijs. Om dit te illustreren geef ik enkele cijfers. Voor het geheel van de inspectie werden 156 ambten voorzien, waarvan er — gelet op de pariteit — 78 naar het gesubsidieerd vrij onderwijs gaan. Gezien het leerlingenaantal kan men hieromtrent weinig of geen problemen maken. Van deze 156 ambten gaan er eveneens 78 naar het Gemeenschapsonderwijs en naar het gesubsidieerd officieel onderwijs. Hierbij moet ik opmerken dat het Gemeenschapsonderwijs 51 inspecteurs zal hebben en het gesubsidieerd officieel onderwijs 27 inspecteurs zal toegewezen krijgen.

Vervolgens wil ik wijzen op de budgetten voor de begeleiding. Ook hier stel ik vast dat het gesubsidieerd officieel onderwijs zeker niet het type van onderwijs is dat het best wordt gediend. 200,6 miljoen worden toegerekend aan het gesubsidieerd vrij onderwijs, dat ongeveer drie vierde van het aantal leerlingen heeft. Het Gemeenschapsonderwijs ontvangt 103,4 miljoen terwijl het gesubsidi-

dieerd officieel onderwijs het met 75,6 miljoen moet doen. Mijnheer de Minister, op dat vlak vragen wij u hoe wij het moeten klaarspelen om de mensen van de schoolsport hun taak verder te laten uitvoeren.

De vergelijking met betrekking tot de beschikbare mankracht loopt eveneens mank. Wat de pedagogische adviseurs en detacheringen betreft, krijgt het gesubsidieerd vrij onderwijs 248 ambten, het Gemeenschapsonderwijs krijgt er 82 en het gesubsidieerd officieel onderwijs slechts 58.

Mijnheer de Minister, ik wil in het bijzonder uw aandacht vragen voor een andere pariteit die helemaal niet is verwezenlijkt, met name deze tussen mannen en vrouwen. Wanneer wij het aantal betrekkingen uitgedrukt in full-time equivalent bekijken, stellen wij vast dat er 44 ten honderd mannelijke leerkrachten zijn en 56 ten honderd vrouwelijke leerkrachten. Nochtans, bestond slechts 14,4 ten honderd van het inspectie kader tijdens het schooljaar 1988-1989 uit vrouwelijke inspectieleden. Dit is toch geen gezonde situatie. Ik stel dan ook voor dat u bij gelijkwaardigheid van de kandidaten, voorrang zou verlenen aan de vrouwen. Ik doe tevens een beroep op u om deze gedragslijn aan te bevelen in de diverse netten.

De Dienst Onderwijsontwikkeling is toegevoegd aan de inspectie. Het is als het ware een stafdienst die zorgt voor de wetenschappelijk onderbouwde ontwikkeling van de eindtermen en van de instrumenten om het functioneren van de school en de kwaliteit van het onderwijs te analyseren en te evalueren. Deze dienst is gestoeld op Nederlands model. Wanneer wij dat model nader bekijken, rijst de vraag of de middelen die wij ter beschikking stellen wel voldoende zijn om de ambitieuze opdracht te realiseren. Er kan misschien ook worden overwogen om deze dienst allereerst op te starten aangezien hij moet instaan voor de eindtermen en de instrumenten die bepalend zijn voor het schoolrendement.

Wat de pedagogische begeleidingsdiensten betreft, is het van essentieel belang dat de taken van de inspectie

Leysen

en van de begeleiding duidelijk worden afgebakend. Pedagogisch ondersteunende taken kunnen niet worden gecombineerd met controlerende taken. Toch is het belangrijk dat de inspectie kan instaan voor feedback en dat overleg wordt georganiseerd tussen de inspectie en de begeleiding omtrent eventuele bijsturing. De vraag rijst of deze doorstroming op vrijwillige basis zal gebeuren aangezien er geen officiële overlegstructuren zijn tussen de netoverschrijdende Gemeenschapsinspectie en de netgebonden begeleiding. Dit decreet moet er met andere woorden voor zorgen dat het schrikbeeld van de strenge sanctionerende inspecteur verglijdt naar het charismatische beeld van jouw onderwijsbegeleider, je vriend. De pedagogische begeleidingsdiensten hebben tot taak de professionalisering van de leerkrachten en van de instellingen te bevorderen. De begeleiders kunnen noch controleren, noch sanctioneren. Hun taak wordt ondubbelzinnig vastgelegd. Zij spelen geen rol bij de aanwerving en de vaste benoeming van een personeelslid. Zij houden zich bezig met proces-evaluatie en begeleiden de leerkrachten in hun pedagogische opdracht. Belangrijk is dat inspecteurs en adviseurs als gelijkwaardig worden beschouwd, dit zowel wat de bezoldiging als wat de aanwervingsvoorwaarden betreft. Dit laatste is echter niet in het decreet vastgelegd. Elk net mag zijn voorwaarden bepalen en die aan de Minister ter goedkeuring voorleggen.

Mag ik de Minister verzoeken erover te waken dat de selectieproeven voor de begeleidingsdiensten gelijkwaardig zijn met die van de inspectie? Ik betreur dat de begeleiding en de navorming niet één structureel geheel vormen. Zij zijn immers op elkaar aangewezen om de resultaten van de inspanningen te evalueren en om de financiële, materiële en menselijke middelen zo efficiënt mogelijk te gebruiken. Aangezien beiden netgebonden zijn, is het wenselijk dat de netten initiatieven nemen om een structureel geheel te verwezenlijken. Dat zou het onderwijs zeker ten goede komen.

Een andere vraag is op welke wijze de inspecteurs en de adviseurs kunnen worden betrokken bij het bepalen van de inhoud van de lerarenopleiding. Zij zijn immers het best geïnformeerd om te velde mogelijke hiaten in de opleiding vast te stellen.

Mijnheer de Minister, dank zij uw initiatief onderging het Vlaamse onderwijslandschap tijdens deze zittingsperiode grondige wijzigingen. Het heeft een eigen gelaat gekregen omdat serieus rekening werd gehouden met onze eigen geaardheid. Wij zijn hierover ten zeerste verheugd.

Toch zou het fout zijn ons te koesteren in zelfvoldaanheid en zelfgenoegzaamheid over wat nu allemaal decretaal is vastgelegd. Wij moeten er integendeel over waken dat wat vandaag wordt vastgelegd in de toekomst ook effectief functioneert en bijdraagt tot de kwaliteitsbevordering van ons onderwijs. Tot op vandaag hebben wij al vele radertjes geconstrueerd. Wij hopen dat die radertjes morgen perfect in elkaar zullen passen en dat ons onderwijskamwiel gesmeerd zal lopen. Omdat dit ontwerp een belangrijk onderdeel is van een geheel zullen wij het graag goedkeuren.

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, eerst en vooral dank ik de Voorzitter en de leden van de Commissie voor de constructieve bespreking in Commissie van dit ontwerp dat door iedereen als belangrijk wordt erkend. Ik feliciteer ook de verslaggever voor het werk dat hij heeft gepresteerd. Door zijn verslag en commentaar in openbare vergadering hoef ik het ontwerp hier niet meer toe te lichten en kan ik onmiddellijk overgaan tot het antwoord op wat de verschillende sprekers hebben gezegd.

De heer Baldewijns stelde zich vragen omtrent de kwaliteit van ons onderwijs en drong aan op een wetenschappelijke en beleidsmatige aanpak. Zonder op de wetenschappelijke aspecten diep te willen ingaan wil ik toch doen opmerken dat het de

vraag is wat daaronder precies moet worden verstaan. Met welk referentiekader, met welke factoren moet men rekening houden? De discussie hierover is niet technisch, maar ook niet vrijblijvend. Wetenschapslui moeten beseffen dat hun inbreng maatschappelijk relevant moet zijn. In dat opzicht is wetenschap niet neutraal. Velen stellen zich vragen over de kwaliteit van het onderwijs, meer bepaald over de achteruitgang. Waarop baseren zij zich om dergelijke uitspraken te doen? Ik heb de indruk dat de kwaliteit van ons onderwijs verbetert. Dat is ook normaal, de wetenschap gaat ook vooruit en er is ook een maatschappelijke evolutie. Of die wijzigingen in het onderwijs echt parallel lopen met de veranderingen in de wetenschap en in de maatschappij, weet ik ook niet. Dat weet waarschijnlijk niemand. In elk geval meen ik dat wij steeds een kritische houding moeten hebben ten aanzien van het onderwijs en steeds meer kwaliteit mogen verwachten. Zo'n houding kan al degenen die voor het onderwijs verantwoordelijk zijn maar ten goede komen.

Zeer dikwijls wordt de kwaliteit beoordeeld aan de hand van de kosten. Vele boekhouders beoordelen het onderwijs naargelang de kosten en het resultaat. Ik heb me steeds verzet tegen deze benadering van de onderwijsproblematiek. Als men dan toch economisch wil rekenen moet men alles rekenen, ook de evolutie in de participatie en de democratisering van het onderwijs, want onbetwistbaar kan men hier een grote vooruitgang vaststellen. De kwaliteit van ons onderwijs en de keuzevrijheid zijn basiskosten. De eigenheid van de Vlaamse gemeenschap heeft dit er zeker voor over.

Ik zet mij af tegen de voortdurende maatschappelijke overbevraging van het onderwijs. In het onderwijs wordt men vaak verantwoordelijk gesteld voor alle maatschappelijke problemen en alle heil wordt van het onderwijs verwacht. Dit zou dan ook nog moeten gebeuren met een mindere kost, wat natuurlijk niet mogelijk is.

Een bredere, positievere waardering voor het onderwijs is noodzakelijk.

Coens

Het zou de personen die dit moeten dragen op psyche-sociaal gebied zeker verlichten want zij moeten hun opdracht in het onderwijs ten aanzien van de samenleving steeds opnieuw bevestigen. Uiteindelijk staat of valt de kwaliteit van ons onderwijs met de deskundigheid van de leerkrachten. Dit is het ultieme criterium en wat wij kunnen doen ter ondersteuning en begeleiding is natuurlijk belangrijk, maar toch is de basis de deskundigheid van de leerkrachten.

Wij moeten evolueren naar een globaal concept van de lerarenopleiding. Deze opleiding moet met decreten worden geregeld. Wij hebben er reeds melding van gemaakt bij de bespreking van het universitair decreet. Deze week dien ik het HOLT-decreet in de Commissie in. De Commissie zal beslissen wanneer de besprekingen aanvatten. Wij zijn ter beschikking van de Raad. Ik heb erover reeds met de Voorzitter gesproken en indien u ermee akkoord bent stemt hij ermee in de werkzaamheden reeds in september te hernemen. Onze wetgevende taak is niet af. Conform het regeerakkoord zijn wij nu bezig met de finishing touch van onderwijsdecreet III, alsook van het participatiedecreet.

Een van de meest fundamentele zaken — ik verwacht de bespreking ervan niet meer tijdens deze legislatuur — is het globale decreet over de lerarenopleiding. Ter zake werkt een werkgroep reeds geruime tijd aan deze problematiek — tot deze werkgroep behoren mensen vanuit de universiteiten en de normaalscholen van alle netten — om het ideeën-goed waar u om vroeg naar voor te brengen. Ik vind dit een maatschappelijke discussie waard. Er wordt soms gezegd dat inzake onderwijs er veel discussie is. Het is goed dat deze problematiek voorafgaand stof doet opwaaien. Dat is onvermijdelijk. Het is geen zaak alleen van deskundigen en professionelen. Onderwijs is een maatschappelijk gegeven van enorme betekenis. Ik ben dan ook van plan die ideeën, die nog niet convergerend zijn, aan te bieden, misschien in de vorm van een beleidsnota. Na rug-

gespraak met de Voorzitter kunnen wij misschien in september onze normale werkzaamheden aanvatten. Dan kunnen wij nagaan — misschien onder de vorm van status questionis — of wij ter zake, naast de andere ontwerpen van decreet, iets naar voren kunnen brengen.

In elk geval heb ik mij over de kern van de zaak reeds een idee kunnen vormen, te meer omdat wij deze discussie reeds vaak op Europees en Belgisch niveau hebben gevoerd. Wat de Franstaligen daarover denken, is hun zaak. Zij hebben autonomie en dus ook het recht om hun eigen ideeën naar voren te brengen. Zij willen alle lerarenopleidingen aan de universiteit laten plaatsvinden. Ik ben het daarmee niet zomaar eens. Onze normaalscholen zijn goed en wij moeten ze benutten. Zo'n know-how schuift men immers niet zomaar aan de kant. Wij onderscheiden ons daarmee wel van bepaalde andere landen die deze specifieke traditie niet hebben. Het is echter even noodzakelijk de samenwerking tussen universiteiten en normaalscholen reëler en sterker te maken. De inbreng van de universiteiten in de lerarenopleiding is nodig. Zij hebben deze zaak te lang onvoldoende naar zich toe gehaald. Bovendien hebben zij niet genoeg inspanningen geleverd om de kwaliteit van de leerkrachten die zij zelf opleiden, te verhogen. Bovendien hebben zij de opdracht tot ondersteuning van en samenwerking met de normaalscholen. Ik benadruk nogmaals dat de kwaliteit van het onderwijs een zaak van de leerkrachten en hun kwaliteit is. Wat wij, politici doen, is belangrijk, maar beperkt zich tot ondersteuning achteraf op het gebied van inspectie en controle of het onderwijs beantwoordt aan de maatschappelijke eindtermen. Bovendien geven wij ook steun aan de pedagogische projecten die Vlaanderen rijk is en zorgen wij ervoor dat deze kunnen worden begeleid. Daarvoor ook hebben wij de pedagogische adviseurs. Dat is enorm belangrijk, maar de bron ligt bij de leerkrachten.

Nog vóór het probleem van de opleiding, worden wij geconfronteerd met het probleem van de recrutering. Dat is inderdaad enorm groot. Ik heb de

jongste dagen nogal wat contact gehad met directeurs van normaalscholen. Tot welk net zij ook behoren, allen klagen ze over de daling van de kwaliteit van de jonge mensen die zich aan de normaalschool laten inschrijven. Dat is een bijzonder zorgwekkende evolutie. Misschien zijn slechts enkele specialisten onder ons daaraan geïnteresseerd, maar eigenlijk zou het de belangstelling van de gehele samenleving moeten wegdragen. Zijn wij ons er wel van bewust wat er gebeurt met de opleiding van de volgende generaties, indien dit proces doorzet? Een te laag peil van basis- en secundair onderwijs kan nooit aan de universiteit worden hersteld. Er zijn dan ook directeurs van normaalscholen uit alle netten die pleiten voor een selectiemethode, zodat men slechts mensen met de nodige kwaliteiten inschrijft. Hoe dan ook moet men nu echter voortdoen met de kwaliteit van de degenen die men heeft. Het slaagpercentage is blijkbaar een constant gegeven. Ik verberg dus niet dat er een enorm probleem is. Het systeem van navorming dat wij hebben tot stand gebracht, moet dus ook rustig worden geëvalueerd en wij moeten nagaan hoe het kan worden verbeterd. Tot zover mijn antwoorden in verband met het fundamentele probleem van de kwaliteit van het onderwijs.

De heer Baldewijns heeft ook een aantal specifieke vragen gesteld waarop ik echter niet in detail zal ingaan. Wij zullen ermee in de mate van het mogelijke rekening houden bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten.

Ik moet u wel zeggen dat wij binnen de 0,2 van de detacheringen blijven en dat er voor deze bijzonder waardevolle diensten een oplossing moet worden gevonden. U weet hoe sterk de binding is tussen onderwijs en cultuur. Samen met de Minister van Cultuur moeten initiatieven worden genomen om de lichamelijke opvoeding in schoolverband te stimuleren en om de binding tussen onderwijs en cultuur op een optimale wijze te versterken. Men mag van het onderwijs niet meer vragen dan wat het onderwijs op redelijke wijze kan doen. Het onderwijs bevat een po-

Coens

tentieel aan mensen, middelen en infrastructuur dat een maatschappelijke valorisatie vereist. Dit aspect dient op een globale wijze te worden onderzocht.

De heer Deswaene heeft een aantal opmerkingen geformuleerd die ik punt voor punt kan weerleggen. Ik zal dat beknopt doen.

Ten eerste, is het overleg tussen begeleiding en inspectie mogelijk via de permanente commissie in de VLOR. U heeft er geen idee van wat de VLOR kan bieden aan meerwaarde in het overleg inzake onderwijs. Laten wij vanuit de Executieve, daar niet jaloers tegenover staan. Dit is het geëigende forum waar alle maatschappelijke krachten in het onderwijs zich dienen te beraden. Nadat de direct of indirect betrokkenen zich hebben uitgesproken, moeten de beleidsverantwoordelijken, hetzij wetgevende, hetzij uitvoerende, hun verantwoordelijkheid nemen. Wij mogen niet interfereren. Het omgekeerde mag niet gebeuren. Ik ben niet gewonnen voor het andermaal opleggen van een structuur. Wij mogen niet teveel structuren creëren. Wij moeten een kader hebben, waarin de responsabilisering ten volle moet spelen. Daarna kan er een globaal overleg plaats hebben. Wij mogen het onderwijs niet in teveel vakjes verdelen.

In verband met de opmerking met betrekking tot de taalinspectie wens ik te onderstrepen dat één taalinspecteur volgens mij wel volstaat, te meer omdat hij wordt bijgestaan door de verificateurs. Het zou niet goed zijn om steeds maar meer mensen en middelen te investeren. Deze opmerking geldt ook voor andere aangelegenheden. Wij hebben geprobeerd binnen de budgettaire ruimte te blijven. Dat moet toch passen in uw globale opvatting en dat mag niet worden veralgemeend en bij elk punt weer opduiken.

Voorts ben ik absoluut gekant tegen de mythe van primo nominaties die hierin zouden vervat zijn. Het gaat hier in verband met de inspecteur-generaal en de directie van DOO niet om een keuze van onbevoegden. De

voorwaarden inzake toelating tot de selectie zijn zeer hoog gesteld. Men wordt niet zo maar directeur van een middelbare school. Er is een specifieke ambtelijke commissie, dus geen politieke commissie, die wordt opgericht en die de rangschikking bepaalt. De beoordeling van de kandidaten gebeurt op basis van het dossier dat door de bevoegde commissie werd opgemaakt. Wij trekken daaruit de conclusies. Ik heb niet de gewoonte om aan primo nominaties te doen. Ik heb ooit eens bepaalde politieke benoemingen, de **Goede-Vrijdagbenoemingen**, gekend. Ik heb wel de moed gehad aan het Parlement te vragen deze benoemingen na zoveel jaar te regulariseren. Ik was daarvan echter niet de vader. De vader behoorde tot uw partij, mijnheer Deswaene.

De keuze van de inspectie vóór 1 augustus is een keuzerecht waarover de betrokkenen uitvoerig werden ingelicht. Het is dus niet zo dat men pas nu, 9 juli en morgen 10 juli, ogenblik van de goedkeuring, zou beginnen aan de implementatie van dit decreet. Ter zake is er reeds een omzendbrief; onder voorbehoud van goedkeuring is reeds in de loop van de maand juni alle informatie aan de betrokkenen gegeven, ook door de administratie. Wij hebben bijgevolg onze verantwoordelijkheid opgenomen. Voortgaande op de stemming in de Commissie weet ik sedert weken dat dit, normaal gesproken, de uitslag zal zijn in de Raad.

Ten opzichte van het bestaande korps is het dus een voorrecht om de keuze te maken. Zij worden ook verder geraadpleegd inzake de invulling van het nieuwe korps. De administratie voorziet hiertoe nog verdere bijeenkomsten, ook na 15 augustus en vóór 1 september. De betrokken personeelsleden houden er zich mee bezig en zij zullen zeker op 15 augustus terug zijn uit vakantie. In juni hielden zij zich bezig met de voorlichting; ook tussen 15 augustus en 1 september zullen zij er voor zorgen dat alles operationeel wordt op 1 september. Dit werd sedert geruime tijd voorbereid. Ik wijs erop dat wij jaren bezig zijn met de ganse voorbereiding, zowel in de Commissie met de **deskun-**

digen, als tijdens het breed overleg dat ter zake werd gevoerd. Via de consultaties bij de voorbereiding van het decreet zijn wij er ook formeel verder op ingegaan, onder meer in de Commissie.

Ten slotte zullen de huidige inspectieleden, na de goedkeuring van het decreet, ook het bijbehorend uitvoeringsbesluit, dat virtueel klaar is, maar dat pas volgende week aan de Executieve kan worden voorgelegd, alle teksten toegezonden krijgen voor 1 augustus, zodanig dat alles voor de betrokkenen duidelijk wordt.

Collega Vanhorenbeek kwam tussenbeide inzake de pariteit. De verslaggever is tussenbeide gekomen om verduidelijking te vragen omtrent de term verzuiling die te pas en te onpas wordt aangewend. U weet dat heel deze constructie volgt uit het ARGO-decreet, met eigen begeleidingsdiensten. Dit heeft ook gevolgen voor het geheel van de inspectie. Wij waren immers aan herziening toe van een dienst die goed was. Het kon immers niet langer zonder de begeleiding van diverse pedagogische concepten die Vlaanderen rijk is. Inzake controle brengen wij hierbij ook de inspectie terug tot het essentiële, dit op basis van de pariteit. Dit is normaal; indien men het over getallen heeft kan men tot andere constructies komen.

Ik begrijp onder meer Mevrouw Lysen zeer goed wanneer zij zegt dat de pariteit eigenlijk een probleem is in het gemeentelijk onderwijs. Ik kan dit gedeeltelijk onderschrijven. Maar het ging hier niet louter om getallen; het ging hier over een evenwichtige constructie tussen officieel en vrij onderwijs, voortgaande op hetgeen in de Homologatiecommissie sedert jaar en dag bestond, wat een verworven principe is. Ik meen dat wij ons om bestwil daaraan moesten houden. In Vlaanderen zijn wij tot een schoolvrede gekomen, met respect voor de vrije keuze, voor de diverse bestaande pedagogische projecten. Op basis van gelijke voorwaarden en gelijke omstandigheden moet elkeen de kwaliteit betrachten en de betrokkenen moeten dan de keuze maken.

Het operationeel maken kan niet geleidelijk worden ingevoerd; dit vergt

Coens

dat een aantal zaken worden voorzien, zoals het in het decreet is opgenomen. Voor het eerst zal de Vlaamse Raad een debat houden over de beoordeling van de eindtermen, per niveau en per onderwijsvorm. Dat is volledig buiten het Parlement. Ter zake zal de Vlaamse Raad dus zijn goedkeuring verlenen. Dat is volledig nieuw en dat was ook noodzakelijk. Uiteindelijk zal het dus de democratische volksvertegenwoordiging, met name de Vlaamse Raad zijn, die zich ter zake zal moeten uitspreken. (**Onderbreking door de heer Vanhorenbeek**)

Neen, de Executieve neemt het eensluidend over van de Vlaamse Onderwijsraad. Indien men het er niet mee eens is dan moet het werk worden overgedaan. Wijzigingen kunnen niet worden aangebracht. Het enige wat kan gebeuren is dat sommige delen worden geweigerd. Er zijn dus slechts twee mogelijkheden : bekrachtigen of verwerpen.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Minister, het is dus niet mogelijk te amenderen ?

Minister D. Coens : Een bepaald onderdeel kan als onvoldoende worden beschouwd. Dan begint het proces echter opnieuw. Dat betekent dus niet dat de Vlaamse Raad wordt uitgeschakeld. Het gaat er enkel om of de zaken al dan niet worden goedgekeurd. Het volledig dossier zal u samen met al de elementen dat het bevat — ook het advies van de VLOR — worden overgemaakt. De Vlaamse Raad zal alle elementen beoordelen en een uitspraak doen. Vermoedelijk zal men ter zake een consensus trachten te bereiken.

Ik herhaal dat uiteraard een overleg moet groeien tussen de inspectie- en begeleidingsdiensten. Het is volgens mij goed hiervoor momenteel geen structuur te bepalen. Mocht zulks echter nodig blijken dan zal de decreetgever daarvoor de geëigende vorm wel vinden.

De heer Janzegers beloofde ons kritische opmerkingen te formuleren aan-

gaande de amendementen die straks zullen worden besproken.

Mevrouw Leysen heeft belangrijke opmerkingen gemaakt en had het onder andere over de positie van het gemeentelijk onderwijs. Dit is in Vlaanderen het tweede net. Het gaat om onderwijs en in die zin is het niet vreemd aan het geheel van het officieel onderwijs ten opzichte van het vrij onderwijs. Er wordt te vaak uitgegaan dat gemeentelijk en provinciaal en Gemeenschapsonderwijs hetzelfde is. Er bestaat nochtans een duidelijk onderscheid tussen deze drie onderwijsvormen. Ik begrijp dat men een consensus heeft trachten te bereiken, ook op structureel vlak om het officieel gesubsidieerd onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs te onderscheiden.

Een volgend belangrijk punt is de onevenwichtige verhouding mannen/vrouwen die aan de top van het onderwijsgebeuren staan. Hiertoe behoren uiteraard de inspectie- en begeleidingsdiensten. Ik heb er geen moeite mee te verklaren dat men aan vrouwen de voorrang zou moeten verlenen omdat zij even goede en misschien wel betere pedagogen zijn dan de mannen. Ik zeg dit niet alleen omdat ik mevrouw Leysen apprecieer, maar omdat het de waarheid is. Zesenvijftig ten honderd van het onderwijzend korps is uit vrouwen samengesteld, maar de inspectiedienst bestaat slechts voor 14 à 15 ten honderd uit vrouwen. Deze verhouding klopt dus niet. Ik ken nochtans veel vrouwelijke inspecteurs die niet moeten onderdoen voor mannen.

Mijnheer de Voorzitter, namens de Vlaamse Executieve verzoek ik om de goedkeuring van dit belangrijk ontwerp dat er rechtstreeks toe strekt de kwaliteit van het Vlaamse onderwijs te verbeteren via de geëigende instrumenten, zijnde de inspectiedienst, en vooral de begeleidingsdiensten en de nieuwe dienst voor onderwijsontwikkeling.

Wij hebben dit ontwerp goed voorbereid. Het werd ten gronde besproken, onderzocht en geïnterpreteerd. Wij stonden open voor tal van voorstellen van de Commissie, ook van-

wege de oppositie. Er werd gezocht naar de beste formulering opdat dit ontwerp vanaf 1 september operationeel zou kunnen zijn.

Deze zaak is echter nog niet afgehandeld, aangezien de Vlaamse Raad wordt gevat voor het vastleggen van de eindtermijn. Het jaar 1993 werd in de planning als einddatum vooropgesteld. Het zal dus een blijvende zorg zijn van de Vlaamse Raad. De kwaliteit van het onderwijs moet immers door de Vlaamse volksvertegenwoordiging worden beoordeeld.

Ik hoop dat het ontwerp van decreet uw goedkeuring zal wegdragen, waarvoor ik u bij voorbaat zeer oprecht dank. (**Applaus**)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (**Neen**)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitting : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

TITEL I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis § 2,2° van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

§ 1. Voortaan wordt verstaan onder „pedagogisch adviseur en adviseur-coördinator” : de leden van de pedagogische begeleidingsdiensten bedoeld in titel III.

§ 2. Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder „Cen-

Voorzitter

tra" : de psyche-medisch-sociale centra en de psyche-medisch-sociale centra voor buitengewoon onderwijs.

— Aangenomen.

TITEL II

Inspectie

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 3

§ 1. Artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 6

Met inachtneming van de eindtermen en van het door of krachtens het decreet bepaalde minimumlessenrooster beschikt elke inrichtende macht voor haar onderwijsinstellingen over de vrijheid de lessenroosters en de leerplannen vast te stellen en kiest zij vrij haar pedagogische methodes.

Met het oog op het waarborgen van het studiepeil moet de Vlaamse Executieve evenwel de leerplannen goedkeuren. ”

§ 2. Een artikel 6bis, luidend als volgt, wordt in de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ingevoegd :

„Artikel 6bis

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt, op eensluidend advies van de Vlaamse Onderwijsraad, de eindtermen : dit wil zeggen de minimumdoelstellingen die op het einde van het kleuter-, lager, secundair en hoger onderwijs van het korte type moeten worden bereikt, en legt ze binnen één maand voor aan de Vlaamse Raad. De Vlaamse Raad bekrachtigt deze eindtermen, behoudens de specifieke eindtermen betreffende het secundair onderwijs en het hoger onderwijs van het korte type.

dair onderwijs en het hoger onderwijs van het korte type.

§ 2. Voor het secundair onderwijs worden de eindtermen vastgesteld per onderwijsvorm, per graad en per cyclus ; aanvullend kunnen deze eindtermen gespecificeerd worden rekening houdend met het fundamenteel gedeelte van de optie, zoals bepaald in artikel 48 van het decreet betreffende het onderwijs-II van 31 juli 1990. Voor het buitengewoon onderwijs worden de eindtermen vastgesteld per type en per opleidingsvorm. Voor het hoger onderwijs van het korte type worden de eindtermen vastgesteld per categorie zoals bepaald in de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ; aanvullend kunnen die eindtermen worden gespecificeerd per afdeling. ”

§ 3. Een artikel 6ter, luidend als volgt, wordt in de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ingevoegd :

„Artikel 6ter

De inrichtende machten, in voorkomend geval op voordracht en na beslissing van de klasseraden of de gelijkgestelde organen, zijn bevoegd om de van rechtswege geldende studiebewijzen toe te kennen voor zover hun onderwijsinstellingen voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 6 en 6bis, onverminderd het bepaalde in artikel 24, § 2, 1°, 2°, 3°, 4°, 6°, 7°, 8°, 9° en 10°. De Vlaamse Executieve kan, op voorstel van een college van onderwijsinspecteurs, de erkenning van een onderwijsinstelling of een onderdeel ervan, geleidelijk opheffen wanneer niet meer wordt voldaan aan deze voorwaarden. Dit college van onderwijsinspecteurs wordt samengesteld voor de helft uit inspectieleden afkomstig uit het Gemeenschapsonderwijs of uit het gesubsidieerd officieel onderwijs enerzijds en voor de helft uit inspectieleden afkomstig uit het gesubsidieerd vrij onderwijs anderzijds.

De Vlaamse Executieve bepaalt de bijkomende regels voor de werking en de organisatie van dit college van

onderwijsinspecteurs en wijst de leden ervan aan.

Benevens de erkende onderwijsinstellingen richt de Vlaamse Executieve de examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap op bevoegd om van rechtswege geldende studiebewijzen te verlenen ; zij regelt de inrichting ervan en stelt het programma en het inschrijvingsgeld van de examens vast ; deze examencommissies zijn derwijze samengesteld dat de leden die tot het officieel onderwijs behoren en de leden die tot het vrij onderwijs behoren er in gelijk aantal in vertegenwoordigd zijn.”

§ 4. Een artikel 6quater, luidend als volgt, wordt in de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ingevoegd :

„Artikel 6quater

De Vlaamse Executieve bepaalt de datum waarop dit artikel in werking treedt. ”

— Aangenomen.

Artikel 4

Er is een inspectie voor het onderwijs georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap, hierna de onderwijsinspectie genoemd.

Er is een inspectie voor de PMS-centra georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap, hierna de PMS-inspectie genoemd.

De onderwijsinspectie en de PMS-inspectie vormen samen de Onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap, hierna de inspectie genoemd.

— Aangenomen.

Artikel 5

§ 1. De onderwijsinspectie is ten aanzien van het kleuter-, lager, secundair onderwijs en het hoger onderwijs van het korte type bevoegd voor :

1° de controle op het inachtnemen van de minimumlessenroosters, bepaald door of krachtens het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, van de goedgekeurde leerplannen, zoals bepaald in artikel 6

Voorzitter

van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

2° het nagaan of de eindtermen worden bereikt, het toezicht op de toepassing van de taalwetgeving, de hygiëne en de woonbaarheid van de lokalen, het didactisch materiaal en de schooluitrusting ;

3° het uitbrengen van advies omtrent de financiering of de opname in de toelageregeling van instellingen, afdelingen en andere onderverdelingen van instellingen ;

4° het uitbrengen van beleidsadviezen over het onderwijs ;

5° alle andere opdrachten die worden toegekend door of krachtens wetten en decreten.

De in 2° bedoelde controle impliceert ook de inspectie vermeld in artikel 24, § 2, 3° van dezelfde wet van 29 mei 1959.

De financiering van de instellingen van het Gemeenschapsonderwijs is afhankelijk van de controle zoals bedoeld in 1° en de naleving van de in 2° bedoelde voorwaarden.

De voormelde bevoegdheden kunnen eveneens worden uitgeoefend ten aanzien van niet door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde en gesubsidieerde onderwijsinstellingen voor zover aan de inspectie die bevoegdheid werd verleend door de betrokken inrichtende machten en dit met het oog op het genieten van het voordeel, bedoeld in artikel 6ter van de wet van 29 mei 1959, ingevoegd bij artikel 3 van dit decreet.

De onderwijsinspectie is niet bevoegd voor de controle op de gebruikte pedagogische methoden. Ze is evenmin bevoegd voor de inspectie van de vakken godsdienst en nietconfessionele zedenleer.

§ 2. De onderwijsinspectie is eveneens bevoegd voor de internaten, binnen de perken bepaald door de Vlaamse Executieve.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Laridon dat luidt als volgt :

In § 1 na het tweede lid de volgende twee leden invoegen : „De inspectie basisonderwijs dient de bevoegdheid te hebben over het afsluiten van de controle van de leerplicht van de leerlingen van het basisonderwijs. De inspectie secundair onderwijs dient de bevoegdheid te hebben over het afsluiten van de controle van de leerplicht van de leerlingen in het secundair onderwijs.“.

De stemmingen over artikel 5 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 6

De PMS-inspectie is bevoegd voor :

1° de controle op de uitvoering van de reglementaire bepalingen die de centra moeten naleven ;

2° de controle op de uitvoering van de programma's ;

3° het toezicht op de toepassing van de taalwetgeving, de hygiëne en de woonbaarheid van de lokalen, de kwaliteit van de uitrusting ;

4° het uitbrengen van beleidsadviezen over de PMS-werking ;

5° alle andere opdrachten die worden toegekend door of krachtens wetten en decreten.

De financiering van de centra van het Gemeenschapsonderwijs is afhankelijk van de controle zoals bedoeld in 1° en 2° en de naleving van de in 3° bedoelde voorwaarden.

— **Aangenomen.**

Artikel 7

§ 1. Om tot de onderwijsinspectie te worden toegelaten komen in aanmerking :

1° de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd vrij en officieel onderwijs die behoren tot de categorieën van het bestuurs- en onderwijzend, paramedisch, sociaal en psychologisch personeel ;

2° de personeelsleden van de pedagogische begeleidingsdiensten van het Gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerd vrij en officieel onderwijs.

§ 2. Om tot de PMS-inspectie te worden toegelaten komen in aanmerking :

1° het technisch personeel van de gesubsidieerde vrije en officiële centra, van de centra van het Gemeenschapsonderwijs en van het rijksvormingscentrum zoals bepaald in het koninklijk besluit van 18 juni 1979 tot oprichting van Rijksvormingscentra voor het technisch personeel van de Rijks-PMS-centra en van de gespecialiseerde Rijks-PMS-centra en tot vaststelling van de benoemingsvoorwaarden van de leden van het technisch personeel van de Rijksvormingscentra ;

2° de personeelsleden van de begeleidingsdiensten van het Gemeenschapsonderwijs en van de gesubsidieerde vrije en officiële centra.

— **Aangenomen.**

Artikel 8

§ 1. De inspectie wordt paritair samengesteld : ze bestaat voor de ene helft uit personeelsleden afkomstig uit het Gemeenschapsonderwijs, gesubsidieerd officieel onderwijs, de centra van het Gemeenschapsonderwijs en de gesubsidieerde centra, en voor de andere helft uit personeelsleden afkomstig uit het gesubsidieerd vrij onderwijs en de gesubsidieerde vrije centra.

De Vlaamse Executieve stelt de personeelsformatie van de inspectie vast en kan sommige coördinatieopdrachten definiëren en toewijzen.

§ 2. De pariteit, zoals bepaald in § 1, wordt toegepast volgens de regels bepaald door de Vlaamse Executieve.

Op dit artikel zijn er drie amendementen van de heer Laridon die luiden als volgt :

In § 1 het eerste lid vervangen door de volgende bepaling : „De inspectie wordt samengesteld uit personeels-

Voorzitter

leden afkomstig uit het Gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs, het gesubsidieerd vrij onderwijs, evenals uit de centra van het Gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs, het gesubsidieerd vrij onderwijs”.

In § 2 op de eerste regel het woord „pariteit” vervangen door het woord „samenstelling”.

Een § 3 toevoegen die luidt als volgt : „Het bestaande korps, na afvloeiing naar de pedagogische begeleidingsdiensten, worden behouden tot de voorziene samenstelling wordt bereikt. Naar de toekomst toe wordt de proef tot het behalen van het brevet van inspecteur, opengesteld voor kandidaten uit alle netten. De terbeschikkinggestelde hoofdinspecteurs treden in dienst als adjunct-inspecteur-coördinator. Ze behouden die opdracht tot hun pensionering en worden niet vervangen”.

Op dit artikel is er eveneens een amendement van de heer Deswaene dat luidt als volgt :

Paragraaf 2 vervangen door de volgende bepaling : „2. De pariteit, zoals bepaald in § 1, wordt na een overgangperiode van vijf jaar ingevoerd per 1 september 1996, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de Vlaamse Executieve”.

De stemmingen over artikel 8 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 9

§ 1. Bij de inspectie wordt een Dienst voor Onderwijsontwikkeling opgericht.

De Dienst voor Onderwijsontwikkeling wordt belast met de volgende opdrachten :

— het formuleren van voorstellen inzake eindtermen zoals bedoeld in ar-

tikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

— de ontwikkeling van analyse- en evaluatie-instrumenten om scholen door te lichten, onder meer inzake het bereiken van de eindtermen ;

— de ontwikkeling van methodes voor het opstellen van leerplannen en lessenroosters, onder meer in het licht van beroepsprofielen ;

— het uitwerken van voorstellen inzake de introductie en bijscholing van de inspectieleden.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de personeelsformatie van deze dienst.

De personeelsleden die deel uitmaken van deze dienst zijn personeelsleden die in de zin van artikel 29, eerste lid van dit decreet tot de proeftijd zijn toegelaten of vast benoemd zijn, personeelsleden aan wie een verlov wegens opdracht wordt toegekend, personeelsleden ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking en bij contract in dienst genomen personeelsleden.

De personeelsleden die een verlov wegens opdracht genieten of ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking worden voor de helft geworven uit personeelsleden van het Gemeenschaps- of gesubsidieerd officieel onderwijs en de centra en voor de helft uit personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs en de centra.

Aan de personeelsleden die een verlov wegens opdracht genieten en aan ter beschikking gestelde personeelsleden wegens ontstentenis van betrekking uit het onderwijs en de centra, kan bij besluit van de Vlaamse Executieve een bijkomende vergoeding toegekend worden.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Laridon dat luidt als volgt :

In § 2 het derde lid vervangen door de volgende bepaling : „De personeelsleden die een verlov wegens opdracht genieten of ter beschikking gesteld zijn wegens ont-

stentenis van betrekking worden geworven volgens het stelsel van anciënniteit in de inspectie”.

De stemmingen over artikel 9 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 10

De Vlaamse Executieve bezorgt jaarlijks een verslag van de inspectie inzake de toestand van het onderwijs en de centra aan de Vlaamse Raad.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK 2

Rechtspositieregeling

Afdeling 1

Toepassingsgebied

Artikel 11

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de leden van de inspectie, met uitzondering van de artikelen 23 en 35.

De hierna vermelde bepalingen zijn eveneens van toepassing op de personeelsleden van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling :

— de artikelen 12 tot 18 en 68 op de personeelsleden die aangeworven worden onder contract en op de personeelsleden die er tewerkgesteld zijn na in hun dienst van herkomst een verlov voor opdracht in het belang van het onderwijs te hebben gekregen ;

— de artikelen 12 tot en met 21, de artikelen 23 tot en met 35, de artikelen 39 tot en met 86 op de personeelsleden die in de Dienst voor Onderwijsontwikkeling tot de proeftijd zijn toegelaten of er vast benoemd zijn. Voor de toepassing van de bepalingen van deze artikelen op de betrokken personeelsleden worden zij beschouwd als inspecteur.

— **Aangenomen.**

Afdeling 2

Plichten en Onverenigbaarheden

Voorzitter

Onderafdeling 1

Plichten

Artikel 12

De personeelsleden moeten de belangen behartigen van het onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap.

— Aangenomen.

Artikel 13

De personeelsleden vervullen de taken die hun worden opgedragen, in eigen persoon en met nauwgezetheid, met inachtneming van de verplichtingen die hun door of krachtens de wet of het decreet of bij dienstorder zijn opgelegd.

— Aangenomen.

Artikel 14

De personeelsleden moeten zich in hun dienstbetrekkingen op een correcte wijze gedragen.

De personeelsleden moeten alles vermijden, dat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk kan doen aan de eer of de waardigheid van hun ambt.

— Aangenomen.

Artikel 15

Het is de personeelsleden verboden rechtstreeks of door een tussenpersoon, zelfs buiten hun ambt doch omwille ervan, giften, geschenken, beloningen of enig ander voordeel aan te nemen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

Op de derde regel na het woord „beloningen” de woorden „ , honoraria, auteursrechten” invoegen.

De stemmingen over artikel 15 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 16

Behoudens overmacht mogen de personeelsleden de uitoefening van hun ambt niet onderbreken zonder voorafgaande toestemming van de rechtstreekse hiërarchische overheid.

— Aangenomen.

Artikel 17

De personeelsleden zijn ertoe gehouden het ambtsgeheim te bewaren.

— Aangenomen.

Artikel 18

Onverminderd de toepassing van de strafwetten wordt iedere overtreding van de in deze onderafdeling vermelde bepalingen, al naar het geval, bestraft met een van de in artikel 50 bepaalde tuchtstraffen.

— Aangenomen.

Onderafdeling 2

Onverenigbaarheden

Artikel 19

Elk politiek mandaat of mandaat bij een inrichtende macht of elke opdracht in een onderwijsinstelling of in een centrum is onverenigbaar met de hoedanigheid van lid van de inspectie.

— Aangenomen.

Afdeling 3

Vaststelling van de ambten

Artikel 20

§ 1. De ambten die de leden van de inspectie mogen uitoefenen, worden als volgt vastgesteld :

1. inspecteur basisonderwijs ;
2. inspecteur secundair onderwijs ;
3. inspecteur hoger onderwijs ;
4. inspecteur kunstonderwijs ;
5. inspecteur volwassenenonderwijs ;
6. inspecteur PMS-centra ;

7. taalinspecteur ;
8. inspecteur-coördinator basisonderwijs ;
9. inspecteur-coördinator secundair onderwijs ;
10. inspecteur-generaal basisonderwijs ;
11. inspecteur-generaal secundair onderwijs ;
12. inspecteur-generaal hoger onderwijs ;
13. algemeen inspecteur-generaal.

§ 2. In de Dienst voor Onderwijsontwikkeling kunnen personeelsleden tot de proeftijd toegelaten of vast benoemd worden in het ambt van :

- directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling ;
 - adviseur bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling.
- Aangenomen.

Afdeling 4

Werving

Onderafdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 21

§ 1. De ambten van inspecteur worden uitgeoefend door personeelsleden die tot de proeftijd zijn toegelaten of vast benoemd zijn.

In afwijking van het vorig lid kan, onder de voorwaarden bepaald in artikel 48, een ambt van inspecteur eveneens tijdelijk uitgeoefend worden bij afwezigheid van het personeelslid dat in dit ambt tot de proeftijd is toegelaten of vast benoemd is.

§ 2. De personeelsleden, bedoeld in artikel 7, die tot de proeftijd zijn toegelaten in een ambt van inspecteur of tijdelijk aangesteld zijn, moeten dit ambt opnemen op de door de Vlaamse Executieve bepaalde datum die aan de inrichtende macht wordt medegedeeld. Zij blijven titularis van het ambt waarin zij vast benoemd zijn en behouden de voordelen van hun benoeming. Voor deze periode kunnen de personeelsleden ook worden vervangen.

Voorzitter

§ 3. De ambten van inspecteur worden toegewezen volgens de hieronder bepaalde regels.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

Een nieuwe § 2bis invoegen die luidt als volgt : „Niemand kan het ambt van inspecteur uitoefenen, noch in tijdelijk verband noch toegelaten tot de proeftijd, zolang er vastbenoemden zijn in het overeenstemmend ambt van de personeelsformatie zoals bepaald door de Vlaamse Executieve” .

De stemmingen over artikel 21 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Onderafdeling 2

Toelating tot de proeftijd en benoeming in vast verband

Artikel 22

Voor de toegang tot een ambt van inspecteur wordt een proef georganiseerd.

Onverminderd de toepassing van artikel 7 moet de kandidaat om tot de proef te worden toegelaten :

1° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Gemeenschap, behoudens door de Vlaamse Executieve te verlenen vrijstelling ;

2° van goed gedrag zijn, zoals dat blijkt door een attest van goed zedelijk gedrag dat niet langer dan drie maanden tevoren werd uitgereikt ;

3° de burgerlijke en politieke rechten genieten ;

4° ten minste tien jaar dienstanciënniteit hebben ;

5° in vast verband benoemd zijn in een van de categorieën zoals bepaald in artikel 7 ;

6° een dossier overleggen houdende

zijn curriculum vitae, met opgave van alle elementen waardoor hij zijn onderwijskundige inzichten, agogische vaardigheden en vakdidactische deskundigheid heeft uitgebreid en verdiept.

De Vlaamse Executieve kan desgevallend bij komende diplomaverisiten bepalen.

— **Aangenomen.**

Artikel 23

Voor de toegang tot het ambt van adviseur bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling wordt een proef georganiseerd.

Om tot de proef te worden toegelaten moet de kandidaat :

1° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Gemeenschap, behoudens door de Vlaamse Executieve te verlenen vrijstelling ;

2° van goed gedrag zijn, zoals dat blijkt door een attest van goed zedelijk gedrag dat niet langer dan drie maanden tevoren werd uitgereikt ;

3° de burgerlijke en politieke rechten genieten ;

4° ten minste vijf jaar dienstanciënniteit hebben ;

5° een dossier overleggen houdende zijn curriculum vitae, met opgave van alle elementen waardoor hij zijn onderwijskundige inzichten heeft uitgebreid en verdiept.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

In het tweede lid, 4° het woord „vijf” vervangen door het woord „tien”.

De stemmingen over artikel 23 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 24

§ 1. Voor het berekenen van de in de artikelen 22, 4° en 23, 4° bedoelde dienstanciënniteit komen de diensten in aanmerking die, :

1° in welke hoedanigheid ook, door

het personeelslid gepresteerd werden in een ambt in het onderwijs of in een centrum, met uitzondering van de diensten gepresteerd als lid van het administratief, meester-, vak- en dienstpersoneel ;

2° gepresteerd werden als tijdelijk lid van de inspectiedienst ;

a) van het gesubsidieerd kleuter- en lager onderwijs bedoeld in artikel 79 van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd op 20 augustus 1957 ;

b) bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de psycho-medisch-sociale centra ;

c) bedoeld in artikel 1, eerste lid, 3° van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs ;

d) bedoeld in het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van het statuut en de organisatie van de rijks- en gesubsidieerde inrichtingen voor buitengewoon basis- en secundair onderwijs met het Nederlands als onderwijstaal.

§ 2. Voor de toegang tot de ambten van inspecteur basisonderwijs en inspecteur secundair onderwijs, belast met het buitengewoon onderwijs, moeten de diensten, bedoeld in § 1, gedurende ten minste drie jaar gepresteerd zijn in het buitengewoon onderwijs of in het ambt van

1° inspecteur buitengewoon basisonderwijs ;

2° rijksinspecteur buitengewoon basisonderwijs voor de algemene en sociale vorming ;

3° inspecteur algemene en sociale vaardigheden in het buitengewoon secundair onderwijs ;

4° inspecteur beroepsgerichte vorming in het buitengewoon secundair onderwijs.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

In § 2 op de vierde regel het woord „drie” vervangen door het woord „tien”.

Voorzitter

De stemmingen over artikel 24 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 25

Voor het berekenen van de duur der diensten die voor de in de artikelen 22, 4° en 23, 4° bedoelde dienstanciënniteit in aanmerking komen :

1° bestaat het aantal dagen, gepresteerd als tijdelijk aangesteld personeelslid in een betrekking met volledige dienstprestaties, uit al de kalenderdagen gerekend van het begin tot het einde van de ononderbroken activiteitsperioden, met inbegrip van de ontspanningsverloven en van de kerst- en de paasvakantie, indien deze in de activiteitsperioden vallen. Dit aantal dagen wordt vermenigvuldigd met 1,2 ;

2° worden de dagen, gepresteerd in een andere hoedanigheid dan die van tijdelijk personeelslid in een betrekking met volledige dienstprestaties, gerekend van het begin tot het einde van elke ononderbroken periode van dienstactiviteit ;

3° in afwijking van de bepalingen sub 1° en 2° bestaat voor de personeelsleden van de centra, het aantal dagen gepresteerd in een betrekking met volledige dienstprestaties uit al de kalenderdagen gerekend van het begin tot het einde van de ononderbroken activiteitsperioden, met inbegrip van de zomervakantie ;

4° worden de dagen gepresteerd, in een betrekking met onvolledige dienstprestaties die ten minste de helft van het aantal uren vereist voor de betrekking met volledige dienstprestaties telt, op dezelfde grond in aanmerking genomen als de dagen gepresteerd in een betrekking met volledige dienstprestaties. Het aantal dagen gepresteerd in een betrekking met onvolledige dienstprestaties die niet dit aantal uren telt, wordt met de helft vermindert ;

5° mag het aantal dagen, gepresteerd in twee of meer gelijktijdig uitgeoefende betrekkingen met volledige of onvolledige dienstprestaties, nooit

meer bedragen dan het aantal dagen gepresteerd in een betrekking met volledige dienstprestaties die tijdens dezelfde periode werd uitgeoefend ;

6° vormen dertig dagen een maand ;

7° kan gedurende een schooljaar een dienstanciënniteit van maximum 360 dagen worden verworven .

— **Aangenomen.**

Artikel 26

Voor de toepassing van de artikelen 24 en 25 worden als diensten beschouwd :

1° in het Gemeenschapsonderwijs : de door het personeelslid gepresteerde of daarmee gelijkgestelde diensten waarvoor het door de Vlaamse Gemeenschap een wedde of een wachtgeld kreeg uitbetaald ;

2° in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra : de door het personeelslid gepresteerde of daarmee gelijkgestelde diensten waarvoor het door de Vlaamse Gemeenschap een weddetoelage of wachtgeldtoelage kreeg uitbetaald ;

3° in het universitair onderwijs : de diensten, en daarmee gelijkgestelde, die een personeelslid heeft gepresteerd in de categorie van het academisch personeel zoals bedoeld in het decreet van 31 mei 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

— **Aangenomen.**

Artikel 27

De Vlaamse Executieve bepaalt de inhoud van de in de artikelen 22 en 23 bedoelde proeven, met dien verstande dat elke proef bestaat uit een schriftelijk en een mondeling gedeelte.

— **Aangenomen.**

Artikel 28

De beoordeling van de proef en van het in de artikelen 22, tweede lid, 6°, en 23, tweede lid, 5°, bedoelde dos-

sier geschiedt door een commissie, waarvan de Vlaamse Executieve de samenstelling en de werkwijze bepaalt;

De commissie draagt, bij een met redenen omklede beslissing, twee kandidaten voor in volgorde van hun bekwaamheid. De commissie beslist collegiaal. Bij staking van stemmen beslist de voorzitter.

— **Aangenomen.**

Artikel 29

De kandidaten worden door de Vlaamse Executieve tot de proeftijd toegelaten.

Een uittreksel uit het besluit houdende de toelating tot de proeftijd wordt in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

— **Aangenomen.**

Artikel 30

De proeftijd moet één volledig en effectief te presteren jaar omvatten. De bevoegde inspecteur-generaal wijst een stageleider aan onder de inspectieleden en organiseert de proeftijd.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

Op de derde regel na het woord „stageleider” de woorden „, als inspecteur werkzaam in hetzelfde net van waaruit de stagair afkomstig is,” invoegen.

De stemmingen over artikel 30 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 31

In de loop van de laatste maand van de proeftijd levert het betrokken personeelslid een rapport af dat door de bevoegde inspecteur-generaal en de stageleider wordt geëvalueerd.

De beoordeling van de proeftijd door de stageleider en de bevoegde inspecteur-generaal geeft aanleiding tot een verslag dat besloten wordt met een

Voorzitter

gemotiveerd voorstel tot benoeming in vast verband of tot afdanking van het betrokken personeelslid.

Dit verslag moet worden medege-deeld aan de belanghebbende, die het viseert en dateert. Hij bezorgt het binnen zeven kalenderdagen terug aan de bevoegde inspecteur-gene-raal. Oordeelt hij dat het verslag niet gegrond is, dan maakt hij hiervan melding in zijn visum. Dit verslag wordt bij het persoonlijk dossier van het betrokken personeelslid gevoegd.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Laridon dat luidt als volgt :

Het eerste lid vervangen door de vol-gende bepaling : „In de loop van de laatste maand van de proeftijd wordt door de betrokken inspecteur-gene-raal en de stageleiders een verslag opgemaakt over de wijze van dien-nen”.

De stemmingen over artikel 31 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 32

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels en de procedure vol-gens welke het betrokken personeels-lid een bezwaarschrift kan indienen tegen het gemotiveerd voorstel tot af-danking.

— **Aangenomen.**

Artikel 33

Het personeelslid dat de proeftijd heeft doorgemaakt, wordt door de Vlaamse Executieve in vast verband benoemd in het ambt van inspecteur, waarvoor hij zich kandidaat heeft ge-steld, indien hij het voorwerp uit-maakt van een gemotiveerd voorstel tot benoeming in vast verband, zoals bedoeld in artikel 31.

Het personeelslid dat de proeftijd heeft doorgemaakt, wordt eveneens in vast verband benoemd in het ambt van inspecteur waarvoor hij zich kan-didaat heeft gesteld, indien na toe-

passing van artikel 32 de Vlaamse Executieve met een met redenen om-klade beslissing het voorstel tot af-danking verwerpt.

Het personeelslid kan een einde ma-ken aan de proeftijd door vrijwillig ontslag. Tenzij bij onderlinge over-eenkomst een andere termijn wordt overeengekomen mag het perso-neelslid zijn dienst slechts verlaten na een opzeggingstermijn van ten minste vijftien kalenderdagen.

— **Aangenomen.**

Afdeling 5

Toegang tot het ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, en tot de ambten van inspecteur-coördinator basison-derwijs, inspecteur-coördinator secundair on-derwijs, inspecteur-generaal basisonderwijs, inspecteur-generaal secundair onder-wijs, inspecteur-generaal hoger onderwijs en algemeen inspecteur-generaal

Artikel 34

De benoeming in het ambt van direc-teur van de Dienst voor Onderwijs-ontwikkeling, en in de ambten van inspecteur-coördinator basisonder-wijs, van inspecteur-coördinator se-cundair onderwijs, van inspecteur-gene-raal basisonderwijs, inspecteur-gene-raal secundair onderwijs, inspec-teur-generaal hoger onderwijs en al-gemeen inspecteur-generaal is enkel mogelijk indien de betrekking vacant is.

— **Aangenomen.**

Artikel 35

Om in het ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling te kunnen worden benoemd, moeten de kandidaten voldoen aan de vol-gende voorwaarden :

1° vast benoemd adviseur zijn bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, of vast benoemd zijn in een ambt ver-meld in artikel 20, § 1 ;

2° een ambt met volledige dienstpres-taties uitoefenen ;

3° ten minste drie jaar dienstanciënni-teit hebben ;

4° zich kandidaat hebben gesteld in de vorm en binnen de termijn ver-meld in het aangetekend schrijven waarbij de vacature hen ter kennis werd gebracht.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Dur-me dat luidt als volgt :

In 3° „drie” vervangen door het woord „tien”.

De stemmingen over artikel 35 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 36

§ 1. Om in het ambt van inspecteur-coördinator basisonderwijs te kunnen worden benoemd, moeten de kandi-daten voldoen aan de volgende voor-waarden :

1° vast benoemd inspecteur basison-derwijs zijn ;

2° een ambt met volledige dienstpres-taties uitoefenen ;

3° ten minste drie jaar dienstanciënni-teit hebben ;

4° zich kandidaat hebben gesteld in de vorm en binnen de termijn ver-meld in het aangetekend schrijven waarbij de vacature hen ter kennis werd gebracht.

§ 2. Om in het ambt van inspecteur-coördinator secundair onderwijs te kunnen worden benoemd, moeten de kandidaten voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° vast benoemd inspecteur secundair onderwijs zijn ;

2° een ambt met volledige dienstpres-taties uitoefenen ;

3° ten minste drie jaar dienstanciënni-teit hebben ;

4° zich kandidaat hebben gesteld in de vorm en binnen de termijn ver-meld in het aangetekend schrijven waarbij de vacature hen ter kennis werd gebracht.

Voorzitter

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

In 3^o het woord „drie” vervangen door het woord „tien”.

De stemmingen over artikel 36 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 37

Om in een ambt vermeld in de linkerkolom van onderstaande Utabel te kunnen worden benoemd, moeten de kandidaten :

1^o vast benoemd zijn in het ambt dat in de rechterkolom van onderstaande tabel ertegenover is vermeld ;

2^o een ambt met volledige dienstprestaties uitoefenen ;

3^o ten minste drie jaar dienstanciënniteit hebben ;

4^o zich kandidaat hebben gesteld in de vorm en binnen de termijn vermeld in het aangetekend schrijven waarbij de vacature hen ter kennis werd gebracht.

Inspecteur-generaal basisonderwijs :
— inspecteur basisonderwijs
— inspecteur PMS
— taalinspecteur
— inspecteur-coördinator basisonderwijs

Inspecteur-generaal secundair onderwijs :

— inspecteur secundair onderwijs
— inspecteur-coördinator secundair onderwijs
— inspecteur kunstonderwijs
— inspecteur volwassenen onderwijs
— inspecteur PMS

Inspecteur-generaal hoger onderwijs :

— inspecteur secundair onderwijs
— inspecteur-coördinator secundair onderwijs
— inspecteur kunstonderwijs
— inspecteur volwassenen onderwijs
— inspecteur PMS
— inspecteur hoger onderwijs

Op dit artikel is er een amendement

van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

In 3^o het woord „drie” vervangen door het woord „tien”.

De stemmingen over artikel 37 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 38

Om in het ambt van algemeen inspecteur-generaal te kunnen worden benoemd, moeten de kandidaten voldoen aan de volgende voorwaarden :

1^o vast benoemd zijn in een ambt zoals vermeld in artikel 20, § 1 ;

2^o een ambt met volledige dienstprestaties uitoefenen ;

3^o ten minste drie jaar dienstanciënniteit hebben ;

4^o zich kandidaat hebben gesteld in de vorm en binnen de termijn vermeld in het aangetekend schrijven waarbij de vacature hen ter kennis werd gebracht.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

In 3^o het woord „drie” vervangen door het woord „tien”.

De stemmingen over artikel 38 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 39

Voor het berekenen van de in de artikelen 35, 3^o, 36, § 1, 3^o en § 2, 3^o, 37, 3^o en 38, 3^o bedoelde dienstanciënniteit komen enkel in aanmerking de diensten die door het personeelslid gepresteerd werden als lid van de inspectie in welke hoedanigheid ook.

Eveneens komen in aanmerking, de diensten die door het personeelslid vóór zijn indiensttreding bij de inspectie gepresteerd werden, in welke hoedanigheid ook, als lid van de inspectiedienst :

— van het gesubsidieerd kleuter- en lager onderwijs bedoeld in artikel 79

van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd op 20 augustus 1957 ;

— bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de psycho-medisch-sociale centra ;

— bedoeld in artikel 1, eerste lid, 3^o, van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs.

— bedoeld in het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van het statuut en de organisatie van de rijks- en gesubsidieerde inrichtingen voor buitengewoon basis- en secundair onderwijs met het Nederlands als onderwijstaal.

— **Aangenomen.**

Artikel 40

Voor het berekenen van de duur van de diensten die voor de in de artikelen 35, 3^o, 36, § 1, 3^o, § 2, 3^o, 37, 3^o en 38, 3^o bedoelde dienstanciënniteit in aanmerking komen, zijn de bepalingen van artikel 25, 2^o, 3^o, 4^o, 5^o, 6^o en 7^o van toepassing.

— **Aangenomen.**

Artikel 41

De vacature van een in artikel 34 bedoeld vacant ambt wordt bekendgemaakt overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve bepaalde regels.

— **Aangenomen.**

Artikel 42

De benoeming tot directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, en tot inspecteur-coördinator basisonderwijs, inspecteur-coördinator secundair onderwijs, inspecteur-generaal basisonderwijs, inspecteur-generaal secundair onderwijs, inspecteur-generaal hoger onderwijs en algemeen inspecteur-generaal gebeurt op voorstel van een commissie.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 43

Telkens een lijst van kandidaturen voor een ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, van inspecteur-coördinator basisonderwijs, inspecteur-coördinator secundair onderwijs, inspecteur-generaal basisonderwijs, inspecteur-generaal secundair onderwijs, inspecteur-generaal hoger onderwijs en algemeen inspecteur-generaal moet worden opgesteld, wordt een commissie samengesteld.

— **Aangenomen.**

Artikel 44

De Vlaamse Executieve bepaalt de samenstelling en de werking van de in de artikelen 42 en 43 bedoelde commissie, die verschillend kan zijn voor de vier ambten.

De bij naam aangewezen leden worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

— **Aangenomen.**

Artikel 45

De commissie wordt bijgestaan door een secretaris die door de Vlaamse Executieve wordt aangewezen onder de personeelsleden van het Departement Onderwijs.

De secretaris neemt niet deel aan de beraadslaging.

— **Aangenomen.**

Artikel 46

De commissie draagt, bij een met regenen omklede beslissing, twee kandidaten voor in volgorde van hun bekwaamheid. De commissie beslist collegiaal. Bij staking van stemmen beslist de voorzitter.

— **Aangenomen.**

Artikel 47

De benoeming in het ambt van direc-

teur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, en de ambten inspecteur-coördinator basisonderwijs, inspecteur-coördinator secundair onderwijs, inspecteur-generaal basisonderwijs, inspecteur-generaal secundair onderwijs, inspecteur-generaal hoger onderwijs en algemeen inspecteur-generaal gebeurt door de Vlaamse Executieve.

— **Aangenomen.**

Afdeling 6

Tijdelijke uitoefening van de ambten bedoeld in artikel 20

Artikel 48

§ 1. Een personeelslid kan door de Vlaamse Executieve, op advies van de bevoegde inspecteur-generaal, als tijdelijk personeelslid worden aangesteld in een ambt van inspecteur indien de titularis van het ambt gedurende ten minste 98 dagen afwezig is.

§ 2. Een personeelslid kan door de Vlaamse Executieve, op advies van een daartoe overeenkomstig artikel 44 samengestelde commissie, eveneens als tijdelijk personeelslid worden aangesteld in het ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, en het ambt van inspecteur-generaal basisonderwijs, inspecteur-generaal secundair onderwijs, inspecteur-generaal hoger onderwijs en algemeen inspecteur-generaal indien de titularis van het ambt gedurende ten minste 98 dagen afwezig is.

§ 3. Om bij toepassing van de § 1 en § 2 als tijdelijk personeelslid te worden aangesteld in een ambt van inspecteur, moet het personeelslid voldoen aan de voorwaarden gesteld, naar gelang van het geval, in de artikelen 22, 35, 1°, 2°, 3°, 36, § 1, 1°, 2°, 3° en § 2, 1°, 2° en 3°, 37, 1°, 2°, 3° of in 38, 1°, 2° en 3°.

— **Aangenomen.**

Afdeling 7

De preventieve schorsing

Artikel 49

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen inzake de preventieve schorsing.

De preventieve schorsing is enkel mogelijk indien het belang van de dienst zulks vereist. De preventieve schorsing is een administratieve maatregel uitgesproken door de Vlaamse Executieve en mag behoudens bij strafrechtelijke vervolging voor dezelfde feiten, niet meer dan één jaar bedragen.

Het in het eerste lid bedoelde besluit garandeert de rechten van verdediging.

— **Aangenomen.**

Afdeling 8

Tuchtregeling

Onderafdeling 1

Tuchtstraffen

Artikel 50

§ 1. In geval van tekortkoming aan hun plichten kunnen de personeelsleden één van de volgende tuchtstraffen worden opgelegd :

1° de blaam ;

2° de afhouding van de wedde ;

3° de schorsing bij tuchtmaatregel ;

4° de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel ;

5° de afdanking.

§ 2. Een tuchtmaatregel is definitief ofwel na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 64, ofwel nadat een definitieve beslissing is genomen na uitputting van de procedure, voorzien in onderafdeling 3.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

A. In § 1, 3° na het woord „de” het woord „preventieve” invoegen.

B. In § 1 een nieuw 4°bis invoegen dat luidt als volgt : „4°bis. de terugzetting in rang ;”.

Voorzitter

De stemmingen over artikel 50 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 51

§ 1. Voor de inspecteurs basis-, met inbegrip van de **inspecteurs-coördinatoren**, secundair, met inbegrip van de inspecteurs-coördinatoren, en hoger onderwijs worden alle tuchtstraffen voorgesteld door respectievelijk de inspecteur-generaal van het basis-, secundair en hoger onderwijs. Voor de inspecteurs kunstonderwijs, volwassenenonderwijs en centra, en voor de taalinspecteur, voor de leden van Dienst voor Onderwijsontwikkeling worden alle tuchtstraffen voorgesteld door de algemeen inspecteur-generaal. De tuchtstraffen worden door de Vlaamse Executieve uitgesproken. In beroep worden ze eveneens opgelegd door de Vlaamse Executieve, na de door haar voorziene procedure te hebben gevolgd.

§ 2. Voor de directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, de inspecteur-generaal worden alle tuchtstraffen voorgesteld door de secretaris-generaal van het Departement Onderwijs. De tuchtstraffen worden door de Vlaamse Executieve uitgesproken. In beroep worden ze eveneens opgelegd door de Vlaamse Executieve na de door haar voorziene procedure te hebben gevolgd.

— **Aangenomen.**

Artikel 52

Afhouding van de wedde wordt toegepast gedurende ten minste een maand en ten hoogste twaalf maanden en mag niet meer dan een vijfde van de laatste bruto-activiteitswedde of het laatste bruto-wachtgeld bedragen.

— **Aangenomen.**

Artikel 53

De schorsing bij tuchtmaatregel wordt uitgesproken voor ten hoogste

één jaar. Het personeelslid wordt uit zijn ambt verwijderd maar blijft in de administratieve stand waarin het zich bevond op de dag vóór de schorsing. De schorsing heeft de halvering van de laatste bruto-activiteitswedde of het laatste bruto-wachtgeld voor gevolg.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Janzegers en Van Durme dat luidt als volgt :

A. Op de eerste regel na het woord „De” het woord „preventieve” invoegen.

B. De laatste zin weglaten.

De stemmingen over artikel 53 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 54

De terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel mag niet minder dan één jaar duren en niet langer dan twee jaar.

Het personeelslid wordt uit zijn ambt verwijderd en ontvangt een wachtgeld ten bedrage van de helft van de laatste bruto-activiteitswedde of het laatste bruto-wachtgeld.

— **Aangenomen.**

Artikel 55

De afhouding of de halvering van de wedde of van het wachtgeld of de toekenning van een wachtgeld mag niet voor gevolg hebben dat de wedde of het wachtgeld van het personeelslid verminderd wordt tot een bedrag, lager dan het netto-belastbaar bedrag van de werkloosheidsuitkering, waarop de betrokkene recht zou hebben, indien hij het voordeel zou genieten van het stelsel van sociale zekerheid van werknemers.

— **Aangenomen.**

Artikel 56

In geval van afdanking bij tuchtmaat-

regel wordt het personeelslid definitief uit zijn ambt verwijderd, na een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt vastgesteld afhankelijk van het aantal arbeidsdagen, die krachtens de werkloosheidsreglementering en de ziekte- en invaliditeitsverzekering zijn vereist om aanspraak te kunnen maken op werkloosheidsuitkering.

Tijdens deze opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht tijdelijk te zijn aangesteld en wordt het door de Vlaamse Executieve met een opdracht belast. Het geniet de bruto-activiteitswedde of het bruto-wachtgeld verbonden aan het ambt waarin het vast benoemd was.

Het personeelslid kan geheel of gedeeltelijk afstand doen van die opzeggingstermijn.

— **Aangenomen.**

Artikel 57

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen inzake de uitoefening van de tuchtmacht, alsmede de toepasselijke procedure. Een tuchtstraf kan geen uitwerking hebben over een periode vóór de tuchtspraak. Het hiervoor bedoelde besluit garandeert de rechten van verdediging.

— **Aangenomen.**

Onderafdeling 2

Doorhaling van de tuchtstraffen

Artikel 58

§ 1. De doorhaling van de tuchtstraffen gebeurt, de afdanking uitgezonderd, van rechtswege na een termijn waarvan de duur is vastgesteld op :

- één jaar voor de blaam ;
- drie jaar voor de afhouding van de wedde ;
- vijf jaar voor de tuchtschorsing ;
- zeven jaar voor de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel.

De periode loopt vanaf de datum van de tuchtspraak.

§ 2. Onverminderd de uitvoering van

Voorzitter

de tuchtstraf heeft de doorhaling tot gevolg dat met de doorgehaalde tuchtstraf, geen rekening meer mag worden gehouden inzonderheid bij de aanspraken van het personeelslid op een ander ambt. De doorgehaalde tuchtstraf wordt uit het personeelsdossier verwijderd.

— Aangenomen.

Onderafdeling 3 De raad van beroep

Artikel 59

Bij het Departement Onderwijs wordt een raad van beroep ingesteld, bevoegd voor het personeel waarop dit hoofdstuk van toepassing is.

— Aangenomen.

Artikel 60

De raad van beroep heeft tot opdracht kennis te nemen van de beroepen inzake tuchtstraffen. Tevens neemt hij kennis van andere maatregelen of voorstellen waartegen bij die raad kan worden opgekomen bij toepassing van dit decreet of van de besluiten getroffen bij de uitvoering ervan.

— Aangenomen.

Artikel 61

§ 1. De raad van beroep is samengesteld uit een voorzitter, leden waarvan het aantal wordt bepaald uitgaande van het aantal representatieve vakorganisaties die zitting hebben in het sectorcomité X en een secretaris ; laatstgenoemde is niet stemgerechtigd.

§ 2. Het aantal leden is gelijk aan viermaal het aantal vakorganisaties die zitting hebben in bedoeld sectorcomité X.

— Aangenomen.

Artikel 62

§ 1. De Vlaamse Executieve wijst voor de raad van beroep aan :

— een voorzitter en twee plaatsvervangende voorzitters

— leden, van wie de ene helft rechtstreeks door de Vlaamse Executieve wordt aangewezen onder de leden van de inspectie en de andere helft uit twee lijsten van twee kandidaten, voorgedragen door elk van de representatieve vakorganisaties die zitting hebben in het voormeld sectorcomité X ;

— onder dezelfde voorwaarden, twee plaatsvervangers per effectief lid.

§ 2. De Vlaamse Executieve wijst een secretaris en twee plaatsvervangende secretarissen aan onder de personeelsleden van het Departement Onderwijs die behoren tot niveau 1.

— Aangenomen.

Artikel 63

§ 1. De voorzitter, de plaatsvervangende voorzitters en de leden worden aangesteld voor een periode van vier jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar.

De plaatsvervanger van een lid voltooit het mandaat van degene die hij vervangt.

§ 2. Elk van de effectieve leden en van de plaatsvervangers moet ten minste 35 jaar zijn en tenminste vijf jaar dienstanciënniteit hebben.

§ 3. Het mandaat van de voorzitter, de plaatsvervangende voorzitters en de leden is onbezoldigd. Op hun verzoek worden vergoedingen voor reizen en verblijfkosten toegekend volgens de ter zake geldende reglementering van toepassing op de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Executieve.

§ 4. De samenstelling van de raad van beroep wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

— Aangenomen.

Artikel 64

De Vlaamse Executieve bepaalt de

nadere regelen betreffende de samenstelling en de werkwijze van de raad van beroep, de procedure en de redenen tot wraking. De termijn voor het instellen van het beroep bedraagt twintig kalenderdagen. Behalve bij afdanking heeft het beroep geen schorsende werking.

— Aangenomen.

Afdeling 9 Administratieve standen

Onderafdeling 1 Algemene bepalingen

Artikel 65

De administratieve standen waarin een personeelslid zich geheel of gedeeltelijk kan bevinden zijn :

- 1° dienstactiviteit
- 2° non-activiteit
- 3° terbeschikkingstelling.

— Aangenomen.

Artikel 66

Een personeelslid wordt, voor de vaststelling van zijn administratieve stand, altijd geacht zich in dienstactiviteit te bevinden, behoudens een uitdrukkelijke bepaling die het van rechtswege of bij beslissing van de Vlaamse Executieve in een andere administratieve stand plaatst.

— Aangenomen.

Onderafdeling 2 .

Dienstactiviteit

Artikel 67

Behoudens uitdrukkelijk strijdige bepaling heeft het personeelslid in dienstactiviteit recht op wedde en op verhoging van wedde. Hij kan zijn aanspraak op een ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, van inspecteurcoördinator basisonderwijs, inspecteur-coördinator secundair onderwijs, inspecteur-ge-

Voorzitter

neraal en algemeen inspecteur-generaal doen gelden.

— Aangenomen.

Artikel 68

Het personeelslid krijgt onder de door de Vlaamse Executieve bepaalde voorwaarden verlof, gelijkgesteld met dienstactiviteit.

In afwachting van de uitvoering van deze verlofstelsels door de Vlaamse Executieve gelden voor de personeelsleden de bepalingen die van toepassing zijn op de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

De Vlaamse Executieve bepaalt tevens de prestatieregeling van de personeelsleden.

— Aangenomen.

Onderafdeling 3

Non-activiteit

Artikel 69

Behoudens uitdrukkelijk strijdige bepaling heeft het personeelslid in de stand non-activiteit geen recht op wedde.

Het personeelslid kan alleen onder de door de Vlaamse Executieve bepaalde voorwaarden aanspraak maken op een verhoging in wedde en op het ambt van directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, inspecteur-coördinator basisonderwijs, van inspecteur-coördinator secundair onderwijs, inspecteur-generaal en algemeen inspecteur-generaal.

— Aangenomen.

Artikel 70

Niemand kan volledig in de stand non-activiteit gesteld of gehouden worden na het einde van de maand, waarin hij de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt en dertig dienstjaren

telt, die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen.

— Aangenomen.

Artikel 71

Onder de door de Vlaamse Executieve bepaalde voorwaarden is het personeelslid in de stand non-activiteit :

1° wanneer het in vredestand sommige militaire prestaties vervult of voor de civiele bescherming of voor taken van openbaar nut wordt aangewezen op grond van de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, gecoördineerd op 20 februari 1980;

2° wanneer een afwezigheid van lange duur gewettigd door familiale redenen wordt toegestaan ;

3° wanneer het personeelslid afwezig is op grond van een machtiging om zijn ambt met verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheid uit te oefenen ; in dit geval is het personeelslid in non-activiteit voor de niet-uitgeoefende prestaties.

In afwachting dat de Vlaamse Executieve de hiervoor bedoelde voorwaarden vastlegt gelden voor de personeelsleden de bepalingen die van toepassing zijn op de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

— Aangenomen.

Artikel 72

Ongewettigde afwezigheid plaatst het personeelslid ambtshalve in de stand non-activiteit, onverminderd de tuchtstraf die eraan kan worden verbonden.

Tijdens de periodes van ongewettigde afwezigheid kan het personeelslid zijn aanspraak op verhoging in wedde en op een ander ambt niet doen gelden.

— Aangenomen.

Onderafdeling 4

Algemene bepalingen inzake de terbeschikkingstelling

Artikel 73

Onverminderd het bepaalde in artikel 54 betreffende de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel kan het personeelslid, onder de door de Vlaamse Executieve bepaalde voorwaarden, zonder opzegging ter beschikking worden gesteld :

1° wegens ontstentenis van betrekking, onverminderd het bepaalde in onderafdeling 5 ;

2° wegens bijzondere opdracht ;

3° wegens ziekte of gebrekkigheid ;

4° wegens persoonlijke aangelegenheden ;

5° wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst ;

6° wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen .

Een personeelslid ter beschikking gesteld om de onder 1°, 2° of 3° vermelde redenen, kan zijn aanspraak op een ander ambt en gedurende twee jaar op verhoging van wedde laten gelden.

In afwachting dat de Vlaamse Executieve bedoelde voorwaarden bekrachtigt gelden voor de personeelsleden de bepalingen die van toepassing zijn op de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

— Aangenomen.

Artikel 74

Niemand kan ter beschikking gesteld of gehouden worden na het einde van de maand waarin hij de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Deswaene dat luidt als volgt :

Eet tweede en een derde lid toevoegen die luiden als volgt : „De leden van de inspectie die zich in deze toestand bevinden, krijgen bij hun dienstjaren die in aanmerking komen

Voorzitter

voor de berekening van hun rustpensioen, een bonificatie gelijk aan de periode tussen hun opruststelling en de leeftijd van 65 jaar.

Bij wege van overgangsmaatregel wordt aan de inspecteurs-coördinatoren, zoals bepaald in artikel 20, § 1, die ter beschikking worden gesteld ter uitvoering van Titel 1, hoofdstuk 2 van dit decreet, en die op zestigjarige leeftijd in dienst zijn als inspecteur, de mogelijkheid geboden tot de leeftijd van 65 in functie te blijven".

De stemmingen over artikel 74 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 75

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder de personeelsleden ter beschikking gesteld worden om de redenen vermeld in artikel 73, 1°, 2°, 3°, 5° en 6°.

Het wachtgeld, de toelagen en de vergoedingen die eventueel aan deze personeelsleden worden toegekend, zijn onderworpen aan de mobiliteitsregeling die geldt voor de bezoldiging van de personeelsleden in dienstactiviteit.

— **Aangenomen.**

Onderafdeling 5

Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, reffectatie en wedertewerkstelling

Artikel 76

Onder de door de Vlaamse Executieve bepaalde voorwaarden en binnen de grenzen die zij vastlegt, is de bij deze onderafdeling ingestelde regeling toepasselijk op de leden van de inspectie en de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, die vast benoemd zijn.

— **Aangenomen.**

Artikel 77

§ 1. De personeelsleden, bedoeld in

artikel 76, kunnen ter beschikking gesteld worden wegens volledige ontstentenis van betrekking als gevolg van :

— de vaststelling of een wijziging van de personeelsformatie ;

— een wijziging in de onderwijsorganisatie ;

— een beslissing van de pensioencommissie van de administratieve gezondheidsdienst waarbij het personeelslid definitief ongeschikt verklaard wordt om op normale en regelmatige wijze zijn ambt uit te oefenen, doch geschikt bevonden wordt om tewerkgesteld te worden onder bepaalde voorwaarden.

§ 2. De terbeschikkingstelling wordt opgelegd overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve te bepalen regels en mits zij de door haar vastgestelde voorwaarden zijn vervuld.

— **Aangenomen.**

Artikel 78

§ 1. De personeelsleden, bedoeld in artikel 86, § 2, die ter beschikking worden gesteld wegens volledige ontstentenis van betrekking, behouden het voordeel van artikel 86, § 3.

§ 2. De personeelsleden, bedoeld in artikel 76, aangeworven op 1 september 1991 of een latere datum, die ter beschikking worden gesteld wegens volledige ontstentenis van betrekking, krijgen onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden een wachtgeld.

— **Aangenomen.**

Artikel 79

De Vlaamse Executieve moet, onder de door haar te bepalen voorwaarden, voor reffectatie en wedertewerkstelling, een beroep doen op personeelsleden die ter beschikking zijn gesteld wegens ontstentenis van betrekking.

De Vlaamse Executieve bepaalt wat dient te worden verstaan onder reffectatie en wedertewerkstelling.

— **Aangenomen.**

Artikel 80

Het ter beschikking gestelde personeelslid dat een tewerkstelling aanvaardt in een begeleidingsdienst of instelling ingericht of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, met toepassing van artikel 59bis, § 2 van de Grondwet of in de Dienst voor Onderwijsontwikkeling behoudt het recht op reffectatie zoals bedoeld in artikel 79.

Indien aan die tewerkstelling een lagere wedde is verbonden, kan de betroukkene tijdens deze tewerkstellingsperiode aanspraak maken op de wedde verbonden aan het ambt waarvoor de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking werd uitgesproken.

— **Aangenomen.**

Artikel 81

§ 1. Het personeelslid dat ter beschikking gesteld is wegens ontstentenis van betrekking is verplicht, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, de betrekking waarin het gereffecteerd of wedertewerkgesteld wordt, te aanvaarden.

§ 2. Indien een personeelslid als bedoeld in § 1 zonder geldige reden de toegewezen betrekking niet op de door de Vlaamse Executieve vast te stellen datum opneemt, verliest dit personeelslid het voordeel van de bepalingen van artikel 78.

De Vlaamse Executieve bepaalt wat dient te worden verstaan onder geldige reden.

§ 3. Elk personeelslid ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking dat niet bedoeld is in § 1 en § 2 en het voordeel bekamt van artikel 78 blijft ter beschikking van de Vlaamse Executieve voor het uitoefenen van gelijkwaardige taken die door haar worden bepaald.

Onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden behouden de personeelsleden het voordeel van

Voorzitter

artikel 78 indien zij een tewerkstelling aanvaarden in een dienst van de Staat, van een Gemeenschap of een Gewest, in een andere openbare dienst, in een privaatrechtelijke instelling of onderneming.

— Aangenomen.

Afdeling 10

Definitieve ambtsneerlegging

Artikel 82

§ 1. Voor zover niet anders is bepaald, worden de personeelsleden die een proeftijd vervullen en de vast benoemde personeelsleden ambts-halve en zonder opzegging uit hun ambt ontslagen :

1° indien zij niet regelmatig tot de proeftijd werden toegelaten of vast benoemd werden ;

2° indien zij niet meer voldoen aan één van de volgende voorwaarden :

a) onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Gemeenschap, behoudens door de Vlaamse Executieve te verlenen vrijstelling ;

b) de burgerlijke en politieke rechten genieten ;

c) voldoen aan de dienstplichtwetten.

3° indien zij na een geoorloofde afwezigheid zonder geldige redenen, behoudens overmacht, hun dienst niet hervatten en gedurende een ononderbroken periode van meer dan tien kalenderdagen afwezig blijven ;

4° indien zij zonder geldige redenen hun betrekking verlaten en gedurende een ononderbroken periode van meer dan tien kalenderdagen afwezig blijven ;

5° indien zij, na terugroeping in actieve dienst, zonder geldige redenen weigeren de hun door de Vlaamse Executieve aangewezen betrekking te bekleden ;

6° indien zij zich bevinden in een van de gevallen waarin de toepassing van de burgerlijke wetten en van de straf-

wetten de ambtsneerlegging ten gevolge heeft ;

7° indien is vastgesteld dat zij wegens een overeenkomstig de wet, het decreet of een reglement erkende blijvende arbeidsongeschiktheid niet meer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen.

§ 2. Bij ontslag van ambtswege van een vast benoemd personeelslid op grond van § 1, 1°, wordt een opzeggingstermijn toegekend waarvan de duur gelijk is aan de periode die nodig is om de voordelen van de sociale zekerheid en werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten. Tijdens die opzeggingstermijn wordt het personeelslid beschouwd als zijnde tijdelijk aangesteld in zijn ambt.

Tijdens de opzeggingstermijn geniet het personeelslid de *bruto-activiteitswedde* verbonden aan het ambt waarin het vast benoemd was.

Gedurende de opzeggingstermijn kan het personeelslid door de Vlaamse Executieve belast worden met een andere opdracht en kan het in zijn ambt worden vervangen.

— Aangenomen.

Artikel 83

De Vlaamse Executieve brengt de gemotiveerde beslissing tot ambts-halve ontslag bij toepassing van artikel 82 ter kennis van het personeelslid bij een ter post aangetekende brief.

— Aangenomen.

Artikel 84

Voor de vast benoemde personeelsleden geven eveneens aanleiding tot definitieve ambtsneerlegging :

1° het vrijwillig ontslag. Tenzij bij onderlinge overeenkomst een andere termijn wordt overeengekomen mag het personeelslid zijn dienst slechts verlaten met inachtneming van een opzeggingstermijn van ten minste vijftien kalenderdagen ;

2° de pensionering wegens het bereiken van de leeftijdsgrens of blijvende arbeidsongeschiktheid ;

3° de afdanking als gevolg van een tuchtmaatregel.

— Aangenomen.

Afdeling 11

Bezoldigingsregeling

Artikel 85

De Vlaamse Executieve bepaalt het geldelijk statuut van de leden van de inspectie.

In afwachting hiervan blijven het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs en de ter uitvoering ervan genomen bepalingen van toepassing.

— Aangenomen.

Afdeling 12

Overdracht van personeelsleden naar de inspectie of naar de pedagogische begeleidingsdiensten

Artikel 86

§ 1. De vast benoemde leden van de inspectiedienst

— van het gesubsidieerd kleuter- en lager onderwijs bedoeld in artikel 79 van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd op 20 augustus 1957 ;

— bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de *psycho-medisch-sociale centra* ;

— bedoeld in artikel 1, eerste lid, 3°, van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rij ksonderwijs,

— bedoeld in het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van het statuut en de organisatie van de rijksinspectie over de rijks- en gesubsidieerde inrichtingen voor buitengewoon basis- en secundair onderwijs met het Nederlands als onderwijstaal

Voorzitter

gaan op 1 september 1991, op hun verzoek en met instemming van respectievelijk de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs of de inrichtende macht zoals bedoeld in artikel 93, § 1 in dezelfde administratieve toestand als die waarin zij zich bevinden op 31 augustus 1991, over naar een pedagogische begeleidingsdienst bedoeld in § 3 van artikel 55 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en in artikel 87 van dit decreet.

Dit verzoek, samen met het akkoord van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs of van de voormelde inrichtende macht, dient uiterlijk op 1 augustus 1991 schriftelijk te worden gericht aan de Vlaamse Executieve.

§ 2. De in § 1 bedoelde personeelsleden die niet overgaan naar de begeleidingsdiensten gaan ambtshalve, in dezelfde administratieve toestand als die waarin zij zich bevinden op 31 augustus 1991, over naar de inspectie in een overeenstemmend ambt.

De Vlaamse Executieve bepaalt wat als overeenstemmend ambt wordt beschouwd.

§ 3. De in § 1 en § 2 bedoelde personeelsleden behouden ten minste de wedde-, dienst- en ambtsanciënniteit die zij zouden verkregen hebben indien zij in hun dienst van herkomst hun ambt hadden blijven uitoefenen.

§ 4. Bij de uitvoering van artikel 8 van dit decreet en onverminderd § 2 van hetzelfde artikel, zullen de in § 1 bedoelde personeelsleden die niet worden overgedragen aan de begeleidingsdiensten, prioritair worden opgenomen in de personeelsformatie van de inspectie.

In het secundair onderwijs zal deze prioriteit van toepassing zijn op de grote indelingen in groepen van vakgebieden en op de verdere onderverdelingen in subgroepen van vakken en disciplines. Deze prioriteit geldt niet wanneer ze in strijd is met de toepassing van de pariteitsregel, voorzien in hetzelfde artikel.

— Aangenomen.

Titel III

Pedagogische Begeleidingsdiensten

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 87

In het gesubsidieerd officieel onderwijs en de gesubsidieerde officiële centra worden de pedagogische begeleidingsdiensten georganiseerd door verenigingen zonder winstoogmerk of intercommunales en in het gesubsidieerd vrij onderwijs en in de gesubsidieerde vrije centra door verenigingen zonder winstoogmerk.

Die verenigingen zonder winstoogmerk en de intercommunales worden opgericht door de representatieve groeperingen van inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs en van de gesubsidieerde centra. Per representatieve groepering van inrichtende machten wordt één pedagogische begeleidingsdienst in de toelageregeling opgenomen.

— Aangenomen.

Artikel 88

De pedagogische begeleidingsdiensten, zoals bepaald in artikel 87 en artikel 32, 5° van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs worden belast met de volgende opdrachten :

- de externe ondersteuning van de betrokken onderwijsinstellingen volgens het eigen pedagogisch concept, onder meer bij het opstellen van het schoolwerkplan ;
- het ontwikkelen van initiatieven ter bevordering van de onderwijskwaliteit van de betrokken instellingen ;
- het stimuleren van initiatieven ter versterking van de beroepsbekwaamheid van de personeelsleden uit de betrokken instellingen ;



CVP- Kamerlid A. Bourgeois, verslaggever van het ontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid

— het opstellen van een jaarlijkse begeleidingsplan ;

— het opstellen van een jaarverslag van de activiteiten.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK II

Normering

Artikel 89

§ 1. De personeelsformatie van de begeleidingsdiensten wordt per vereniging zonder winstoogmerk of intercommunale en voor de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, jaarlijks op 1 september vastgesteld, afzonderlijk voor het basis-, het secundair onderwijs, het hoger onderwijs van het korte type, en de centra, op basis van het aantal organieke betrekkingen, zoals bepaald in § 3, met dien verstande dat in een half-tijdse betrekking van pedagogisch adviseur wordt voorzien per 425 organieke betrekkingen. Maximum drie vierde van de aldus vastgestelde personeelsformatie kan worden ingeno-

Voorzitter

men door personeelsleden die vast benoemd zijn in een betrekking van pedagogisch adviseur.

Deze beperking geldt niet wanneer het quotum overschreden wordt ingevolge de benoeming van personeelsleden als bedoeld in titel II, afdeling 12 van dit decreet.

§ 2. Indien een pedagogische begeleidingsdienst recht heeft op 10 voltijdse pedagogische adviseurs kan een voltijdse betrekking van pedagogisch adviseur worden omgezet in een voltijdse betrekking van adviseur-coördinator. Per bijkomende schijf van 35 voltijdse pedagogische adviseurs waarop een pedagogische begeleidingsdienst recht heeft, kan een betrekking van voltijds pedagogisch adviseur worden omgezet in een bijkomende voltijdse betrekking van adviseur-coördinator.

§ 3. Het aantal organieke betrekkingen bedoeld in § 1 betreft het geheel van betrekkingen, omgerekend in voltijdse betrekkingen, dat bij toepassing van de bestaande reglementering op 1 februari van het voorafgaande schooljaar wordt ingericht voor het bestuurspersoneel en het onderwijzend personeel, het opvoedend hulppersoneel, het paramedisch en sociaal personeel en het psychologisch en medisch personeel in het basis-, secundair onderwijs, het hoger onderwijs van het korte type en het personeel van de centra.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Laridon dat luidt als volgt : „In § 1, eerste lid op de negende regel de woorden „per 425 organieke betrekkingen” vervangen door de woorden „per 300 organieke betrekkingen. ”

De stemmingen over artikel 89 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK III

Verlof wegens opdracht en terbeschikkingstelling
wegens bijzondere opdracht

Artikel 90

§ 1. Het aantal leden van het personeel van het Gemeenschapsonderwijs, van het gesubsidieerd officieel onderwijs en centra en van het gesubsidieerd vrij onderwijs en centra die met behoud van hun activiteitswedde of -weddetoelage of tegen het genot van een wachtgeld of wachtgeldtoelage een verlof wegens opdracht toegekend of wegens bijzondere opdracht ter beschikking gesteld worden, mag in de loop van een schooljaar of dienstjaar nooit groter zijn dan 0,20 % van het aantal betrekkingen, uitgedrukt in volledige ambten, waarvoor op 1 februari van het voorgaande jaar een activiteitswedde, -weddetoelage, een wachtgeld of een wachtgeldtoelage werd toegekend, afzonderlijk berekend voor het Gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs en centra en het gesubsidieerd vrij onderwijs en centra.

Deze personeelsleden kunnen worden ingeschakeld ter ondersteuning van de begeleidingsdiensten, bedoeld in artikel 87 van dit decreet en in artikel 55, § 3 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

§ 2. In het percentage vastgesteld in § 1 zijn niet begrepen de verloven of de terbeschikkingstellingen verleend :

1° met toepassing van het koninklijk besluit van 10 oktober 1969 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de overeenkomst betreffende de internationale instelling, genaamd „Internationale School van de S.H.A.P.E. in België” ;

2° met het oog op een opdracht in de Europese scholen

3° met het oog op de deelname aan de erkende navormingsactiviteiten ;

4° de personeelsleden die belast zijn met een opdracht waarbij de wedde, de weddetoelage, het wachtgeld, de wachtgeldtoelage, vergoedingen en bijslagen door de opdrachtgever volledig worden terugbetaald ;

5° aan personeelsleden die vervangen worden door gesubsidieerde contractuelen toegekend ingevolge een con-

ventie gesloten door de Gemeenschapsminister bevoegd voor Onderwijs ;

6° om deel te nemen aan de initiatieven bedoeld in artikel 91 ;

7° om de functie van secretaris van een zonale reffectatiecommissie uit te oefenen ;

8° om deel uit te maken van de examencommissies bedoeld in artikel 6ter, derde lid van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

9° om deel uit te maken van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, zoals bedoeld in artikel 9.

— **Aangenomen.**

Artikel 91

De Vlaamse Executieve kan, in afwijking van artikel 90, per schooljaar of dienstjaar personeelsleden een verlof of een terbeschikkingstelling verlenen met behoud van de activiteitswedde, -weddetoelage, wachtgeld of wachtgeldtoelage om mee te werken aan onderwijsprojecten die, na advies van de Vlaamse Onderwijsraad, door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en door één of meerdere representatieve groeperingen van inrichtende machten of door meerdere representatieve groeperingen van inrichtende machten worden uitgevoerd.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK 4

Financiering

Artikel 92

§ 1. Behoudens de betaling van de wedde en weddetoelagen toegekend aan de pedagogische adviseurs en adviseurs-coördinatoren wordt in de begroting van de diensten van de Vlaamse Executieve jaarlijks een krediet ingeschreven dat aangewend wordt voor de organisatie en de werking van de pedagogische begeleidingsdiensten en, mits te voldoen aan de door de Vlaamse Executieve te

Voorzitter

bepalen minimumvoorwaarden als volgt wordt verdeeld :

1° een forfaitair bedrag, bepaald door de Vlaamse Executieve, toegekend per betrekking zoals voorzien in artikel 89, § 1 ;

2° een bedrag gelijk te verdelen tussen het gesubsidieerd vrij onderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs en het Gemeenschapsonderwijs.

De bedragen toegekend respectievelijk aan het gesubsidieerd vrij onderwijs en aan het gesubsidieerd officieel onderwijs worden tussen de verenigingen zonder winstoogmerk en de intercommunales verdeeld naar rato van het aantal organieke betrekkingen bedoeld in artikel 89, § 3.

§ 2. In de mate dat ter beschikking gestelde leden van de inspectie, die een wedde of wachtgeld genieten op 1 januari van het betreffende jaar, niet geraffecteerd of wedertewerkgesteld zijn naar gelang van hun herkomst, zoals bepaald door de Vlaamse Executieve, in het Gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs of het gesubsidieerd vrij onderwijs, wordt het bedrag bedoeld in § 1, 2°, respectievelijk voor het Gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs of het gesubsidieerd vrij onderwijs verminderd met een bedrag, dat overeenstemt met de wedde, verhoogd met alle vergoedingen en bijslagen die aan de bedoelde personeelsleden worden toegekend.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK 5

Rechtspositieregeling

Artikel 93

§ 1. Tenzij anders bepaald zijn de bepalingen van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra van toepassing op de pedagogische adviseurs en adviseurs-coördinatoren van de begeleidings-

diensten van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra.

Voor de toepassing van de bepalingen van dit decreet worden de verenigingen zonder winstoogmerk en intercommunales, bedoeld in artikel 87, beschouwd als inrichtende machten.

§ 2. Een vast benoemd lid van het onderwijs en van de centra kan tijdelijk het ambt van pedagogisch adviseur uitoefenen mits zijn inrichtende macht daarin toestemt. Hij blijft titularis van het ambt waarin hij vast benoemd is en behoudt de voordelen van zijn benoeming. Voor die periode kan het personeelslid worden vervangen.

§ 3. De ambten van pedagogisch adviseur en adviseur-coördinator zijn bevorderingsambten.

§ 4. Het ambt van pedagogisch adviseur en adviseur-coördinator kan halftijds of voltijds worden uitgeoefend.

— **Aangenomen.**

Artikel 94

§ 1. Om in een ambt van de pedagogische begeleidingsdiensten van het gesubsidieerd onderwijs of gesubsidieerde centra tijdelijk te worden aangesteld of vast benoemd, dient het personeelslid op het ogenblik van de tijdelijke aanstelling of de vaste benoeming :

1° in vast verband benoemd te zijn in het gesubsidieerd onderwijs of in een gesubsidieerd centrum ;

2° tien jaar dienstanciënniteit te hebben, berekend overeenkomstig artikel 6 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psychomedisch-sociale centra.

De Vlaamse Executieve kan desgevallend bij komende diplomaverenningen bepalen.

§ 2. De artikelen 39, 40, § 1, § 2, § 3 en § 4 ; 42, § 1, b, § 2 en § 5 ; 44 ; **64, 5 ; 65, § 5** en § 6 en 76 van het

in § 1, 2° genoemde decreet zijn niet van toepassing op de personeelsleden van de gesubsidieerde pedagogische begeleidingsdiensten. De bepalingen van artikel 42, § 1, c) van het genoemde decreet zijn evenmin van toepassing op de personeelsleden die ingevolge artikel 89, § 1 bedoelde personeelsformatie tijdelijk aangesteld worden.

§ 3. De inrichtende machten, zoals bedoeld in artikel 93, § 1, tweede lid, van het gesubsidieerd onderwijs en van de gesubsidieerde centra leggen een procedure van werving ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Executieve. Die procedure dient gelijkaardig te zijn aan de procedure voor de werving van de inspectieleden zoals bepaald in titel II, hoofdstuk II, afdeling 4 van dit decreet.

§ 4. De personeelsleden die door hun inrichtende macht worden belast met een opdracht waarvoor zij een verlof wegens opdracht of een terbeschikkingstelling wegens bijzondere opdracht bekomen, kunnen in hun ambt in de pedagogische begeleidingsdienst worden vervangen in de mate dat zij worden belast met bestuurlijke en organisatorische taken ten behoeve van de eigen begeleidingsdienst .

Dergelijke vervangingen kunnen slechts worden toegekend aan maximum 6 pedagogische adviseurs, te verdelen tussen het gesubsidieerd vrij onderwijs en het gesubsidieerd officieel onderwijs. De loonlast van de vervangers wordt in mindering gebracht van het bedrag dat ter uitvoering van artikel 92, § 1, 2° wordt toegekend aan de betrokken begeleidingsdienst .

— **Aangenomen.**

Artikel 95

§ 1. Om in een ambt van de pedagogische begeleidingsdiensten van het Gemeenschapsonderwijs tijdelijk aangesteld of vast benoemd te worden dient de kandidaat onverminderd de in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs bepaalde

Voorzitter

voorwaarden ten minste tien jaar dienstanciënniteit te hebben berekend overeenkomstig artikel 4 van hetzelfde decreet.

De Vlaamse Executieve kan desgevallend bij komende diplomavereisten bepalen.

§ 2. De bepalingen van artikel 50, § 1, c), van het in § 1 vermelde decreet zijn niet van toepassing op de personeelsleden die ingevolge de in artikel 89, § 1 bedoelde personeelsformatie tijdelijk worden aangesteld.

§ 3. De personeelsleden die door hun inrichtende macht worden belast met een opdracht waarvoor zij een verlof wegens opdracht of een terbeschikkingstelling wegens bijzondere opdracht bekomen, kunnen in hun ambt in de pedagogische begeleidingsdienst worden vervangen in de mate dat zij worden belast met bestuurlijke en organisatorische taken ten behoeve van de eigen begeleidingsdienst.

Dergelijke vervangingen kunnen slechts worden toegekend aan maximum 3 pedagogische adviseurs. De loonlast van de vervangers wordt in mindering gebracht van het bedrag dat ter uitvoering van artikel 92, § 1, 2° wordt toegekend aan de betrokken begeleidingsdienst.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK 6

Bezoldiging

Artikel 96

De Vlaamse Executieve bepaalt het geldelijk statuut van de leden van de pedagogische begeleidingsdiensten bedoeld in artikel 87.

In afwachting van dat statuut blijven het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs en de ter uitvoering ervan genomen bepalingen van toepassing.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK 7

Vakantie- en prestatieregeling

Artikel 97

De vakantie- en prestatieregeling worden door de Vlaamse Executieve bepaald.

— **Aangenomen.**

TITEL IV

Navorming

Artikel 98

In artikel 75 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs wordt een § 4 ingevoegd, luidend als volgt :

”§ 4. Met het oog op de organisatie van de navormingsactiviteiten bedoeld in § 1, kunnen door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs enerzijds ten hoogste negen en gezamenlijk door de verenigingen zonder winst oogmerk bedoeld in § 1, opgericht door eenzelfde groepering van inrichtende machten, anderzijds, ten hoogste tien centra voor navorming worden gesubsidieerd. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden inzake opdracht, organisatie en personeelsformatie waaraan die centra moeten voldoen. ”

— **Aangenomen.**

Artikel 99

§ 1. In artikel 76, § 3 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs worden de woorden “bijzondere kredieten,, vervangen door de woorden “dotaties en toelagen bedoeld in artikel 77, § 2,,.

§ 2. In artikel 77 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 worden de woorden “bijzondere kredieten,, vervangen door de woorden “dotaties en toelagen,, .

2° in § 3 worden de woorden “bijzondere kredieten,, vervangen door de woorden “dotaties, toelagen en gelden,, .

3° in § 3, b, wordt het woord “oktober,, vervangen door het woord “februari,,.

4° § 6 wordt vervangen door de volgende bepaling :

”§ 6. 1° De dotaties of toelagen bedoeld in § 3 worden respectievelijk toegekend aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en aan de verenigingen zonder winst oogmerk bedoeld in artikel 75, § 3, voor de volgende kosten :

a) de werkingskosten die betrekking hebben op de organisatie van de navormingsactiviteiten, voor zover die niet reeds worden gefinancierd of gesubsidieerd op basis van de bestaande reglementering ;

b) de personeelskosten veroorzaakt door de inschakeling in de navormingsactiviteiten van contractueel aangeworven personeelsleden en van voordrachthouders, voor zover die niet reeds worden gefinancierd of gesubsidieerd op basis van de bestaande reglementering ;

c) de loonkosten veroorzaakt door de vervanging van de titularissen van een ambt die deelnemen aan navormingsactiviteiten, voor zover die vervanging geschiedt door een daartoe aangeworven tijdelijk personeelslid of door een personeelslid dat ter beschikking is gesteld wegens ontstentenis van betrekking, behoudens, in dit laatste geval, de afwijkingen bepaald door de Vlaamse Executieve ;

d) de loonkosten van de personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en die deelnemen aan de navormingsactiviteiten zoals bedoeld in artikel 76, § 4, behoudens de afwijkingen bepaald door de Vlaamse Executieve ;

e) de uitrustingskosten van de centra voor navorming bedoeld in artikel 75, § 4.

2° De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop de loonkosten bedoeld in c) en d) van 1° worden berekend,,.

5° § 7 wordt vervangen door de volgende bepaling :

”§ 7. 1° Jaarlijks bepalen de Autonome Raad voor het Gemeenschapson-

Voorzitter

derwijs en de verenigingen zonder winstoogmerk bedoeld in artikel 75, § 3 het aandeel van de dotaties, toelagen en gelden waarin wordt voorzien voor werkingskosten en personeelskosten bedoeld in § 6, a) en b) waarin wordt voorzien voor de navormingsprojecten bedoeld in artikel 82, § 1, 1° en § 4 en dat wordt voorzien voor dezelfde kosten en de uitrustingskosten bedoeld in § 6, e voor de centra voor navorming bedoeld in artikel 75, § 4.

2° De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop de bedragen, bedoeld in 1°, worden uitbetaald. „ .

6° De tekst van § 8 wordt behouden als punt 1° van deze paragraaf en er wordt een 2° ingevoegd, luidend als volgt :

2°. De Vlaamse Executieve bepaalt het procentueel aandeel van de dotaties of toelagen bedoeld in § 3 dat moet worden besteed aan de navormingsprojecten georganiseerd door universitaire instellingen of rechtspersonen buiten het onderwijs...

7° in § 9 worden na het woord “initiatiefnemer,, de woorden “of in de centra voor navorming bedoeld in artikel 75, § 4,, ingevoegd.

8° er wordt een § 10 toegevoegd, luidend als volgt :

” § 10. Eventuele saldi die op het einde van een begrotingsjaar bij elk betrokken onderwijsnet en elke vereniging zonder winstoogmerk bedoeld in artikel 75, § 3 ontstaan, worden overgedragen naar het volgende begrotingsjaar en gevoegd bij de toelagen van dat begrotingsjaar. Zij blijven voorbehouden aan het betrokken onderwijsnet en de vereniging zonder winstoogmerk waar zij zijn ontstaan. „ .

— **Aangenomen.**

Artikel 100

In artikel 79 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° De tekst van § 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

”§ 2. Personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking kunnen vanaf 1 november van het schooljaar of vanaf een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum deelnemen aan :

a) lange navormingsactiviteiten, waarvan de minimale omvang en de looptijd worden bepaald door de Vlaamse Executieve en tijdens welke de betrokken personeelsleden worden aanzien als zijnde gereïtificeerd ;

b) korte navormingsactiviteiten die niet beantwoorden aan de voorwaarden bedoeld in a) en die geen invloed hebben op de statutaire toestand van de betrokken personeelsleden, .

2° In § 3 worden na het woord “personeelsleden,, de woorden “bedoeld in § 1 en § 2, a),, ingevoegd.

3° Er wordt een nieuwe § 4 ingevoegd, luidend als volgt :

”§ 4. Bij besluit van de Vlaamse Executieve kan een bijkomende vergoeding worden toegekend aan :

a) de vast benoemde personeelsleden bedoeld in artikel 79, § 1, die met toepassing van artikel 75, § 4 behoren tot de personeelsformatie van de centra voor navorming ;

b) het vast benoemd personeelslid bedoeld in artikel 79, § 1 dat de leiding waarneemt van het secretariaat bedoeld in artikel 83. „ .

— **Aangenomen.**

Artikel 101

In artikel 81 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, 2 wordt het woord “zestien,, telkens vervangen door het woord “twaalf,, en wordt het woord “acht,, telkens vervangen door het woord het woord “vier” ;

2° aan § 2, 2 wordt een punt c) ingevoegd luidend als volgt :

„c) vier deskundigen inzake navorming, waarvan drie uit de universitaire instellingen en één van buiten het onderwijs ;”

3° § 4 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 4. De erkenningscommissie kan ten alle tijde, onder de voorwaarden die zij in haar reglement van orde vastlegt, advies inwinnen van ter zake bevoegde personen en commissies.”

— **Aangenomen.**

Artikel 102

In artikel 82 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Het eerste lid van § 1 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Onverminderd de bepaling van § 4 spreekt de erkenningscommissie, bedoeld in artikel 81, zich uit bij een met redenen omklede beslissing, met een meerderheid van de uitgebrachte stemmen van elke groep bedoeld in a), b) en c) van artikel 81, § 2, 2.”

2° In § 3 wordt punt 4 vervangen door de volgende bepalingen :

“4. De evolutie van de beschikbare dotaties en toelagen en van de financiële middelen van het Fonds bedoeld in artikel 77, § 1, te volgen... .

3° een § 4 wordt ingevoegd, luidend als volgt :

”§ 4. De beslissing bedoeld in § 1 over de erkenning, de intrekking of de opschorting van de erkenning van de navormingsprojecten die betrekking hebben op de prioriteiten inzake navorming bedoeld in artikel 77, § 8, 1°, is alleen geldig indien de voorzitter van de erkenningscommissie, bedoeld in artikel 81, daarmee instemt.”

— **Aangenomen.**

Titel V

Wijzigings-, overgangs- en slotbepalingen

HOOFDSTUK 1

Wijzigingsbepalingen

Artikel 103

Artikel 15 van het koninklijk besluit van 15 mei 1928 betreffende het toe-

Voorzitter

Artikel 15 van het koninklijk besluit van 15 mei 1928 betreffende het toezicht van het lager onderwijs wordt aangevuld met het volgende lid : „De leden van deze inspectie kunnen onder dezelfde voorwaarden als de leden van de inspectiedienst, bedoeld in artikel 1, eerste lid, 3°, van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs, verlof krijgen of op non-activiteit en ter beschikking worden gesteld.”

— Aangenomen.

Artikel 104

Voor de toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de coördinatie van de wetten van het lager onderwijs van 20 augustus 1957 leze men «inspecteur basisonderwijs in de plaats van «kantonnale inspecteur of adjunct-kantonnale inspecteur».

— Aangenomen.

Artikel 105

§ 1. In artikel 160, § 1, eerste lid van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 worden de woorden „twee opdrachthouders die met raadgevende stem de vergaderingen bijwonen” vervangen door de woorden „vier opdrachthouders”.

§ 2. Een artikel 153bis, luidend als volgt in het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 ingevogd :

„Artikel 153bis. De algemene raad richt in zijn schoot een vast bureau op. De algemeen secretaris en de adjunct-algemeen secretaris maken van rechtswege deel uit van het vast bureau. Het vast bureau is belast met het dagelijks bestuur van de VLOR. Het kan bepaalde van zijn bevoegdheden delegeren aan de algemeen secretaris en aan de adjunct-algemeen secretaris.

Onverminderd de bevoegdheden nodig voor het dagelijks bestuur kan de algemene raad aan het vast bureau

andere bevoegdheden delegeren. Deze bevoegdheden kunnen geen betrekking hebben op deze bedoeld in artikel 156.”

— Aangenomen.

Artikel 106

In het decreet van 27 maart 1991, betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra worden in artikel 4, § 1, a), de woorden „en pedagogische begeleidingsdiensten” geschrapt.

— Aangenomen.

Artikel 107

Artikel 101, § 2, 3° van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs wordt aangevuld als volgt : „, met uitzondering van de bepalingen die de inspecteurs katholieke en protestantse godsdienst betreffen”.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK II

Overgangsbepalingen

Artikel 108

In afwijking van artikel 19 mogen de leden van de inspectie die vóór hun benoeming tot dit ambt als vast benoemd lid behoorden tot de inspectiedienst :

— van het gesubsidieerd kleuter- en lager onderwijs bedoeld in artikel 79 van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd op 20 augustus 1957 ;

— bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de psycho-medisch-sociale centra ;

— bedoeld in artikel 1, eerste lid, 3°, van de wet van 21 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs ;

— bedoeld in het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van het statuut en de organisatie van de rijksinspectie over de rijks- en gesubsidieerde inrichtingen voor buitengewoon basis- en secundair onderwijs met het Nederlands als onderwijstaal ;

en die een mandaat in een inrichtende macht of een opdracht in een onderwijsinstelling of in een centrum uitoefenden buiten hun inspectie-opdracht, dit mandaat of die activiteit verder waarnemen, ook na een eventuele herverkiezing doch beperkt tot de aard en de omvang ervan op de dag vóór hun aanstelling als lid van de inspectie.

— Aangenomen.

Artikel 109

In afwijking van titel II, hoofdstuk 2, afdeling 4, onderafdeling 2 dient de commissie, bedoeld in artikel 28, bij haar voordracht, eveneens de personeelsleden in aanmerking te nemen die laureaat zijn van een bekwaamheidsexamen voor een ambt van inspecteur georganiseerd ter uitvoering van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst, die belast zijn met het toezicht op deze inrichtingen en de personeelsleden, die houder zijn van een bevorderingsbrevet van inspecteur, uitgereikt op grond van hetzelfde koninklijk besluit van 22 maart 1969 en van het koninklijk besluit van 7 maart 1978 betreffende het examen tot het verkrijgen van het getuigschrift van bekwaamheid voor het ambt van kantonnaal inspecteur in het basisonderwijs (nederlands taalstelsel).

De commissie steunt zich hierbij op de elementen van het vroeger afgelegde examen en hoort de betrokkenen.

— Aangenomen.

Voorzitter

Artikel 110

In afwijking van artikel 36, § 2 en gedurende een periode van één jaar volgend op het van kracht worden van dit decreet, komen voor het ambt van inspecteur-coördinator secundair onderwijs eveneens in aanmerking, de personeelsleden die :

1° vast benoemd zijn in een wervingsambt van het secundair onderwijs ;

2° ten minste vijftien jaar dienstanciënniteit hebben, berekend overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 24, 25 en 26 ;

3° titularis zijn van een ambt met volledige dienstprestaties

4° het bewijs leveren van ervaring in de onderwijskundige problemen in de onderwijsvormen, waarvoor in de coördinatieopdracht wordt voorzien ;

5° zich kandidaat hebben gesteld overeenkomstig de vorm en termijn vermeld in de bekendmaking van de vacature.

De benoeming tot inspecteur-coördinator secundair onderwijs gebeurt op voorstel van een commissie samengesteld uit de secretaris-generaal, de directeurs-generaal van het Departement Onderwijs en de vast benoemde inspecteurs-generaal.

Het artikel 44 is gedurende de hiervoor vermelde periode niet van toepassing .

Op dit artikel is er een amendement van de heer Deswaene dat luidt als volgt : „In het eerste lid, 1 ° op de eerste regel het woord „wervingsambt” vervangen door de woorden „bevorderingsambt van inspecteur”.

De stemmingen over artikel 110 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 111

In afwijking van artikel 35 en gedurende een periode van één jaar volgend op het van kracht worden van dit decreet, komen voor het ambt van

directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling eveneens in aanmerking , de personeelsleden die :

1° vast benoemd zijn in een selectie- of bevorderingsambt van het onderwijs ;

2° ten minste vijftien jaar dienstanciënniteit hebben, berekend overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 24, 25 en 26 ;

3° titularis zijn van een ambt met volledige dienstprestaties

4° het bewijs leveren van ervaring inzake onderwijskundige problemen ;

5° zich kandidaat hebben gesteld overeenkomstig de vorm en termijn vermeld in de bekendmaking van de vacature.

De benoeming tot directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling gebeurt op voorstel van een commissie samengesteld uit de secretaris-generaal, de directeurs-generaal van het Departement Onderwijs en de vast benoemde inspecteurs-generaal.

Het artikel 44 is gedurende de hiervoor vermelde periode niet van toepassing.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Deswaene dat luidt als volgt :

In het eerste lid 1° vervangen door de volgende bepaling : „1° vast benoemd zijn in een bevorderingsambt van inspecteur secundair onderwijs ;“.

De stemmingen over artikel 111 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 112

In afwijking van artikel 37 en gedurende een periode van één jaar volgend op het van kracht worden van dit decreet, komen voor het ambt van inspecteur-generaal eveneens in aanmerking, de personeelsleden die :

1° vast benoemd zijn in een bevorderingsambt in het onderwijs of de centra ;

2° ten minste vijftien jaar dienstanciënniteit hebben, berekend overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 24, 25 en 26 ;

3° titularis zijn van een ambt met volledige dienstprestaties

4° het bewijs leveren van ervaring inzake onderwijskundige problemen ;

5° zich kandidaat hebben gesteld overeenkomstig de vorm en termijn vermeld in de bekendmaking van de vacature.

De benoeming tot inspecteur-generaal gebeurt op voorstel van een commissie samengesteld uit de secretaris-generaal, de directeurs-generaal van het Departement Onderwijs en de vast benoemde inspecteurs-generaal.

Het artikel 44 is gedurende de hiervoor vermelde periode niet van toepassing .

Op dit artikel is er een amendement van de heer Deswaene dat luidt als volgt :

In het eerste lid 1° vervangen door de volgende bepaling : „1° vast benoemd zijn in een bevorderingsambt van inspecteur van het secundair onderwijs ;“.

De stemmingen over artikel 112 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 113

De Vlaamse Executieve bepaalt voor de personeelsleden die diensten gepresteerd hebben in de eigen pedagogische begeleidingsdiensten of -centra voor het van kracht worden van dit decreet, de voorwaarden waaronder die diensten in aanmerking worden genomen voor de toepassing van de artikelen 94 en 95.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK 3

Slotbepalingen

Artikel 114

§ 1. Artikel 49 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepa-

Voorzitter

lingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij de wet van 11 juli 1973, wordt opgeheven.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de datum waarop § 1 in werking treedt.

— **Aangenomen.**

Artikel 115

De datum waarvan sprake in artikel 61, 1°, zesde gedachtenstreep en artikel 194, tweede gedachtenstreep van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 valt samen met de datum vanaf wanneer een beroep wordt gedaan op de financiering gebaseerd op hoofdstuk II en IV van titel III en uiterlijk op 31 december 1991.

— **Aangenomen.**

Artikel 116

Worden opgeheven :

— het koninklijk besluit nr. 299 van 31 maart 1984 tot beperking van het aantal verloven wegens opdracht en van het aantal terbeschikkingstellingen met behoud van wedde of met genot van een wachtgeld, verleend aan de personeelsleden van het Rijksonderwijs en van de Rijks-psycho-medisch-sociale centra, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 471 van 24 oktober 1986 ;

— hoofdstuk III van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs, dat de artikelen 21 tot 23 bevat met uitzondering van artikel 21 voor wat de toepassing betreft op het hoger onderwijs van het lange type ;

— artikel 79 van het koninklijk besluit van 20 augustus 1957 betreffende de coördinatie van de wetten op het lager onderwijs ;

— artikel 10bis van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, zoals ingevoegd door de wet van 27 juli 1971 ;

— artikel 10, § 2, derde lid van de

wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

— **Aangenomen.**

Artikel 117

Dit decreet treedt in werking op 1 september 1991, met uitzondering van :

— artikel 87 dat uitwerking heeft met ingang van 1 juli 1991 ;

— artikel 103 dat uitwerking heeft met ingang van 1 maart 1974 ;

— artikel 105 dat uitwerking heeft met ingang van 1 juni 1991 ;

— artikel 106 dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 1991.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid

— 522 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bourgeois, verslaggever, heeft het woord.

De heer A. Bourgeois, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid werkt een nieuwe regeling uit voor de erkenning en de organisatie van de gemeentelijke cultuurra-

den. Het is een totaal nieuw decreet, dat het decreet van 12 december 1974 vervangt. Het decreet van 1974 hield een zeer strikte regeling in. De gemeentelijke cultuurraden moesten rechtstreeks door de Minister van Cultuur worden erkend. Het ontwerp stapt van deze procedure af. Het is de bedoeling van het ontwerp de procedure sterk te vereenvoudigen. Wij willen de gemeentelijke autonomie vergroten.

Ik geef hiervan enkele voorbeelden. Elke gemeente wordt verplicht een raad voor cultuurbeleid op te richten. Dit is uiteraard het logische gevolg van de cultuurpactwetgeving. De gemeenteraad krijgt met dit ontwerp echter wel meer beleidsruimte dan vroeger. De gemeenteraad bepaalt zelf de voorwaarden voor oprichting, erkenning en werking van de cultuurraad.

De gemeenteraad zal voortaan zelf de Culturele Raad van de gemeente erkennen.

Ten derde, de gemeenten beschikken over ruime mogelijkheden, die aan de plaatselijke behoeften kunnen worden aangepast. Er kunnen ook adviesraden per materie worden gevormd, onder meer een sportraad, een raad voor schone kunsten, enzovoort. Deze adviesraden kunnen ook per bevolkingsgroep, zoals voor de jeugd of voor de bejaarden, worden opgericht, evenals per deelgemeente, wanneer het om een fusiegemeente gaat. In het decreet wordt dus bepaald wat nu reeds op het terrein in zekere mate in vele gemeenten wordt toegepast.

Uiteraard is ook de samenstelling veranderd. Vroeger waren er 12 leden. Volgens de nieuwe formule, zoals ik deze zoëven heb uitgelegd, kan men zich natuurlijk niet beperken tot 12 leden en bijgevolg moet dit aantal worden doorbroken. In het decreet wordt enkel bepaald wie van de Culturele Raad zal kunnen deel uitmaken en hoe de Raad zal worden samengesteld. Hierbij gaat het om drie groepen. Eerst en vooral om de vertegenwoordigers van de plaatselijke organisaties, die een culturele werking hebben. Ten tweede, om personen aangeduid door de gemeente-

Bourgeois

raad, maar die geen gemeenteraadsleden zijn. Ten derde, leden die kunnen worden gecoöpteerd onder de vertegenwoordigers van de culturele organisaties. Door deze coöptatie wil men komen tot een nuancering of aanpassing van de vertegenwoordiging, wanneer bepaalde verenigingen eventueel uit de boot zouden vallen.

In artikel 8 wordt bepaald dat de erkenning en de oprichting binnen de zes maanden na de installatie van de nieuwe gemeenteraad moeten gebeuren. Doch, tegen 1 januari 1993 dienen de gemeenten te beschikken over een raad voor cultureel beleid opgericht volgens de bepalingen van het nieuwe decreet. In de eerstvolgende periode dient men dus over te gaan tot de nieuwe samenstelling van de culturele raad.

Tijdens de bespreking in de Commissie ontstond enige discussie omtrent artikel 5. De heren De Beul en Lauwers hebben een amendement ingediend bij artikel 5 dat ertoe strekt in het decreet op te nemen dat de culturele raden de organisatie van het overleg en de inspraak eventueel op eigen initiatief dienen te organiseren. In de ogen van de indieners van het amendement ging het om een uitbreiding van de bevoegdheid, zodanig dat niet alleen de culturele raad advies moet geven, maar samen met de verenigingen een initiatief kan nemen tot het organiseren van overleg en inspraak nopens het cultureel beleid. Dit amendement werd uiteindelijk niet weerhouden vooral omdat de Gemeenschapsminister in verband met artikel 5 naar de memorie van toelichting heeft verwezen, waarin duidelijk wordt vermeld, ik citeer : Naast deze adviesopdracht dienen de raden voor cultuurbeleid initiatieven te nemen waardoor het overleg en de samenwerking tussen de plaatselijke culturele initiatieven worden bevorderd. De raden voor cultuurbeleid kunnen zelf culturele activiteiten organiseren.

Dit amendement werd dus niet weerhouden, de artikelen werden eenparig aangenomen. Het ontwerp werd

eenparig door de leden van de Commissie goedgekeurd.

Geachte collega's, ik wens te wijzen op twee verbeteringen die in het verslag dienen te worden aangebracht, met name op bladzijde 6 wordt in het antwoord van de **Gemeenschapsminister** vermeld : Dit kan door afgevaardigden te laten aanwijzen door de gemeenteraad en deze afgevaardigden kunnen, maar hoeven niet gemeenteraadslid te zijn.

Artikel 6, § 1, 3^o bepaalt uitdrukkelijk dat zij geen gemeenteraadslid kunnen zijn en bijgevolg moet het verslag dan ook aldus worden gelezen.

Een tweede correctie dient te worden aangebracht op bladzijde 5, onder artikel 5 waar wordt verwezen naar het advies van de Raad van State. De Minister geeft een bepaald antwoord in verband met het toepassingsveld van de Cultuurpactwetgeving. De precieze tekst zou moeten zijn, ik citeer : De Raad van State stelt dat, wanneer de bijzondere wetgever culturele aangelegenheden toevoegt aan het artikel 4, paragraaf 1, 10^o, het Cultuurpact niet automatisch van toepassing is. Wanneer materies als culturele aangelegenheden worden geschrapd is het Cultuurpact niet meer van toepassing. De Raad van State baseert deze stelling op het feit dat in het Cultuurpact wordt verwezen naar de wet van juli 1971 en dat artikel 4, paragraaf 1, 1^o tot 10^o, dezelfde materies bevat dan de wet van 1971. Einde citaat.

Dat zijn dus twee correcties die ik in verband met het verslag meende te moeten mededelen. Zoals ik reeds zei is dit een belangrijk decreet dat in de lijn ligt van een ander decreet dat wij vandaag bespreken. Het leidt ons naar een grotere vrijheid en autonomie op het vlak van het gemeentelijk cultureel beleid. Daarom werd het ontwerp door de Commissie eenparig goedgekeurd. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Félicien Bosmans heeft het woord.

De heer F. Bosmans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het weze mij toegelaten in deze bespreking een zeer korte uiteenzetting te

houden omdat het decreet inzake de erkenning van de culturele raden toch een belangrijke stap voorwaarts is, hoewel wij de waarde van het decreet van 12 december 1974, tot regeling van de erkenning van de culturele raden voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding niet willen onderschatten. Het was een eerste stap van de toen nog jonge Cultuurraad naar inspraak op het lokale vlak. Dit initiatief, dat door de toenmalige Minister van Cultuur, mevrouw De Backer, werd genomen, had duidelijk de bedoeling de inspraak op het lokale vlak inzake culturele aangelegenheden te regelen en dit rekening houdend met de toen nog recente Cultuurpactwet van 28 januari 1974.

Het was ons inziens een goed decreet, omdat het voor het eerst de inspraak concrete vorm gaf en een stimulerende functie inhield. Volgens dit model werden in vele gemeenten inspraakmogelijkheden geschapen die op hun beurt formeel leidden tot verdere vertegenwoordiging en participatie in de beheersinstanties. Dit is de aanzienlijke verdienste van dit decreet. Nochtans leek het ingevolge de opgedane ervaring, dat dit decreet aan herziening toe was teneinde tegemoet te komen aan de realiteit van de huidige gemeentelijke structuren.

Het huidige ontwerp wil daartoe een bijdrage leveren en het legt dan ook de nadruk op de gedecentraliseerde verantwoordelijkheid en op de gemeentelijke autonomie en verlaat de al te strenge centrale regulering, ook inzake de werking van de culturele raden. Wij verheugen ons daarover, ook omwille van de versoepeling inzake samenstelling van de culturele raden op basis van de culturele verenigingen, zonder evenwel maxima in te voeren zoals dat in het verleden het geval was.

Een ander positief element in het nieuwe decreet is dat er betere inspraakansen kunnen worden geboden en dat de mogelijkheid tot het opzetten van deelraden, zowel inzake werking als territoriaal als een zeer positieve maatregel wordt ervaren.

Ten slotte, laat ik opmerken dat wij dit decreet zien als onderdeel van de

F. Bosmans

participatiegedachte in het kader van de openbaarheid van bestuur in de culturele sector. Wij hopen dat dit nieuwe decreet daarop beter kan inspelen zodat de participatiegedachte minder vaak zal worden misbruikt, precies als gevolg van een gebrek aan openbaarheid van bestuur.

Dit ontwerp wacht reeds lang op de behandeling nadat het begin 1989 in de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd. Het bleef echter al te lang bij de Raad van State hangen.

Het decreet werd in de Commissie eenparig aangenomen en ik durf te verhoppen dat ook de Vlaamse Raad het ontwerp unaniem goedkeurt. *(Applaus)*

De Voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik meen dat wij het er allemaal over eens zijn dat de belangrijkste vernieuwing van dit decreet bestaat in de deregulering en decentralisatie van de organisatie van de inspraak.

Nochtans moeten wij ons afvragen of het model van de raden nog wel beantwoordt aan de reële noden van inspraak. Natuurlijk worden wij beperkt door enerzijds het Cultuurpact volgens hetwelk specifiek voor de culturele sector aangepaste organen moeten worden opgericht, en anderzijds door het feit dat in onder meer de decreten op de sportfunctionarissen en de culturele centra naar het bestaan van zulke raden wordt verwezen.

Dat belet niet dat wij enkele feiten moeten erkennen. Na een vijftiental jaren ervaring met deze culturele raden, moet men toch toegeven dat een aantal oorspronkelijk enthousiaste medewerkers die eertijds aan de kar hebben getrokken, zijn stilgevallen en dat de raden werden geformaliseerd. De oorzaak hiervan ligt op vele terreinen.

Ten eerste werden deze raden niet altijd door het gemeentecollege of algemene raden ernstig genomen. Ten

tweede, vaak werd de deelname aan de cultuurraden door de verenigingen aangevoeld als een bijkomende verplichting die zij moesten nakomen uit vrees de door de gemeenten verleende subsidies te verliezen.

Dit fenomeen heeft ten derde en hoofdzakelijk te maken met het feit dat het terrein van de sociaal-culturele raden op gemeentelijk vlak — hiertoe behoort ook het werk voor de jongeren in de vrije tijd — vrij beperkt is, waardoor na een aantal jaren de dynamiek verdween. Dit geldt minder voor de sportraden omdat zij voortdurend bezig zijn met de praktische organisatie en uitbouw van sportinfrastructuur. Zodra een gemeente echter beschikt over een cultureel centrum, een bibliotheek of dergelijke meer, dan is de taak van de culturele raad als raad — ik heb het niet over de raad van bestuur van de culturele raden — snel uitgedoofd. Dan is het noodzakelijk om een aantal nieuwe impulsen te geven.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik meen dat wij de deregulering verder hadden kunnen doortrekken door bij voorbeeld andere inspraak- en participatieformules aan te moedigen en meer concreet de culturele raad niet alleen te beschouwen als een adviesorgaan, maar terzelfder tijd als een inspraakorganisator.

Dat zouden enkele toevoegingen aan het voorliggend ontwerp van decreet zijn geweest. Ter zake hebben wij een amendement ingediend dat volledig past in die filosofie en in het Cultuurpact. Ik betreur uiteraard dat dit amendement werd verworpen. Ik meen immers dat het beter is het decreet op die manier te verruimen dan de titel te beperken. De andere stelling wordt onder meer ingenomen door de Raad van State en ook door de heer Geysels en omvat de strikte beperking tot de Cultuurraden en niet de brede inspraak. Ik dacht dat het omgekeerde beter zou zijn geweest om op die manier het terrein te verbreden.

De Minister heeft in de Commissie weliswaar gezegd, en ik denk dat hij dat straks zal bevestigen, dat dit helemaal niet uitgesloten is en dat dit, via

dit decreet volledig kan. Dat is juist natuurlijk, zoals dit ook het geval is voor onze vraag om eventueel de notie van beleidsnota's op het cultureel terrein in te voeren. Dit kan ook perfect binnen dat decreet. Ik kan dat uiteraard niet ontkennen. Ik vrees echter dat wij op die manier, onder het devies van de deregulering, wat ik principieel een goede keuze vind, het initiatief tot vernieuwing aan de gemeenteraden overlaten en als Vlaamse Raad niet zelf een aantal stimuli geven.

Minister P. Dewael : Collega Lauwers, het is precies daarin dat wij van mening verschillen. Het gaat om de organisatie van de inspraak en het overleg op het gemeentelijk niveau. Ik respecteer daarin de gemeentelijke autonomie in die zin dat ik denk dat de gemeenteraad het best geplaatst is om te oordelen wat daarvoor noodzakelijk is. Alles wat niet verboden is, is toegelaten.

U gaat van een ander standpunt uit. U zegt dat alles wat niet wordt opgelegd in de praktijk waarschijnlijk niet zal worden ingevuld. U bezondigt zich, en ik gebruik misschien een te zwaar woord, een beetje aan de keizer-koster-mentaliteit. U zou alles in het decreet willen inschrijven met de idee dat, als wij dat vanuit de Vlaamse Raad, in onze oneindige wijsheid, niet aan gemeenten opleggen, zij dat niet zullen doen.

Ik vertrek vanuit een ander standpunt waarbij ik zeg dat zij het overleg en de inspraak in hun gemeentelijk cultuurbeleid kunnen organiseren zoals het hen het best uitkomt. Wij schrijven gewoon een aantal zeer algemene regels en criteria in. Voor het overige speelt de gemeentelijke vrijheid. Dat lijkt mij dus een heel ander uitgangspunt te zijn. Dat is de reden waarom ik uw amendement in de Commissie niet heb gesteund.

De heer H. Lauwers : Ik kan daarop twee dingen zeggen. In de principiële discussie hebt u natuurlijk gelijk. Wij vertrekken hier echter vanuit een bestaande situatie. De meeste gemeentebesturen zullen de natuurlijk neiging hebben om zich in dat decreet in te passen, maar op een zodanige

Lauwers

manier dat het de minste aanpassing vraagt aan wat momenteel op het terrein bestaat.

Ik vrees dus dat er op het terrein niet veel zal veranderen, temeer omdat de dynamiek van een nieuwe kans om op gemeentelijk niveau tot participatie te komen, gedeeltelijk is verdwenen. Die dynamiek bestond vijftien jaar geleden.

Bovendien, mijnheer de Minister, is het nog altijd mogelijk dat de Vlaamse Executieve geen verplichtingen oplegt maar toch een aantal stimuli en een aantal mogelijkheden aanreikt. Of die dan in de tekst van het decreet, in de uitvoeringsbesluiten of in omzendbrieven moeten staan is een modaliteit waarover kan worden gesproken.

Mijn fractie vraagt dat dit alleszins dan toch via omzendbrieven zou gebeuren omdat u een aantal toelichtingen moet geven inzake de modaliteiten waarop die zaken moeten worden toegepast. Wij vragen u daarin uitdrukkelijk de mogelijkheid tot verbreding van de activiteiten van de culturele raad aan te stippen, de mogelijkheid van een beleidsnota en ook, en dat heb ik in de Commissie even aangeraakt, de filosofie van de omzendbrief die de Ministers Galle en Poma in 1985 specifiek wat de jeugdtraden betreft hebben rondgestuurd. U bevindt zich daar immers op een terrein dat niet alleen met een culturele materie, maar ook met een categorie heeft te maken, met name met jongeren. De raakvlakken met het jeugdwezijn zijn daar dus bijzonder groot. Ik denk dat die omzendbrief van de beide Ministers bijzonder waardevol was.

Hij had een brede interpretatie, die geenszins aan actualiteit heeft ingeboet.

Minister P. Dewael : Ik kom u tegevoet, mijnheer Lauwers, in de eerste plaats heb ik u in de Commissie gezegd dat er een dergelijke omzendbrief zou komen om de gemeenten in te lichten aangaande de nieuwe regeling die waarschijnlijk zal worden goedgekeurd. Ten tweede, wij moeten ingevolge de cultuurpactwet de

inspraak en het overleg organiseren wat de culturele materies betreft. Ik heb in de Commissie ook duidelijk herhaald dat men veel ruimer kan te werk gaan, dat men alle materies kan opsplitsen per doelgroep, per **deelgemeente**. Dit alles kan het best gemeente per gemeente worden beoordeeld. Men is niet verplicht zich te beperken tot de culturele materies, er bestaan weliswaar verplichtingen aangaande de cultuurpactwetgeving maar de gemeenteraad kan hierin veel verder gaan.

Ik zal dit alles duidelijk in mijn omzendbrief vermelden en bij wijze van voorbeeld modellen aan de gemeenten aanreiken. Dat heb ik op aanvraag van de heer Content ook duidelijk in de Commissie naar voren gebracht.

De heer H. Lauwers : Ik ben blij dat u dit heeft herhaald, mijnheer de Minister. Hiermee heeft u op een bevredigende wijze onze vraag beantwoord.

Tot slot heb ik nog een opmerking bij het amendement dat de heer Geysels zowel in de Commissie als in de Openbare Vergadering heeft ingediend op het artikel 6 dat handelt over de coöptatie. Ik weet dat de coöptatie enerzijds tot doel heeft deskundigen te betrekken die niet bij een vereniging zijn aangesloten en anderzijds corrigerend op te treden overstaan van de waaier van opinies met betrekking tot de toepassing van het cultuurpact.

Op zich is dat natuurlijk positief. Maar ik geloof niet — meerdere leden van de Commissie gaan hiermee akkoord — dat de gemeenteraad een goed instrument is om deze coöptatie toe te passen omdat men de discussie in de gemeenteraad zal verleggen aangezien de partijen gebruik kunnen maken van hun meerderheid of discussiëren over het aantal fracties in de gemeenteraad dat ook in de cultuurraad moet worden vertegenwoordigd. Het gevaar bestaat dat de coöptatieplaatsen snel door de gemeenteraad zullen worden ingenomen en dat de cultuurraad in de praktijk geen ruimte meer zal hebben.

Dit is de reden waarom wij het eerste

gedeelte van het amendement van de heer Geysels, wat de filosofie betreft, steunen.

Het tweede luik steunen wij niet omdat het verruimen van de coöptatie tot de helft van de leden volgens de VU-fractie te ver gaat. De coöptatie zou moeten worden beperkt tot één vijfde of tot één vierde van de leden. In ieder geval zullen wij ons bij de stemming over dit amendement dus onthouden, zoals wij het in de Commissie trouwens ook hebben gedaan.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, door de snelheid waarmee wij dit decreet in de Commissie hebben behandeld, hebben een aantal aspecten niet voldoende aandacht gekregen. Op sommige punten hadden wij een ruimere consensus of een grotere eensgezindheid kunnen bereiken.

Het feit dat wij ons bij de stemming over het amendement van de heer Geysels zullen onthouden, belet niet dat wij akkoord gaan met de filosofie van de deregulering. Mijnheer de Minister, dit heeft tot gevolg dat men niet te veel mag opleggen, niet te veel kan verplichten aan vernieuwende tendenzen.

Wij zullen het decreet dus goedkeuren met het uitdrukkelijk verzoek om bij omzendbrief een aantal van die vernieuwingen als mogelijkheid aan te reiken.

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik zal hier enkele elementen aanhalen waarover ook collega Lauwers het heeft gehad. U zal echter merken dat onze fractie andere conclusies trekt.

In dit betoog zal ik mij beperken tot een korte terugblik op de geschiedenis van de culturele raden en uitgaande van de werking van die raden een aantal voorstellen doen die wij ook bij wijze van amendement hebben geformuleerd.

Het werd hier reeds gezegd dat de culturele raden een belangrijke stimulators zijn geweest voor de ontwikkeling van het gemeentelijk cultureel

Geysels

beleid. Denken wij aan de culturele centra, bibliotheken, de coördinatie van activiteiten, vernieuwing enzovoort. Zij waren tevens het middel bij uitstek tot participatie van de wakkere cultuurburger in het cultuurbeleid van de overheid. Het decreet van 1974 tot regeling en erkenning van de gemeentelijke raden voor cultuur betekende de officialisering en formalisering van ettelijke jaren praktijk. Meer zelfs, het culturele radenmodel werd overgenomen door andere adviesraden. Denken wij maar aan de sportraden, de jeugdraden, de bejaardenraden enzovoort. De participatie-idee, die toch wat ruimer is dan de formule van de adviesraden, werd wel erg verengd.

Als wij de balans opmaken van 20 jaar ervaring inzake gemeentelijke cultuurbeleid, stellen wij een aantal knelpunten vast.

Het organisatiemodel zorgt voor heel wat papier. Wij denken hierbij aan de erkenning, de werkingsverslagen, formaliteiten in verband met verslagen, stemmingsprocedures, subsidiëeringsmodaliteiten, samenstelling enzovoort. In bepaalde gemeenten was de structuur soms belangrijker geworden dan de bijdrage tot het gemeentelijk cultuurbeleid.

Het organisatiemodel van de culturele raad met zijn algemene vergadering en bestuur, is in bepaalde gevallen hiërarchisch van aard. Het profiel van de culturele raad wordt bepaald door enkele actieve mensen van het bestuur, die vaak overbelast zijn omdat zij ook in hun eigen vereniging erg actief zijn. Zij bepalen de agenda van de algemene vergadering en de werking van de raden.

Een volgende knelpunt is de politisering; het afgewogen evenwichtenmodel zorgt voor veel ballast. Mensen worden gevraagd of komen erbij zitten zondere interesse of reële inbreng. De coöptatie werd niet gebruikt voor wat ze bedoeld was, met name voor het opnemen van cultuurkenners.

Hoewel de culturele raden een exponent zijn van de participatie-idee,

werken sommige culturele raden heel gesloten. Openbaarheid van bestuur is er daar niet bij.

Ten slotte — collega Lauwers heeft daar ook op gewezen is — het dynamisme van een aantal culturele raden en hun invloed op het beleid enigszins teruggelopen. In tegenstelling tot vroeger zijn de meeste culturele raden niet de motors van een actief cultureel beleid in de gemeenten. Uit onderzoeken is gebleken dat de adviesverlenende functie — waarvoor de culturele raden trouwens in het leven werden geroepen — de jongste jaren sterk is teruggedrongen.

Tot zover de knelpunten. Onze fractie had gehoopt dat dit nieuw decreet een antwoord zou bieden op deze knelpunten. Wij betreuren dat dit niet het geval is.

Een aantal culturele raden, waaronder heel wat jeugd raden, hebben dit de jongste jaren goed begrepen en zijn afgestapt van die radenformule die vooral een vertegenwoordiging van de verenigingen garandeert en neerkomt op het geven van een geformaliseerd spreekrecht van een aantal vertegenwoordigers van verenigingen en instellingen. Vele jeugd raden zijn gaan werken met hoorzittingen, open werkgroepen. Zij verkozen de functionaliteit boven de representativiteit. Een aantal goed werkende raden beperken zich overigens niet tot de culturele materies die zijn opgesomd in het huidig ontwerp. We hebben de indruk dat met dit ontwerp de culturele radenformule van de jaren zestig en zeventig in een nieuw kleedje wordt gestoken, maar dat geen rekening wordt gehouden met de frisse wind die hier en daar wel waaide. Hier werd een kans gemist. Nochtans is het precies in deze sector dat er plaats moet zijn voor experimenten en dat creativiteit en kwaliteit kunnen primeren op de politieke rekenregels.

Ik wil nu toelichten waarom wij dit ontwerp als een gemiste kans beschouwen. Natuurlijk is het positief dat de gemeenten door dit ontwerp een belangrijke rol krijgen. Zij zullen worden betrokken bij de oprichting, bij de samenstelling, bij het bepalen van de werking van de raden. Wij

steunen uiteraard die tendens van decentralisering. Over de decentralisering verschillen we dus niet van mening. Dit ontwerp gaat uit van een aantal spelregels. Ook wij vinden dat er spelregels moeten zijn. Wij zouden er alleen andere voorstellen!

Een nieuw decreet moet volgens ons meer zijn dan de bevestiging van een bestaande situatie. Decreten kunnen zorgen voor een nieuwe dynamiek, kunnen nieuwe accenten leggen. Ondanks zijn ambitieuze titel, namelijk decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, regelt dit decreet enkel de oprichting en erkenning van de culturele raden. Op die manier worden overleg en inspraak verengd tot raden-participatie. We zouden de discussie die in de Commissie plaats vond kunnen overdoen daarbij verwijzend naar het amendement van de Volksunie.. .

Minister P. Dewael : Mijnheer Geysels, net zoals in de Commissie ontwaar ik een tegenspraak in wat u zegt. Die opmerking geldt overigens ook voor de heer Lauwers. Wie voorstander is van een fel doorgedreven decentralisatie met vertrouwen in de gemeentelijke autonomie beperkt het aantal spelregels en reikt — in het kader van de deregulering — een minimaal kader aan. De gemeenten kunnen dan zelf gaan invullen. Mijnheer Geysels, u beweert voorstander te zijn van de gemeentelijke autonomie, maar tegelijkertijd wil u een aantal bijkomende normen opleggen omdat u bang bent dat de gemeenten die zouden vergeten.

De heer J. Geysels : Kunt u mij zeggen welke ?

Minister P. Dewael : In verband met de terreinafbakening heb ik in de Commissie gezegd dat het de gemeenten vrij staat buiten de verplichtingen opgelegd door de cultuurpactwet, andere terreinen aan te pakken. Elke gemeente maakt dat uit voor zichzelf.

De heer J. Geysels : Natuurlijk.

Minister P. Dewael : Telkens moet ik toch weer die defensieve reflex vaststellen. Als we dat zelf niet op-

Dewael

leggen, zullen de gemeenten daar niet voor zorgen, zo schijnen sommigen te denken. In dit decreet heb ik het aantal regels tot een minimum willen beperken. Het enige waar ik rekening mee moest houden waren de verplichtingen voortspruitende uit de cultuurpactwet. Al de rest behoort tot de vrijheid van de gemeenten, komt neer op respect voor de gemeentelijke autonomie. Wie zijn wij om nu al te zeggen dat de gemeenten bepaalde dingen niet zullen doen? Laten we eerst afwachten om te zien wat er in de praktijk gebeurt.

De heer J. Geysels : Ik denk dat u niet goed hebt geluisterd, noch onze amendementen, die wij in de Commissie hebben ingediend en in Openbare Vergadering opnieuw indienen, goed hebt gelezen. Geen enkel van deze drie amendementen betekent een aandikking van dit decreet, een verzwarend van de spelregels voor de gemeenten. Integendeel, wij vragen zelfs de schrapping van een gedeelte van een artikel waarin wordt bepaald dat de gemeenteraden zullen bepalen wie in de cultuurraden zullen zetelen. Dit is een correctie omdat een bepaalde partij behorende tot de meerderheid — niet de uwe — vreesde dat een aantal stromingen niet voldoende aan bod zouden komen in de cultuurraden indien deze een exponent zouden zijn van verenigingen en instellingen van bepaalde gemeenten. Wij vragen de schrapping van dat gedeelte van dat artikel.

In een tweede amendement vragen wij dat de personen die met cultuur bezig zijn in deze cultuurraden moeten zetelen. Wij vragen een vergroting van de mogelijkheid vanwege de gemeenten om die personen te coöpteren.

In een derde amendement vragen wij de wijziging van de titel. In plaats van in de Commissie snel deze problematiek af te handelen en te reduceren tot een enge inhoud van dit decreet, moeten wij kijken naar de resultaten van twintig jaar cultureel radenbeleid. Daaruit moeten een aantal lessen voor de toekomst worden getrokken onder de vorm van een nieuw decreet. Er is geen tegenspraak tus-

sen mijn vraag en onze amendering. Het is een logica.

Minister P. Dewael : In uw amendement inzake de openbaarheid van bestuur gaat u ervan uit dat indien dit niet wordt ingeschreven, de gemeenten die regel zouden miskennen. Waar haalt u dat? Op basis waarvan maakt u deze bewering? Dit is opnieuw een blijk van wantrouwen. Ik vraag mij af waarom.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Minister, ik ga meestal uit van feiten. Ook interpretaties van wetenschappelijke studies kunnen verschillen. Na twintig jaar ervaring met het cultureel radenbeleid is het besluit dat er een zekere beslotenheid is. Dat is een eerste gegeven.

Een tweede gegeven is een nieuw ontwerp.

Een derde gegeven is een decreet openbaarheid van bestuur dat op dit ogenblik ter tafel ligt in de Commissie voor Binnenlandse Zaken van de Raad. In de Commissie van Cultuur werd gezegd dat ons amendement waardevol is, maar dat het zou worden geregeld via het decreet openbaarheid van bestuur, dat de heer Van den Bossche heeft ingediend. Na dit ontwerp te hebben gelezen — dit decreet was nog niet beschikbaar op het ogenblik dat wij het ontwerp van decreet inzake de culturele raden bespraken — blijkt dat die zaak niet is geregeld in het ontwerp van decreet van de heer Van den Bossche. Ons amendement is dus relevant. Het is een regel voor de gemeenten om erover te waken dat zoveel mogelijk de ramen worden opengezet in een orgaan dat te maken heeft met inspraak en participatie. Dat is volgens ons een evidentie. Als u dat voor de gemeenten een extra dwang vindt, hebben wij een andere visie op een flexibele werking van de culturele raad. Een culturele raad die gesloten werkt is een contradictie in terminis.

Wij blijven het dus betreuren dat een aantal minimum kwaliteitseisen inzake openbaarheid niet werden overgenomen.

De samenstelling van de culturele raad laat zeer weinig ruimte voor het

opnemen van personen met culturele kwaliteiten die niet in het klassieke verenigings- en instellingencircuit zitten. Wij kunnen dit vlug uitrekenen. In een Cultuurraad met dertig mensen, kan één vijfde worden ge-coöpteerd. Dit betekent zes personen. Trek daarvan af de mensen die door de gemeenteraad worden aangewezen, meestal behorend tot vier en hoe langer hoe meer tot vijf strekkingen. Dan blijven er nog twee mensen over die kunnen worden ge-coöpteerd. Dit is een klassieke interpretatie van het Cultuurpact, waarvan u zelf geen voorstander bent, mijnheer de Minister. Daarom hebben wij door middel van een amendement gevraagd deze betutteling door de gemeenteraad te schrappen. Dit betekent minder voorgedij, minder regels.

Ten slotte herhaal ik wat ik daarstraks reeds heb gezegd. Rekening houdend met de lessen van twintig jaar cultuurbeleid en de positieve ervaringen ermee, kunnen wij dit nieuwe decreet als een gemiste kans beschouwen. Ik richt mij nog even tot de Minister, die de jongste weken in de pers heeft bekendgemaakt dat hij een raad van wijzen heeft geïnstalleerd. Belangrijk hierbij is toch wel dat hij niet is samengesteld volgens de klassieke regels van de politieke rekenkunde. Zowel de doelstelling als de samenstelling ervan hebben te maken met kwaliteit. Wanneer wij deze visie confronteren met het ontwerp kunnen wij ons afvragen of de raden op gemeentelijk vlak voldoende de kans krijgen om uit te groeien tot wijze raden op het gebied van cultuurbeleid. De regulering blijft dus bestaan en daarom kunnen wij, ondanks een aantal goede elementen, het ontwerp van decreet onmogelijk goedkeuren. (**Applaus bij AGALEV**)

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op-de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, cultuur is niet enkel een geheel van gebruiken, doch ook van normen en waarden die de enkeling verbinden met zijn gemeenschap. Cultuur benadrukt dus de volkse eigenheid, de ei-

Verreycken

genheid van een natie, het volk. Deze omschrijving is dus meteen een pleidooi tegen de idee van multicultuur, omdat deze het volkseigene element verwerpt en ontkent. De multiculturele samenleving beoogt misschien niet de vernietiging van de afzonderlijke culturen, maar dit is er wel het onafwendbare resultaat van.

Wij bespreken hier echter niet het principe van de lovenswaardige ondersteuning van de eigen cultuur, doch wel een ontwerp van decreet betreffende de oprichting van gemeentelijke cultuurraden. Dit zou er ook meteen de titel van kunnen zijn. Naar onloffelijke Belgische gewoonte werd voor het ontwerp echter een zwaar op de handse titel gekozen, namelijk decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid. Dat is een mondvul. Het lijkt een niet uit te roeien misverstand te zijn dat een gewichtige titel, zelfs indien de vlag de lading niet dekt, zoals in dit geval, en zelfs indien om redenen van verstaanbaarheid beter een andere titel wordt gekozen, een ontwerp belangrijker maakt in het denken van sommigen. Omdat deze opmerking reeds eerder werd gemaakt, zonder gevolg trouwens, zal ik er niet verder op doorbomen. Ik betreur echter dat deze belgitude toeslaat in een decreet dat naar Vlaamse cultuur verwijst.

Volgens het Commissieverslag werd het ontwerp van decreet voorgelegd aan de Raad van State, die drie dagen de tijd kreeg om het te onderzoeken.

Er bleven slechts enkele sporadische artikelen over die konden worden behouden, en dat zijn dan meestal artikelen die er op wijzen welke aangelegenheid het decreet regelt, en naar welk grondwetsartikel of cultuurpact-artikel hiervoor wordt verwezen.

De artikelen met enig belang moesten worden gewijzigd of geschrapt. De Raad van State was zeer streng. De Minister volgde de meeste opmerkingen van de Raad van State, gelukkig niet de vraag naar schrapping van de artikelen over de inspanningen voor Brussel. Vroeger reeds

werd in deze raad regelmatig verwezen naar de noodzakelijke inspanningen voor het behoud van de Vlaamse culturele eigenheid in Brussel. Vlamingen op de frontlijn, op de grenslijn van onze cultuur, moeten alle mogelijkheden krijgen om hun cultuur te blijven beleven en om hun Vlaamse cultuur aan de eigen kinderen door te geven.

Indien sommige gemeentebesturen in het Brussels onwillig zijn om het Vlaamse erfgoed te bevestigen, moet de Executieve ingrijpen. Let op, de Executieve moet niet enkel kunnen ingrijpen, zij moet dit ook doen wanneer nodig. Brussel moet immers worden bevestigd als een Vlaamse stad, als behorend tot de Nederlandse cultuursfeer.

De Minister volgt evenmin de Raad van State in haar vraag om de samenstellingsnormen voor de cultuurraden te wijzigen. De Raad van State zegt dat alle representatieve verenigingen vertegenwoordigd moeten zijn, zonder onrechtmatig overwicht van één der strekkingen. Dit is trouwens volledig eensluidend met de cultuurpactwet.

De Raad van State vraagt zich daarnaast af of het wel nodig is de leden van de cultuurraad, met volwaardig stemrecht, door de gemeenteraad te laten aanwijzen. Vermits mijn bedenkingen haast uitsluitend betrekking hebben op deze ene vraag, ga ik hierop toch iets dieper in.

Vlamingen hebben de gewoonte om zeer veel verenigingen op te richten. Een voorbeeld daarvan is de Voerstreek, die hier gisteren nog ter sprake kwam. Ik dacht dat er in de Voerstreek 51 verenigingen actief waren, maar mevrouw Brepoels, die ter zake zeer onderlegd is, leerde mij dat er inmiddels reeds meer dan 70 verenigingen actief zijn : muziekverenigingen, hobby- en wandelclubs, sportverenigingen, enzovoort. Al deze verenigingen zijn, op een enkele uitzondering na, Vlaamse verenigingen. Het culturele leven berust haast uitsluitend in Vlaamse handen, wat niet verwonderlijk is voor een Vlaams geheel van dorpen. Wat dan weer wel verwonderlijk is, gelet op de systematische pesterijen die de bestuurder

daar uitoefent ten nadele van de bestuurden — ik betreur dit ten zeerste maar dit heeft met het debat van vandaag niets te maken — is dat de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden gisteren enkel kon antwoorden dat hij de procedure zal uitputten en dat de burger bijgevolg in de kou zal blijven staan.

Dit rijke verenigingsleven is in Vlaanderen trouwens typisch voor onze wijze van cultuurbeleving. Al deze verenigingen leven bij de gratie van de eigen leden, bij de gratie van de persoonlijke inzet van enkele bestuursleden, die zorgen voor alle mogelijke en soms onmogelijke geldopbrengende activiteiten, die zorgen voor de uitgave van ledenbladen. Zij zetten zich met andere woorden echt in voor datgene waarin zij geloven. Wanneer dergelijke verenigingen geen leden meer hebben, of geen bestuurders die zich echt actief willen inzetten, dan verdwijnen de verenigingen, en zelfs de meest ontroostbare ex-leden aanvaardden dat een organisatie zonder leden geen enkele reden van bestaan meer heeft. De betuttelende overheid aanvaardt dit echter niet.

De overheid vervalst hier echter die gewone gang van zaken. De overheid subsidieert sommige verenigingen die zonder deze subsidie niet meer zouden bestaan, en die soms enkel levend worden gehouden omwille van die subsidie. Ter illustratie hiervan slechts een voorbeeld. In 1989 werden de Vlaamse Jongkommunisten nog bedacht met 2,7 miljoen frank. Zij vertegenwoordigen niemand ! Er worden dus organisaties gesubsidieerd alleen maar omdat zij beweren dat zij organisaties zijn en omdat zij uit de subsidiepot willen eten.

Het gevaar bestaat, bij toepassing van het nieuwe artikel zes van dit ontwerp, dat niet enkel de afgevaardigden van actieve verenigingen — dus van verenigingen met leden, actieve bestuurders en activiteiten — doch ook afgevaardigden van papieren verenigingen, zoals de reeds aangehaalde Gorbatsjovjeugd, in de nieuwe raden zouden terechtkomen. Wanneer de echt actieve verenigingen, die de plaatselijke situatie ken-

Verreycken

nen, zouden besluiten geen afgevaardigden van papieren verenigingen op te nemen, kan de gemeenteraad het bewuste artikel zes inroepen om zelf afgevaardigden naar de cultuurraad te sturen.

Waarom zou de gemeenteraad dit doen ? Omwille van het respect voor de verdraagzaamheid die uit het cultuurpact moet blijken ? Dan zou ik het nog kunnen toejuichen. Meestal gebeurt het omdat de gemeenteraad is samengesteld uit politici die in de eigen zuil subsidies aan verenigingen schenken en die de ongegrondheid van het wegschenken in sommige gevallen niet willen beklemtonen. Bijgevolg wordt dan de legitimatie van het eten uit de subsidieruif geleverd door de aanwezigheid in de gemeentelijk cultuurraad. Indien die aanwezigheid niet wordt verantwoord door activiteiten, dan blijft nog de mogelijke aanduiding door de gemeenteraad, van leden van de cultuurraad, dus horende bij degenen die eten uit de subsidieruif. Daarom pleit ik ervoor dat een cultuurraad enkel wordt samengesteld uit afgevaardigden van actieve verenigingen, niet aangevuld met inactieve zuilleden, niet aangevuld met gecoöpteerden, want dan bestaat opnieuw de mogelijkheid dat leden van één ideologische familie het cultuurpact geweld zouden aandoen door enkel personen te coöpteren uit één en dezelfde denkrichting, wat volgens mij de cultuuruitingen zou verschromelen.

Minister P. Dewael : Wat doet u wanneer de afgevaardigden van de culturele verenigingen allemaal tot dezelfde zuil behoren en de coöptatiemogelijkheid vervalt ? U hebt dan geen correctiefactor. U beweert dat u bekommerd bent mocht de coöptatiemogelijkheid aangewend worden om een bepaalde zuil predominant te laten worden. Laten wij uitgaan van de theoretische benadering dat alle culturele verenigingen zouden behoren tot dezelfde zuil en dat u geen correctiemogelijkheid hebt, wat zal u dan doen ?

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Minister, u bent mij voor, twee pagina's verder pleit ik ervoor dat en-

kel zou mogen ingegrepen worden bij overtreding van het cultuurpact. Dit is een overtreding van het cultuurpact. Dan komt de verdraagzaamheid in het gedrang ; de verdraagzaamheid wil dat elke denkrichting vertegenwoordigd is, maar dat betekent niet dat elke denkrichting met stemrecht moet vertegenwoordigd zijn en moet meeëten uit de subsidieruif. Ik pleit ervoor dat het cultuurpact wordt gerespecteerd en dat elke ideologie inspraak heeft, ook in de gemeentelijke culturraden, dat de gemeenten zelf beslissingsrecht hebben hoe zij die raden samenstellen, maar dat wij daar niet betuttelend optreden, wat u schijnbaar wil tegenwerken. Wij mogen niet zeggen : u zal en u moet coöpteren of mensen aanduiden. Ik pleit ervoor dat de gemeenteraad dit niet kan.

Minister P. Dewael : Collega Verreycken, sta mij toe u nogmaals te onderbreken. Waar is vermeld dat men moet coöpteren ; dat wordt nergens bepaald. Er wordt gewoon gesteld dat het basiscriteria is dat men een werking kan aantonen in het kader van het verenigingsleven. Er wordt dus duidelijk afgerekend met heel wat fictieve werking die op dit ogenblik opgeld maakt. De werkelijke werking wordt dus het uitgangspunt. De coöptatiemogelijkheid is een mogelijkheid, een kwaliteit waarop men een beroep kan doen om te corrigeren.

Vervolgens, vanwaar de automatische associatie met lidmaatschap van de gemeentelijke culturele raad enerzijds en anderzijds met het meeëten uit de subsidieruif ; dit spruit niet voort uit het decreet ; dit decreet regelt overleg en inspraak.

De heer W. Verreycken : Uw pleidooi voor coöptatie kan door de gemeenteraad volledig ontkend worden. Wanneer de gemeenteraad beslist van één vijfde van de leden aan te duiden, dan is de coöptatieruimte voor de cultuurraad zelf totaal verdwenen, vermits de aangeduide leden dan reeds de één vijfde ruimte, die mocht ingevuld worden, innemen ; dan kan niemand meer gecoöpteerd worden die misschien van cultureel belang zou kunnen zijn. Het

zou kunnen dat men op dat ogenblik een waarnemer zou willen opnemen die bevoegd is, maar vermits de gemeenteraad één vijfde heeft aangeduid, valt die ruimte weg. Bijgevolg werkt deze regel niet. Ik meen dat men enkel een beroep zou mogen doen op het cultuurpact en aanduiden waar moet worden ingevuld, wat moet worden gerespecteerd.

Trouwens, het beroep op het cultuurpact en de zorg dat niet enkel personen van één ideologische richting in één welbepaalde raad zouden zeten, wordt niet altijd nageleefd, wat cultuurverschralend werkt. Het Antwerpse voorbeeld is daarvan een illustratie. Wij hebben in Antwerpen een burgemeester die tegelijk schepen van cultuur is. Onder zijn beleid — en ik plaats een groot vraagteken achter het woord “beleid” — is Vlaamse cultuur verworden tot het opeenstapelen van containers, tot het inrichten van Steenfestivalen die het totale onbegrip voor de Vlaamse cultuur demonstreren, en tot, klap op de vuurpijl, het misbruiken van de Vlaamse feestdag van 11 juli om een socialistische affiche op de Antwerpenaar los te laten. Alle zangers die de Vlamingen kunnen verdelen op één 11-julieaffiche : dat is de interpretatie van Vlaamse cultuur indien men cultuurbarbaren op de Vlamingen loslaat.

Collega's, deze oprisping moest mij van het hart. Ter zake verwijs ik naar de anomalieën van cultuurdominantie.

De verwijzing van de Minister naar de mogelijke participatie van belangstellende burgers onderstreept opnieuw de mogelijkheid van 'het gemeentebestuur om de leden aan te duiden. Ik ben echter van oordeel dat belangstellende burgers zich eerst zouden moeten inzetten in een culturele vereniging, alvorens, stemgerechtigd — en ik beklemtoon dit laatste woord — aan de vergaderingen van een cultuurraad te kunnen deelnemen. Inderdaad, waarnemers die een culturele inbreng kunnen doen, moeten stemgerechtigd deelnemen. In dit artikel zitten dus nogal wat hiaten, en ik zou willen pleiten voor een herdenken ervan in de zin van het sa-

Verreycken

menstellen van de raden uitsluitend met afgevaardigden van actieve verenigingen, waarbij enkel zou mogen worden ingegrepen bij overtreding van het cultuurpact. Een cultuurraad wordt dan representatief voor het reële cultuurleven van een gemeente en onderstreept bovendien de culturele autonomie van de gemeente. Een volgende opmerking hoort thuis bij artikel acht, waarin de hernieuwing van de cultuurraden wordt gekoppeld aan de gemeenteraadsverkiezingen. Ik heb de Commissievergaderingen niet bijgewoond. Ik weet dus niet of dit punt aan bod kwam. Ik meen echter van niet want ik vond er niets over terug in het verslag. Ik heb er geen bezwaar tegen dat, met een bepaalde periodiciteit, de raad moet worden vernieuwd, maar zie niet in waarom de politisering moet worden benadrukt door de koppeling aan gemeenteraadsverkiezingen. Ik pleit ervoor dat een cultuurraad een adviesraad blijft voor culturele aangelegenheden, maar geen parallelle beleidsraad wordt. Daarbij kan een koppeling van verkiezingen voor politieke raden enkel hinderlijk werken.

Algemeen wil ik nog doen opmerken dat de overheidsinmenging via dit decreet zou moeten verminderen. Het is de bedoeling om het subsidiariteitsbeginsel van bevoegdheden op het geëigende niveau toe te passen op de installatie van cultuurraden. Dit zou ik kunnen toejuichen indien het aangevochten artikel 6 niet opnieuw voor overregulering, voor een betuttelende overheidsvinger in de pap moest zorgen.

Mijnheer de Voorzitter, samengevat kan ik het volgende stellen : ik juich de favoriserende maatregelen in Brussel en in de taalgrensgemeenten toe ; ik pleit voor het installeren van cultuurraden die de actieve verenigingen vertegenwoordigen ; ik geloof in de subsidiariteitsregel die de gemeenten zelf laat beslissen over de wijze van oprichting ; ik pleit tegen de ingebakken verzuiingsregel, die tot uiting komt in artikel zes ;

ik ben niet gelukkig met de opgelegde koppeling van politieke verkiezingen aan de installatie van een adviesraad.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ter concretisering van mijn argumentatie heb ik bij de artikelen 6 en 8 verschillende amendementen ingediend. Bij de behandeling daarvan kan ik verwijzen naar de algemene bespreking waar ik mijn amendementen meer dan voldoende heb toegelicht.

De Voorzitter : De heer Van Rompaey heeft het woord.

De heer H. Van Rompaey (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, gelet op de belangstelling zou men haast depressief worden van het geringe belang dat aan dit ontwerp van decreet wordt gehecht. Ik betreur dat zelfs de partijen of de fracties, die met zoveel woorden verklaren dat de culturele raden moeten worden opengetrokken en dat er ruimte voor inspraak moet komen, niet in groten getale deze bespreking volgen.

In de eerste plaats, feliciteer ik de verslaggever voor zijn degelijk verslag. Wij hebben niet toevallig een parlementslid met een rijke ervaring gevraagd verslag uit te brengen van deze drie belangrijke decreten in verband met cultuur. Bovendien moest dit in een vrij korte tijd gebeuren. Ik verzet mij dan ook tegen het gezeur over het feit dat alles te snel zou zijn afgehandeld. Een bespreking van een decreet moet niet altijd langdradig zijn om doeltreffend en vruchtbaar te zijn. Wij zullen ons de voorbije weken blijven herinneren als vruchtbaar voor de cultuur in Vlaanderen.

Collega Lauwers heeft bij de bespreking van dit decreet de kritiek geuit dat het ontwerp de institutionalisering en de moedeloosheid in de culturele middens in de hand zou werken. Steunend op mijn ervaring wijs ik er op dat de culturele raden een natuurlijk gegeven zijn. Zij zijn namelijk ontstaan in de jaren zestig. De wetgever heeft hieraan op 12 december 1974 een decretale ondersteuning gegeven. Het voorliggend decreet

brengt de aanpassing die door vele werkende culturele raden werd gevraagd.

Collega Geysels stelt het voor alsof de culturele raden de bron waren van het bibliotheekwezen. Dat is niet correct. De bibliotheken zijn ontstaan uit de zogezegd verfoeilijke verzuiingsinitiatieven, maar dit is een andere geschiedenis. In de loop van de jaren tachtig hebben wij gepoogd het bibliotheekwezen zoveel mogelijk in het algemeen cultuurpakket op te nemen. De heer Geysels zegt ook dat de culturele raden aan de oorsprong liggen van de culturele centra.

De heer J. Geysels : Ik heb dat niet gezegd.

De heer H. Van Rompaey : In Vlaanderen is er maar één waarheid. De oorsprong van de culturele centra op professioneel vlak is de verdienste van Oud-Minister van Cultuur Frans Van Mechelen. Deze centra zijn ontstaan uit een sociologische visie en het was in Vlaanderen dan ook een grote omwenteling die centra als instrument in het cultuurbeleid op te nemen.

Collega Geysels, uw onderzoekers menen dat de openbaarheid van de raden in de jeugd- en sportraden op gang is gekomen. Ik kan u een reeks voorbeelden geven, waaruit blijkt dat uiterekend de culturele raden op gemeentelijk vlak de aanzet hebben gegeven tot het organiseren van de openbaarheid van de raden onder andere via hoorzittingen.

De heer J. Geysels : Collega Van Rompaey, ik heb niet gezegd dat de oorsprong van het bibliotheekdecreet bij de culturele raden ligt. Ik heb wel gezegd dat een aantal mensen uit de culturele raden een bijdrage hebben geleverd aan de goede werking van de bibliotheken. Indien u dat wenst, kan ik u daarvan een aantal voorbeelden uit mijn arrondissement geven.

Wat de relatie betreft tussen openbaarheid en jeugd- en sportraden, deze uitspraak heb ik niet in de mond genomen. Ik heb alleen willen aantonen dat bepaalde jeugd- en sportraden — en hiervan bestaan concrete voorbeelden — zich uit de enge interpretatie

Geysels

van de raden-formule hebben gewerkt en eigenlijk op basis van functionaliteit in plaats van representativiteit een model van inspraak hebben ontwikkeld.

Ik heb er geen probleem mee dat u mij aanvalt, maar u moet mij wel juist citeren.

De heer H. Van Rompaey : Collega Geysels, ik heb goed geluisterd.

Uit de praktijk en niet uit theoretische benadering kan ik vele voorbeelden aanhalen die mijn stelling bevestigen. Telkens wanneer het woord gemeentebestuur, gemeenteraad, gemeentemandataris valt laten velen een gevoel van onbehagen blijken. Het is jammer dat, wanneer men het heeft over cultuur, de mandataris dikwijls wordt beschouwd als een wezen dat zelfs nog niet in aanmerking komt voor een dierenbescherming. Ik wil het nog anders uitdrukken. Wat in het ontwerp is gestipuleerd, beantwoordt volkomen aan wat in de praktijk tot zeer goede resultaten leidt. Gemeentemandatarissen moeten niet alleen academisch deelnemen aan bepaalde officiële plechtigheden ; het is belangrijk dat zij zich ook ten volle inzetten voor alle cultuuractiviteiten op het gemeentelijk niveau.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik wil gewoon herhalen wat voor ons positief is in dit ontwerp. Het decreet van 12 december 1974 was een antwoord op de situatie van toen. Het voorliggend decreet speelt goed in op de evolutie sinds die periode. Ik vertolk de vraag die sinds enkele jaren in de culturele raden leeft. Zij vragen meer ruimte en soepelheid.

Essentieel aan dit ontwerp is in de eerste plaats het respect voor het lokale niveau. Er zijn vele voorbeelden te geven waaruit een centraliserende tendens blijkt. Met dit ontwerp zetten wij echter een stap in de goede richting.

Ten tweede is heel belangrijk het invoeren van een versoepeling waardoor rekening kan worden gehouden met specifieke plaatselijke omstandigheden.

Ten derde — en wellicht is dit nog het meest belangrijke — namelijk het ernstig nemen van de culturele raden, meer bepaald het invoeren van de officiële verplichting advies te vragen of de ruimte te scheppen om spontaan advies te laten ontstaan vanuit deze raden.

Om alle bovengenoemde redenen zullen wij, zonder voorbehoud, het huidig ontwerp goedkeuren.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, gezien ik enkele keren gebruik heb gemaakt van mijn recht om een spreker te onderbreken, kan ik in mijn eindreplik kort zijn.

De Vlaamse overheid heeft zich in het verleden nogal eens bezondigd aan een overdreven reguleringsdrang, allicht met de beste bedoelingen maar vaak met een omgekeerd effect. Bij decreet heeft zij de gemeenten een aantal verplichtingen opgelegd die door deze gemeenten onvoldoende waren gekend en waarover zij op voorhand nauwelijks of helemaal niet werden geconsulteerd. Het komt er dus op aan een evenwicht te vinden tussen een doorgedreven regulering en betutteling enerzijds en een welbegrepen autonomie voor de gemeenten anderzijds. Remmingen en betuttelingen die een vlot en spontaan gemeentelijk cultuurbeleid verhinderen, moeten worden weggewerkt.

Wij behandelen vandaag twee decreten die een meer concrete inhoud kunnen geven aan het begrip gemeentelijke autonomie : naast het ontwerp dat wij nu bespreken, is er ook het voorstel van decreet in verband met de gemeentelijke culturele centra. Beide decreten zullen de gemeenten in staat stellen om op een aantal vlakken een voor de burger doorzichtiger cultuurbeleid te voeren en stimuleren de gemeenten een naar alle burgers gericht cultuurbeleid te ontwikkelen.

Ik ga even in op de krachtlijnen van het ontwerp. Volgens het Cultuurpact moet de overheid de gebruikers

en alle ideologische en filosofische strekkingen bij het cultuurbeleid betrekken en daarvoor moeten er adviesorganen worden opgericht. Wij moeten met deze tekst van het Cultuurpact rekening houden.

Dit neemt niet weg dat wij over dit Cultuurpact en de soms karikaturale toepassing van de cultuurpactwetgeving kunnen debatteren. Het is niet evident dat de redenen voor het totstandbrengen van het Cultuurpact nog steeds aanwezig zijn in 1991. Op mijn vraag voor een discussie heb ik tot nog toe weinig respons gekregen, waaruit ik opmaak dat de tijd nog niet helemaal rijp is voor een dergelijk debat.

Wanneer wij decreten inzake volksontwikkeling zoals het onderhavige ontwerp van decreet bespreken, moeten wij dus rekening houden met de toepassing van de Cultuurpactwet. Dit ontwerp vertrekt inderdaad vanuit dezelfde filosofie, verplicht elke gemeente om een adviesraad op te richten en bij de samenstelling hiervan rekening te houden met het Cultuurpact. Het komt hierbij volkomen tegemoet aan wat de heer Verreycken vraagt, namelijk in de adviesraad geen fictieve maar effectief werkende verenigingen aan bod te laten komen. Coöptatie blijft mogelijk voor het geval de adviesraad deskundigen wil betrekken en wanneer bepaalde onevenwichten moeten worden rechtgetrokken. Alle overige reguleringen werden zoveel mogelijk geschrapt. Het is ook de gemeenteraad zelf die op de eerste plaats de adviesraad moet erkennen en niet langer de Minister van Cultuur.

De gemeentelijke overheid kan dus een adviesraad oprichten zodat die het best aansluit bij de lokale behoeften. Dat kan dus nooit via een voor alle gemeenten geldend passe-partoutmodel worden opgelegd, integendeel, elke gemeente kan het best voor zichzelf uitmaken of zij één raad per fusiegemeente wil, of één per bevolkingsgroep of één per materie. Zij kan dat zelfs opsplitsen in sport, schone kunsten, sociaal-cultureel werk, enzovoort. Zij kan ook individuele belangstellenden, deskundigen, kunstenaars via coöptatie als

Dewaël

lid of als waarnemer zonder stemrecht in die adviesraad opnemen.

De gemeente heeft daarin een onbegrensde vrijheid. De enige beperking van die vrijheid vloeit voort uit de vereiste toepassing van de cultuurpactwetgeving.

De Vlaamse Executieve zegt niet langer tot in de kleinste details hoe de gemeenten hun cultureel adviesorgaan moeten samenstellen. De Vlaamse overheid legt enkel nog het kader vast waarin de gemeenten een culturele adviesraad moeten oprichten of erkennen.

Het ontwerp is andermaal een stap in de goede richting. Het betoont meer respect voor de autonomie van de gemeenten. Het is ook een stap in de richting van vereenvoudiging en deregulering. De gemeenten zijn het best geplaatst om te beoordelen wat er nodig is om de inspraak en het overleg optimaal te laten plaatshebben.

Ik heb vanop mijn bank reeds geantwoord op de opmerkingen van de meeste sprekers. Ik wil hier alleen nog maar ingaan op een uitspraak van de heer Verreycken, die zich een beetje afzette tegen de multiculturele samenleving.

Cultuur gedijt het best in vrijheid en in een permanente confrontatie met andere culturen. De Vlaamse cultuur heeft in het verleden wonderwel aangetoond dat men culturele hoogtenpunten kan bereiken niet door opgesloten te blijven binnen de grenzen van de eigen gemeenschap, maar door met een open mind andere culturen tegemoet te treden. Een visie die de multiculturele samenleving wil opzij zetten, daar kan ik niet inkomen. Ik huiver daar zelfs voor.

Mijnheer de Voorzitter, de meeste fracties hebben zich uitgesproken ten gunste van de nieuwe regeling van het ontwerp van decreet. Ik dank ze dan ook voor de steun die zij aan het ontwerp betuigen.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, de Minister had het over de open mind die nodig is voor de cultuur. Ik laat die uitdrukking voor zijn rekening. Wat die open visie betreft, wijs ik erop dat zijn partijgenoten er samen met de andere grote partijen voor gezorgd hebben dat onze eigen cultuur beschermd werd door een taalgrens, door een cultuurpact en door een cultuurpactwetgeving. Wij hebben onze cultuur wel open gehouden voor alle andere mogelijke en onmogelijke culturen. Gandhi parafraserend zeg ik dat wij moeten openstaan voor elke vrije cultuurwind die door ons huis waait, maar dat wij ons door geen enkele cultuurwind mogen laten omverblazen. Ik heb geen enkel probleem met een open blik, maar wel met overheersing.

Verder blijf ik erbij dat een samenstelling van sportraden, schone-kunstenraden en cultuurraden als afspiegelingen van de hele maatschappij, niet zo een gelukkige formule is. Die raden moeten een afspiegeling zijn van de sport-, kunst- en cultuurbeoefening in de gemeenten zonder dat hierbij enige betutteling komt kijken.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Op het opschrift is er een amendement van de heer Geysels dat luidt als volgt :

Het opschrift vervangen door wat volgt :

„Ontwerp van decreet houdende oprichting en erkenning van de gemeentelijke raden voor cultuurbeleid.“.

De stemming over het amendement op het opschrift wordt aangehouden.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid, bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

Met het oog op de organisatie van het overleg en de inspraak bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid, moeten door de gemeenteraden gemeentelijke raden voor cultuurbeleid worden erkend en zo nodig opgericht onder de voorwaarden bepaald in dit decreet. Binnen het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad moeten door de Vlaamse Gemeenschapscommissie één of meerdere plaatselijke raden voor cultuurbeleid erkend en zo nodig opgericht worden.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie kan daartoe raden voor cultuurbeleid erkennen die opgericht of erkend zijn door gemeenten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, voor zover deze raden wegens hun samenstelling en activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

Voor de toepassing van de artikelen 2, 7 en 8 van dit decreet in de gemeenten, kan de Vlaamse Executieve, na twee opeenvolgende uit de briefwisseling blijvende en gemotiveerde waarschuwingen, in de plaats treden van de betrokken gemeenteraden.

— **Aangenomen.**

Artikel 4

Er kunnen afzonderlijke raden voor cultuurbeleid worden opgericht of erkend, zowel voor één of meer culturele aangelegenheden, als voor delen van de betrokken gemeente, op voorwaarde dat geregeld gezamenlijk overleg wordt georganiseerd tussen

Voorzitter

de afzonderlijke raden en informatie wordt uitgewisseld.

— Aangenomen.

Artikel 5

De gemeentelijke overheden moeten advies vragen aan de raden voor cultuurbeleid over alle aangelegenheden, bedoeld in artikel 4, 1° tot en met 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De raden voor cultuurbeleid kunnen ook op eigen initiatief advies uitbrengen.

— Aangenomen.

Artikel 6

§ 1. Zijn lid van een raad voor cultuurbeleid :

1° afgevaardigden van private en publieke culturele organisaties, verenigingen en instellingen, die een actieve culturele werking kunnen aantonen binnen het grondgebied van de betrokken gemeente of een deel ervan ;

2° zij, die door de gemeenteraad worden aangeduid ;

3° zij, die door de leden, bedoeld sub 1° van deze paragraaf, worden gecoöpteerd.

De leden van de gemeenteraad en van het College van Burgemeester en Schepenen kunnen geen lid zijn van de binnen hun gemeente opgerichte raad voor cultuurbeleid.

Het aantal leden, bedoeld in § 1, 2° en 3° van dit artikel, kan samen niet meer bedragen dan één vijfde van het aantal leden, bedoeld in § 1, 1° van dit artikel.

De raden voor cultuurbeleid kunnen waarnemers uitnodigen, rekening houdend met de door de initiatiefnemende overheid bepaalde voorwaarden en modaliteiten.

§ 2. Alle leden van de raden voor cultuurbeleid zijn stemgerechtigd.

§ 3. Het college van burgemeester en schepenen wijst een ambtenaar van de gemeente aan om de vergadering van de raad of raden voor cultuurbeleid bij te wonen en het secretariaat ervan waar te nemen.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Geysels dat luidt als volgt :

A. „In § 1, eerste lid 2° weglaten”.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Geysels dat luidt als volgt :

B. In § 1 het derde lid vervangen door wat volgt : „Het aantal leden, bedoeld in § 1, 3° van dit artikel, kan niet meer bedragen dan de helft van het aantal leden, bedoeld in § 1, 1° van dit artikel”.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, zoals collega Lauwers erop gewezen heeft, strekt dit amendement ertoe een extra regulerende maatregel in het decreet te schrappen. Het betreft de situatie waarin de gemeenteraad mensen kan aanwijzen voor de culturele raad. Daardoor wordt aan de raden meer autonomie en flexibiliteit gegeven, ten einde ook in de cultuurraad de kwaliteit aan bod te laten komen.

De Voorzitter : Op dit artikel is er eveneens een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

Paragraaf 1 vervangen door wat volgt : „§ 1. De raad voor cultuurbeleid wordt samengesteld uit afgevaardigden van private en publieke culturele organisaties, verenigingen en instellingen, die een actieve culturele werking kunnen aantonen binnen de betrokken gemeente of een deel ervan.

Gemeenteraadsleden en leden van het college van burgemeester en schepenen kunnen geen lid zijn van de raad voor cultuurbeleid.

De raden voor cultuurbeleid kunnen waarnemers uitnodigen, rekening houdend met de voorwaarden en mo-

daliteiten door de initiatiefnemende overheid bepaald”.

De stemmingen over artikel 6 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 7

De gemeenteraden bepalen de nadere voorwaarden en modaliteiten van de oprichting of erkenning van hun raden voor cultuurbeleid.

Bovendien bepalen de gemeenteraden de voorwaarden en modaliteiten van de werking van de raden voor cultuurbeleid, nadat deze zijn gehoord, en inzonderheid :

1° maatregelen waarmee het recht op informatie van de raden voor cultuurbeleid ten aanzien van de overeenstemmende overheid wordt gewaarborgd ;

2° de wijze van aanvragen en uitbrengen van de adviezen, bedoeld in artikel 5 van dit decreet, met inbegrip van de termijn, binnen dewelke advies dient te worden uitgebracht ;

3° de termijn binnen dewelke de betrokken overheid een gemotiveerd standpunt nopens de uitgebrachte adviezen inneemt ;

4° maatregelen met betrekking tot de openbaarheid van de werkzaamheden van de raden voor cultuurbeleid ;

5° de wijze waarop de gemeente toezicht zal houden op de door haar aan haar raden voor cultuurbeleid ter beschikking gestelde financiële middelen ;

6° de wijze waarop de leden van de gemeenteraad of van het college van burgemeester en schepenen met raadgevende stem bij de werkzaamheden kunnen betrokken worden.

— Aangenomen.

Artikel 8

De raden voor cultuurbeleid moeten uiterlijk binnen zes maanden volgend op de installatie van een nieuwe gemeenteraad opnieuw worden erkend of opgericht.

Voorzitter

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling : „De raden voor cultuurbeleid worden iedere vijf jaar vernieuwd”.

De stemmingen over artikel 8 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 9

De Vlaamse Executieve wordt in kennis gesteld van elke definitief geworden beslissing van de gemeenteraad betreffende de raden voor cultuurbeleid.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

Het decreet van 12 december 1974 tot regeling van de erkenning van gemeentelijke raden voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding wordt opgeheven.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

§ 1. De gemeenten dienen uiterlijk op 1 januari 1993 te beschikken over een raad voor cultuurbeleid overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

§ 2. De gemeentelijke raden voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding die werden erkend met toepassing van het decreet van 12 december 1974 blijven onderworpen aan de bepaling van dat decreet tot zij uiterlijk op 1 januari 1993 worden vervangen door gemeentelijke raden voor cultuurbeleid erkend of opgericht overeenkomstig dit nieuwe decreet.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen (morgen) om 16 uur de

hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten overstaan van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet — 529 (19904991) — Nrs. 1 — 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten overstaan van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet.

Het opschrift werd door de Commissie gewijzigd als volgt :

„Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet”.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Loor, verslaggever, heeft het woord.

De heer H. De Loor, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, door de wet van 24 mei 1991 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, wordt het tuchtrecht, van toepassing op het gemeentepersoneel, grondig gewijzigd.

Deze wet treedt in werking op 1 september 1991 en bepaalt zeven straffen die aan het gemeentepersoneel kunnen worden opgelegd, namelijk twee lichte straffen : de waarschuwing en de berisping ; drie zware straffen : de inhouding van wedde, de schorsing en de terugzetting in graad en twee maximumstraffen :

het ontslag van ambtswege en de afzetting.

Deze wet regelt in detail de procedure die moet worden gevolgd voor het opleggen van een tuchtstraf en wijzigt derhalve een aantal belangrijke punten in de nieuwe gemeentewet. Daarom is het nodig het administratief toezicht op deze bepalingen aan te passen, wat tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad behoort wat de gemeenten gelegen in het Vlaamse Gewest alsook de zogenaamde faciliteitengemeenten betreft.

Herinneren we er nog even aan dat voor de Brusselse randgemeenten en de gemeente Voeren het gewoon administratief toezicht behoort tot de bevoegdheid van de nationale wetgever. Voor de uitoefening van dat toezicht worden de bevoegdheden van de Koning uitgeoefend door de Vlaamse Executieve.

De huidige toezichtsregeling op de tuchtaangelegenheden, van toepassing op het gemeentepersoneel, is vervat in het decreet van 7 juni 1989. Het huidige decreet zal na zijn goedkeuring het toezicht op de tuchtaangelegenheden regelen.

Dit decreet stelt als principe dat tegen elke tuchtstraf en ordemaatregel, in casu de preventieve schorsing, een administratief beroep mogelijk is. Er worden twee beroepsinstanties ingesteld, de gouverneur voor de lichte straffen en de Executieve voor de zware en maximumstraffen en voor de preventieve schorsing. Het beroep dient wel te worden ingesteld binnen een termijn van 30 dagen en de toezichthoudende overheid dient zich over het beroep uit te spreken binnen de 60 dagen. Hierbij dient te worden aangestipt dat de waarborg voor een objectieve procesvoering maximaal is opgenomen in het decreet, namelijk via de mogelijkheid van een hoorzitting en de mogelijke openbaarheid ervan indien de betrokkene erom vraagt.

Vermeldenswaardig is ook dat het decreet werd aangepast aan alle opmerkingen van de Raad van State en tevens werd voorgelegd aan de representatieve vakorganisaties.

Tijdens de bespreking van dit ontwerp-decreet in de Commissie werd via een amendement een belangrijke



AGALEV-Senator L. Dierickx (rechtstaand) in gesprek met CVP-Senator F. Aerts. Tijdens de bespreking van het voorstel van jachtdecreet leverde Senator L. Dierickx scherpe kritiek op het voorstel terwijl Senator F. Aerts slechts enkele randbemerkingen formuleerde. Op de voorgrond CVP-Raadsliden M. Tyberghien-Vandenbussche en P. Deprez, op de achtergrond CVP-Raadslid F. Cauwenberghs

aanpassing aangebracht, in die zin dat ingeval van beroep na het verstrijken van de termijn van 60 dagen door de beroepsinstantie het besluit van de tuchtverheid geacht wordt te zijn goedgekeurd.

Er was nogal wat discussie over de mogelijkheid om bij de gouverneur in beroep te gaan tegen de lichte straffen, zoals de waarschuwing en de berisping.

Dit ontwerp van decreet werd uiteindelijk met eenparigheid van stemmen goedgekeurd.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, tot daar het verslag. Namens de SP wil ik nog twee belangrijke elementen, die in dit decreet zijn vervat, onderstrepen.

Wij zijn blij met het principe dat tegen elke tuchtstraf, hoe klein ze ook is, beroep kan worden ingesteld. Naar onze mening zal deze mogelijkheid elke willekeur tegengaan.

Wij verheugen er ons tevens over dat een amendement werd aangenomen,

ertoe strekkende dat in geval de beroepsinstantie, hetzij de gouverneur, hetzij de Executieve, nalaat binnen de 60 dagen een beslissing te nemen, de tuchtstraf opgelegd door de tuchtverheid als goedgekeurd wordt beschouwd. Het ware anders al te gemakkelijk de termijn van 60 dagen te laten verstrijken, waardoor de tuchtstraf geen uitwerking zou hebben. *(Applaus)*

De Voorzitter : De heer Breyne heeft het woord.

De heer P. Breyne (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, dit ontwerp van decreet is het logische uitvloeisel van de tuchtregeling uit de nieuwe gemeentewet van 24 mei 1990, die de CVP in het nationale Parlement volmondig heeft onderschreven omdat het een verbetering voor zowel het gemeentelijke management als voor het gemeentepersoneel is.

De hergroepering van de tuchtrechtelijke bepalingen heeft de rechtstoestand van het gemeentepersoneel verduidelijkt. Nieuwe elementen, zo-

als de keuzemogelijkheid om al dan niet in Openbare Vergadering verklaringen af te leggen en de doorhaling van de tuchtstraf na verloop van een verjaringstermijn, garanderen een betere bescherming van de rechten van de verdediging. De tuchtrechtelijke overheid van haar kant beschikt over een grotere ruimte voor appreciatie van de feiten die aanleiding gaven tot een tuchtprocedure. Het is in die geest dat de CVP het ontwerp-decreet betreffende de organisatie van het administratief toezicht op de gemeentelijke tuchtrechtelijke handelingen heeft onderzocht.

Na onderzoek blijkt dat ook de Vlaamse Executieve de dubbele bekommerning van rechtszekerheid voor het gemeentepersoneel en de vereisten van een modern en efficiënt gemeentelijk bestuur, als leidraad heeft genomen. Het respect voor de rechten van de verdediging is de kerngedachte van het ontwerp van decreet, en dat juicht de CVP toe.

De mededelingsplicht van elk tuchtmaatregel aan de beroepsinstantie, op straffe van nietigheid, is een maximalisatie van de rechtszekerheid. Dit strenge voorschrift wordt wel gecompenseerd door meer respect voor de autonomie van de lokale besturen. In tegenstelling tot vroeger beschikt de beroepsinstantie niet meer over een hervormingsrecht dat elke gemeentelijke beslissing kon uithollen. Nu kan de toezichthoudende overheid enkel nog het tuchtbesluit al dan niet goedkeuren.

De Gemeenschapsminister verduidelijkte bovendien dat het ambtshalve optreden van de Vlaamse Executieve slechts in uitzonderlijke omstandigheden nodig zal zijn, namelijk wanneer de gemeenteraad weigert op te treden tegen leidinggevend gemeentepersoneel die het handelsverbod overtreden. De vrees voor een betuttelend, Vlaams centralisme is dus, op dit punt althans, onterecht.

Hoewel de CVP-fractie enige reserves had om ook een beroepsmogelijkheid voor de lichte tuchtstraffen, namelijk de waarschuwing en de berisping, gezien het relatief licht karakter van deze sancties, in te lassen, heeft zij zich toch bij het voorstel van de Vlaamse Executieve aangesloten.

Breyne

Het algemeen rechtsprincipe dat tegen elke tuchtstraf en ordemaatregel een administratief beroep moet mogelijk zijn, woog door de bevoegdheid. De Vlaamse Executieve is aan ons bezwaar trouwens tegemoetgekomen door de bevoegdheid evenwichtig te verdelen. Het toezicht op de lichtere en zwaardere straffen wordt respectievelijk door de gouverneur en de Vlaamse Executieve uitgeoefend.

De bepalingen betreffende de rechten van de verdediging zijn de vertaling van de gangbare rechtsleer over objectieve rechtspleging. De gedetailleerde oproepingsprocedure, het inzagerecht in het tuchtdossier, de motiveringsplicht en het proces-verbaal bieden de personeelsleden garanties voor een correcte behandeling van hun zaak. Het personeel mag zicht trouwens laten bijstaan door een verdediger van zijn keuze en moet steeds worden gehoord.

Het ontwerp van decreet heeft in strikte en werkzame termijnen voorzien die de rechtsonzekerheid tot een minimum beperken. In het belang van de dienst én het personeel is het immers nodig om de duur van de tuchtprocedure zo kort mogelijk te houden. Vanuit dezelfde filosofie werd door alle partijen een amendement ingediend dat de toezichthoudende besturen dwingt om binnen de zestig dagen een uitspraak te doen. Bij niet-naleving van deze termijn wordt het gemeentelijk tuchtbesluit geacht te zijn goedgekeurd.

De CVP zal dit ontwerp van decreet goedkeuren omdat het voor het personeel, het voornaamste kapitaal van elk gemeentebestuur, een objectieve en evenwichtige tuchtregeling mogelijk maakt. Deze toezichtsregeling zal tevens bijdragen tot een zakelijke, volwassen houding tussen de beleidsmensen en hun personeel. De burger kan hier alleen maar wel bij varen.

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de Voorzitter, ik heb niets toe te voegen aan het volledig verslag

van collega **Deloor** en aan de analyse die collega Breyne **vanop** de tribune heeft gemaakt. Zij lijken mij volledig juist te zijn in hun afweging en in hun argumentatie.

Het enige wat ik daaraan wil toevoegen is dat ik, namens de Executieve, de Raad wens te danken voor de snelheid waarmee dit ontwerp werd behandeld en morgen naar alle waarschijnlijkheid zal worden goedgekeurd.

Dit zal ons in staat stellen om, als enige van de Gewesten, het werk tijdig klaar te krijgen en een decreet te publiceren dat dezelfde ingangsdatum heeft als de nationale wetgeving, nationale wet die, ondanks de vrij laattijdige publicatie toch een ambitieuze ingangsdatum had voorzien met name 1 september 1991. (*Applaus*)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 107 quarter van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

Dit decreet is van toepassing op alle

gemeenten van het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de gemeenten opgesomd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Mededelingsplicht

Artikel 3

Elke gemeentelijke overheid, die een tuchtstraf of een preventieve schorsing oplegt aan een personeelslid is, op straffe van nietigheid van het getroffen tuchtstrafbesluit verplicht het desbetreffend besluit samen met het volledig tuchtdossier aan de beroepsinstantie toe te zenden.

Deze toezending dient te gebeuren op dezelfde datum als de toezending bij een ter post aangetekende brief of de overhandiging tegen ontvangstbewijs van het tuchtstrafbesluit aan de betrokkene.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK III

Beroep bij de toezichthoudende overheid

Artikel 4

Het beroep bedoeld in de artikelen 5 en 6 wordt door de betrokkene ingesteld binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de kennisgeving van het besluit houdende het opleggen van de tuchtstraf of de preventieve schorsing. Het beroep schorst de beslissing niet.

— **Aangenomen.**

Artikel 5

Tegen de besluiten van de gemeentelijke overheid houdende het opleggen van de tuchtstraf van de waarschuwing en de berisping kan de betrokkene beroep instellen bij de provinciegouverneur.

Voorzitter

Tegen de besluiten van de gemeentelijke overheid houdende het opleggen van de tuchtstraf van de inhouding van wedde, de schorsing, de terugzetting in graad, het ontslag van ambtswege, de afzetting en de preventieve schorsing, kan de betrokkene beroep instellen bij de Executieve.

Wat de onder de toepassing van dit decreet vallende gemeenten van de provincie Brabant betreft, worden de aan de provinciegouverneur opgedragen bevoegdheden uitgeoefend door degene van de gouverneur en de vice-gouverneur van Brabant die daartoe door de Executieve wordt aangewezen.

— **Aangenomen.**

Artikel 6

De beroepsinstantie moet zich over het beroep uitspreken en de uitspraak, goedkeuring of niet-goedkeuring van het besluit van de tuchtoverheid, bij aangetekende brief versturen naar de betrokken partijen binnen een termijn van zestig dagen vanaf de dag na het inkomen van het beroep. Bij niet-naleving van deze termijn wordt het besluit van de tuchtoverheid geacht te zijn goedgekeurd.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK IV

Rechten van de verdediging

Artikel 7

Geen uitspraak in beroep, door de provinciegouverneur of de Executieve, mag gedaan worden dan nadat aan het personeelslid en aan het gemeentebestuur de gelegenheid werd geboden gehoord te worden door de toezichthoudende overheid over de ten laste gelegde feiten.

Is die overheid de provinciegouverneur of de vice-gouverneur van Brabant, dan wordt de hoorzitting geleid door een ambtenaar van niveau 1 van de provinciale gouvernementen.

Is die overheid de Executieve, dan wordt de hoorzitting geleid door een ambtenaar van niveau 1 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

— **Aangenomen.**

Artikel 8

Tijdens het verloop van de procedure mogen de partijen zich laten bijstaan door een verdediger naar hun keuze.

— **Aangenomen.**

Artikel 9

Voorafgaandelijk aan de hoorzitting wordt een tuchtdossier samengesteld. Het tuchtdossier bevat alle stukken die betrekking hebben op de ten laste gelegde feiten.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

Ten minste twaalf dagen vóór hun verschijning worden de partijen opgeroepen voor de hoorzitting, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door afgifte van de oproepingsbrief tegen ontvangstbewijs.

Bij de oproepingsbrief, gericht aan de instantie die de tuchtstraf heeft opgelegd, wordt een voor eensluidend verklaard afschrift van het beroepschrift toegevoegd.

De oproeping dient melding te maken van :

1° plaats, dag en uur van de hoorzitting ;

2° het recht van de partijen zich te laten bijstaan door een verdediger van hun keuze ;

3° de plaats waar en de termijn waarbinnen het tuchtdossier kan worden ingezien ;

4° het recht van het personeelslid de openbaarheid van de hoorzitting te vragen.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

Vanaf de oproeping om gehoord te worden tot en met de dag vóór de dag van verschijning kunnen de partijen en hun verdediger het tuchtdossier raadplegen.

— **Aangenomen.**

Artikel 12

Op het einde van de hoorzitting wordt er een proces-verbaal opgesteld.

Er wordt onmiddellijk voorlezing van gedaan en de betrokkenden worden verzocht het te ondertekenen. De betrokkenen kunnen bij de ondertekening voorbehoud formuleren ; indien een partij weigert te ondertekenen, wordt daarvan melding gemaakt.

Indien een partij schriftelijk afstand heeft gedaan van de hoorzitting of zich niet aangemeld heeft op de hoorzitting, maakt de beroepsinstantie naar gelang het geval een proces-verbaal van afstand of van niet-verschijnen op.

Het proces-verbaal van de hoorzitting, van afstand of van niet-verschijnen bevat de opsomming van alle vereiste procedurehandelingen en vermeldt bij iedere handeling of ze verricht is. De gemotiveerde eindbeslissing van de bevoegde overheid zal uitdrukkelijk naar het proces-verbaal van de hoorzitting verwijzen.

— **Aangenomen.**

Artikel 13

De beroepsinstantie zetelt bij het afnemen van de hoorzitting in de openbaarheid, indien de betrokkene hierom verzoekt.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK V

Ambtshalve optreden van de Executieve

Artikel 14

Indien de gemeenteraad weigert zich uit te spreken over het opleggen van

Voorzitter

een tuchtstraf aan de secretaris, de adjunct-secretaris en de ontvanger, wegens handel drijven, wordt die bevoegdheid uitgeoefend door de Executieve.

— Aangenomen.

Artikel 15

Het besluit van de Executieve wordt binnen de tien werkdagen na de dag van het treffen ervan bij aangetekende brief verzonden aan de betrokken partijen.

— Aangenomen.

Artikel 16

De waarborgen met betrekking tot de rechten van de verdediging zoals bepaald in hoofdstuk IV moeten mutatis mutandis nageleefd worden door de Executieve bij het ambtshalve optreden bedoeld bij artikel 14.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK VI

Opheffings-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 17

§ 1. Het decreet van 10 mei 1989 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht betreffende sommige tuchtmaatregelen getroffen ten aanzien van de leden van de gemeentepolitie wordt opgeheven.

§ 2. In het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten worden de artikelen 5, 7, 11, 13 en 14 opgeheven.

§ 3. De besluiten inzake tucht- en ordemaatregelen welke door de gemeenteverhuden werden genomen vóór de inwerkingtreding van dit decreet blijven onderworpen aan de regelen die voor dat tijdstip van kracht waren.

— Aangenomen.

Artikel 18

Dit decreet treedt in werking op 1 september 1991.

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. Vierde ACS-EEG-Overeenkomst met financieel Protocol, negen Protocollen, Slotakte en Bijlagen 1 tot LXXVIII, Proces-verbaal van ondertekening en Bijlagen 1 tot VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989 ;

2. a) Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun,

b) Intern Akkoord betreffende de maatregelen en procedures nodig voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst,

ondertekend te Brussel op 16 juni 1990

— 534 (1990-1991) — Nrs 1 en 2

Algemene bespreking

Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. Vierde ACS-EEG-Overeenkomst met financieel Protocol, negen Protocollen, Slotakte en Bijlagen 1 tot LXXVIII, Proces-verbaal van ondertekening en Bijlagen 1 tot VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989 ;

2. a) Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun,

b) Intern Akkoord betreffende de maatregelen en procedures nodig

voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst, ondertekend te Brussel op 16 juli 1990.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Bremaeker, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer J. De Bremaeker, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Minister, waarde collega's, de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden heeft in haar vergadering van vandaag, 9 juli 1991, bovengenoemd ontwerp van decreet besproken en goedgekeurd. In de loop van de algemene bespreking heeft de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en bevoegd voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden, de historie van het ontwerp geschetst.

Op 15 december 1989 hebben de gevolmachtigden van de Gemeenschap en haar twaalf lidstaten en van de 68 staten in Afrika, het Caraïbische gebied en de Stille Oceaan, in Lomé, de hoofdstad van Togo, de Vierde ACS-EEG-Overeenkomst ondertekend.

Deze overeenkomst is het resultaat van onderhandelingen die in oktober 1988 op de ministeriële zitting in Luxemburg zijn geopend en in de loop van 1989 zijn voortgezet tijdens talrijke vergaderingen op onderhandelarsniveau in Brussel alsook tijdens drie Ministerconferenties, namelijk in februari 1989 in Brazzaville, in juni 1989 in Brussel en in oktober 1989 in Luxemburg, en ten slotte tijdens een besloten Ministeriële vergadering in november 1989 in Brussel.

Na de toetreding van Haiti, van de Dominicaanse Republiek en weldra van Namibië zal de Vierde Overeenkomst van Lomé een band vormen tussen de Gemeenschap en haar twaalf lidstaten en 69 ACS-ontwikkelingslanden, namelijk zesenvestig Afrikaanse landen, vijftien staten uit het Caraïbische gebied en acht uit het gebied van de Stille Oceaan.

Zonder afbreuk te doen aan de verworvenheden van de voorgaande overeenkomsten, verbeterd en verruimt de nieuwe Overeenkomst het

De Bremaeker

instrumentarium voor verdere ontwikkeling, die zij met nieuwe thema's of sectoren verrijkt, en beoogt zij tegemoet te komen aan de nieuwe noodwendigheden die de economische toestand van de ACS-staten heeft doen ontstaan.

De memorie van toelichting behoudt de vijfledige indeling van de Overeenkomst. Zo zijn achtereenvolgens aan de orde : de algemene bepalingen, de sectoren van de ACS-EEG-samenwerking, de instrumenten van deze samenwerking, de instellingen en de slotbepalingen. De Gemeenschapsminister wijst op de aspecten van het verdrag, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is en waarvoor onze instemming is gevraagd, onder meer de problemen van de gezondheidszorg, jeugdzaken, onderwijs, culturele participatie en dergelijke meer.

Een lid vraagt zich af hoe men de kwalijke gevolgen van het stimuleren van het toerisme in de ACP-landen zal afremmen. Welke zijn de middelen om bijvoorbeeld fraaie woorden als interculturele dialoog in te vullen, en waar haalt men de middelen om de programma's van onderwijs, cultuur en volksgezondheid te realiseren.

De Gemeenschapsminister repliceert dat de opmerkingen van het lid niet opportuun zijn. Een internationaal verdrag wordt door de Kamer geratificeerd en de raden stemmen er wel of niet mee in. De opportuniteit kan hier niet besproken worden.

Verskillende leden beamen dit : men kan niet amenderen, men kan slechts al of niet instemmen met de bepalingen van het verdrag.

Een lid vindt dit een ondemocratische praktijk, die de Raad tot louter stemmachine maakt.

Een ander lid merkt op dat zo'n praktijk wel is gegroeid uit de spelregels van de 19e eeuw : toen was slechts 2 ten honderd van de regelgeving afkomstig van verdragen en internationale overeenkomsten. Met de grotere evolutie naar meer regelgeving uit

supra-nationale wetten aan een herziening toekomen. In dat geval zijn de opmerkingen van een lid wel te begrijpen.

Bij de stemming werd het enig artikel van het ontwerp eenparig aangenomen.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking.

Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. Vierde ACS-EEG-Overeenkomst met financieel Protocol, negen Protocolen, Slotakte en Bijlagen 1 tot LXXVIII, Proces-verbaal van ondertekening en Bijlagen 1 tot VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989 ;

2. a) Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun,

b) Intern Akkoord betreffende de maatregelen en procedures nodig voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst,

ondertekend te Brussel op 16 juli 1990.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Enig artikel

De volgende akten zullen volkomen uitwerking hebben, wat de aangelegenheden betreft die behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap :

1. Vierde ACS-EEG-Overeenkomst met financieel Protocol, negen Protocolen, Slotakte en Bijlagen 1 tot LXXVIII, Proces-verbaal van ondertekening en Bijlagen 1 tot VIII, ondertekend te Lomé op 15 december 1989

2. a. intern akkoord betreffende de financiering en het beheer van de communautaire steun ;

b. intern akkoord betreffende de maatregelen en procedures nodig voor de toepassing van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst,

ondertekend te Brussel op 16 juli 1990.

Geen opmerking ? **(Nee)**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren P. Berben, F. Bosmans, J. Geysels, H. Lauwers en L. Peeters betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen — 513 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Berben, Bosmans, Geysels, Lauwers en Peeters betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bourgeois, verslaggever, verwijst naar zijn verslag.

De heer Félicien Bosmans heeft het woord.

De heer F. Bosmans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het decreet van 16 juli 1973, hoeksteen van het sociaal-cultureel werk, bleek na ruim vijftien jaar dringend aan herziening toe te zijn. Dit was althans het besluit van verschillende instanties en niet in het minst van de Federatie van Vlaamse Erkende Culturele Centra

F. Bosmans

die ruim zestig erkende centra in Vlaanderen groepeerd.

Het komt ons billijk voor hier het innoverend en stimulerend werd te benadrukken dat door het decreet van de toenmalige Minister van Cultuur, de heer Chabert, op gang werd gebracht. De erkenning en subsidiëring van het personeel van de culturele centra in Vlaanderen heeft in zeer belangrijke mate bijgedragen tot de democratisering van de cultuurbeleving en de cultuurspreiding. Deze basisfilosofie wordt ook in het nieuwe decreet aangehouden, zij het enigszins uitgebreid ingevolge de geactualiseerde opdracht van de culturele centra. Vooral het subsidiëringmechanisme ondergaat een wijziging waarbij tevens een subsidieverhoging wordt beoogd.

Onze fractie staat achter dit decreet en heeft de nodige contacten gelegd om samen met de andere fracties in de Vlaamse Raad het ontwerp van de Minister van Cultuur om te zetten in een voorstel van decreet ten einde verder tijdverlies te voorkomen bij het realiseren van de doelstellingen van dit decreet.

Als belangrijke aspecten noteren wij graag dat door samenwerkingsverbanden aan het plaatselijke culturele veld kansen worden geboden om medeverantwoordelijkheid te dragen in het beheer en de werking van de culturele centra. Wij menen dat de gedecentraliseerde en lokale autonomie zelfs nog versterkt wordt in haar cultuurspreidende taak en eigen programmatie. Wij ervaren ook als positief de duidelijke keuze van de beheersformule waarbij beleidsverantwoordelijken én gebruikers op paritaire basis en op voet van gelijkheid deelnemen aan het beheer en de werking van de culturele centra.

Ook de specifieke regeling voor Brussel-Hoofdstad en grotere Vlaamse steden op basis van een duidelijk beleidsplan is een positieve optie.

Mijnheer de Minister, toch willen wij waarschuwen voor al te gedetailleerde uitvoeringsbesluiten die de dere-

gulering en bevoegdheidsdecentralisering zouden terugschroeven.

De projectsubsidies zijn voor ons aanvaardbaar mits deze de democratisering van de kunst tot doel hebben. Wij hopen stellig dat deze verwachting zal worden ingelost.

Tenslotte wensen wij te verduidelijken dat wij principieel geen voorstander zijn van forfaitaire personeelssubsidies. Wij vinden wel dat deze voor sommige sectoren meer gewettigd kunnen zijn dan voor andere.

Wij willen nochtans waarschuwen voor een systematische veralgemening, zeker in de sector van het sociaal cultureel werk en dit om sociale onrechtvaardigheid te voorkomen.

Wat het decreet betreffende de erkenning en de subsidiëring van de culturele centra betreft kunnen wij instemmen met de voorgestelde regeling aangezien het tewerkgesteld personeel ofwel via een statutaire ofwel via een contractuele band een zekere rechtszekerheid geniet.

Tot slot wil ik de positieve en opbouwende geest beklemtonen waarin dit voorstel in de Commissie voor Cultuur werd behandeld.

Derhalve durf ik de hoop uitspreken dat ook de Vlaamse Raad met een overgrote meerderheid de voorgestelde tekst zal aanvaarden.

De Voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, onze fractie zal dit voorstel dat overigens op een brede consensus gebaseerd is, goedkeuren. Toch bevat het volgens mij een onduidelijkheid die aanleiding kan geven tot discussie, namelijk de interpretatie van de beheersvormen. Dit voorstel voorziet in medebeheer via paritaire organen, dit wil zeggen de formule B van het Cultuurpact. Dat betekent concreet — en dat was ook zo bepaald in het decreet van 1973 — ofwel een VZW-formule, en dan is er eigenlijk geen probleem, ofwel een feitelijke vereniging. In dat laatste geval kunnen er wel problemen rijzen. In het decreet van 1973 stond bepaald dat binnen de perken

van de begroting en na goedkeuring van elke uitgave door de inrichtende overheid die feitelijke vereniging, die raad van bestuur, verantwoordelijk is voor de programmatie en de culturele inhoud van het cultureel centrum. Die bepaling staat thans niet meer met zoveel woorden in de tekst. Ook vroeger zijn er wel eens problemen gerezen omdat noch de gemeentewet, noch de regelingen over de comptabiliteit van de gemeentebesturen voor zulke feitelijke verenigingen iets bepalen. Daardoor kunnen de verhoudingen wel eens moeilijk komen te liggen. Het recht van het schepencollege om de uitgaven stuk voor stuk goed te keuren kan wel eens worden aangewend om ook een discussie aan te gaan over de inhoud van de programmatie. Mijnheer de Minister, ik vraag mij af of het niet wenselijk is dat u uitdrukkelijk verklaart dat het medebeheer een beslissingsrecht veronderstelt inzake de programmatie vanwege het statutair orgaan, de raad van bestuur. Wat mij betreft mag daar nog het recht op voordracht van personeelsleden, van cultuurfunctionarissen bij komen. Volgens mij is het belangrijk dat het beslissingsrecht van die feitelijke vereniging wordt vastgelegd, zoniet dreigen wij te evolueren naar de formule A van het cultuurpact en dat is toch niet de bedoeling dacht ik.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, reeds in het begin van deze eeuw zag de Vlaamse Beweging in het door elkaar bestaan van verschillende culturen, uiteindelijk vernietigend is voor één ervan. De Vlaamse Beweging stelde voor, Vlaamse politici werkten op hun terrein die voorstellen uit, en bezorgden Vlaanderen een taalgrens en een eigen Nederlands territorium. Toegegeven, nog aangevretten door gebetonneerde faciliteiten, maar zelfs die misbruikte faciliteiten zijn geen ontkenning van het basisbeginsel van de eigen vaste plaats van de Nederlandse cultuur.

Het cultuurpatroon van onze Vlaamse gemeenschap wordt sterk beïn-

Verreycken

vloed door wat men subculturen zou kunnen noemen. Het zijn diverse ideologische stromingen. Dergelijk cultuur-onderdeel werd ondermeer geleverd door de flaminganten, de taalminnaars. Zij waren er vóór de Vlaams-nationalisten.

Deze korte inleiding om te verklaren dat ik uiteraard geen enkel probleem heb met een Vlaams cultuurbeleid. Tegelijk kan ik benadrukken dat ik mij nooit zal verzetten tegen de subsidiëring van Nederlandse culturele centra, tenminste als die centra een vormende, een culturele, een Vlaamse identiteitsbevorderende functie blijven vervullen. Een decreet met culturele bedoelingen moet niet worden opgesteld in functie van de veiligheidstelling van enig financieel wanbeleid, doch in functie van culturele interesse, en tevens in functie van de bescherming van cultuurgebruikers, zoals het Brusselse luik van dit decreet aantoon.

Dit voorstel van decreet is verwant aan het ontwerp van decreet dat wij voordien behandelen, omdat de instelling door de gemeenten van cultuurraden één is, en omdat twee gevormd wordt door de behuizing van de cultuurbeoefenaars.

Enige verdenking van overdreven overheidsinmenging moet hier toch worden geuit. Via een subsidiëeringsregeling houden wij immers vele verenigingen in stand. Decretaal bepalen wij de samenstelling van de cultuurraden, en nu gaan wij ook nog decretaal vaststellen welke infrastructuur zal worden erkend en gesubsidieerd. Dit laatste, het betalen van de infrastructuur, is een onmiddellijk gevolg van de subsidiegewinning die door het verzuilde cultuurdenken werd gecreëerd. Het verzamelen van gelden om cultuurbeleving mogelijk te maken, door de verschillende verenigingen zelf, werd onnodig door de goedbetaalde regulering vanwege de overheid.

Het zal u dan ook niet verbazen dat ik pleit voor een beter evenwicht tussen de twee zaken. Enerzijds is er de noodzaak aan mogelijkheden tot cultuurbeleving, een noodzaak die in-

derdaad geld mag kosten. Een gemeenschap die geen geld wil ophoesten voor eigen cultuurbeleving pleegt een aanslag op de eigen identiteit.

Anderzijds moet ook geld worden opgebracht door de cultuurbeoefenaars zelf, door de culturele sector zelf, teneinde elke verdenking van profitaat uit te sluiten. Trouwens, de eis tot zelffinanciering zal papieren verenigingen uitsluiten.

Ook de opmerking uit de algemene toelichting bij het decreet, waar neergeschreven wordt dat meerdere krachtlijnen uit het decreet van 16 juli 1973 worden behouden, behoeft nadere toelichting omdat in één adem wordt vastgesteld dat de overheid financieel verantwoordelijk zou zijn voor de activiteiten. Ik vraag me af of de overheid niet enkele financiële verantwoordelijkheid draagt voor de infrastructuur, voor de gebouwen, terwijl de financiële verantwoordelijkheid voor de activiteiten bij de inrichters berust, niet bij de overheid.

Samengevat : gesubsidieerde cultuurmogelijkheden, ja, maar enkel in functie van de reële culturele belangstelling en noodzaak, en niet ter bevestiging of ter redding van financiële wantoestanden, zeker niet omdat elke zuil haar deeltje van de geldkoek opeist.

Wat de verschillende artikelen betreft, wil ik eerst een amendement op artikel 4 toelichten. De oorspronkelijke tekst wil ruimte ter beschikking stellen aan organisaties, bevolkingsgroepen, ideologische en filosofische strekkingen. Het lijkt me beter deze tekst te herschrijven, en te spreken over : het ter beschikking stellen aan Vlaamse verenigingen van ruimten voor culturele en vormende activiteiten. Deze tekst zal toelaten, en ik gaf slechts één voorbeeld, dat een organisatie als Exploration du Monde geen kans krijgt om, op kosten van de Vlaamse Gemeenschap, cultuurvervreemdende activiteiten in te richten. Tegelijk moet de toegang worden geweigerd aan alle mogelijke prolinguïstische blauwbloedigen, al of niet met heimwee naar 1830.

Via artikel 5, paragraaf 1, derde lid,

wordt de politieke over-invoel bestendig. Dit artikel bepaalt dat de helft van de beheerraden bestaat uit partijafgevaardigden en de andere helft uit afgevaardigden van de cultuurraden. Als deze cultuurraden niet uitsluitend zijn samengesteld uit afgevaardigden van actieve verenigingen, betekent dit dat ook de tweede helft van de nieuwe beheerraden uit politici kan bestaan.

De ene helft moet dus uit politici bestaan, de andere helft kan uit politici bestaan. Ik wil de culturele bagage van politici niet onderschatten, maar vermoed dat afgevaardigden van actieve culturele verenigingen de kwaliteit van de werking en de efficiëntie van de beheersvergaderingen zullen verhogen. Indien dus het derde lid van de eerste paragraaf van artikel 5 wordt herschreven, leidt dit ertoe dat de beheersraden worden samengesteld uit de helft politici en de andere helft afgevaardigden van actieve verenigingen, die zetelen in de door de inrichtende overheid erkende adviesraad inzake culturele aangelegenheden. Straks tijdens de artikelsgewijze bespreking zal ik voor mijn amendementen naar deze motivering verwijzen.

Bij artikel 10 vraag ik me af waarom wij voor sommige centra opeens vijf personeelsleden moeten betalen. Het lijkt mij alsof wij gelden van de gemeenschap weggeven, hoewel wij ze zuinig zouden moeten beheren. Het is een typische Belgitude dat wie geen geld heeft, het maar moet lenen en dat leningen worden betaald met nieuwe leningen, tot uiteindelijk leningen moeten worden aangeaan om de rente terug te betalen. Vermits ik niet stemgerechtigd ben in de Commissie voor Cultuur en dus de redenen voor deze personeelstoename niet vernam, heb ik bij dit artikel geen amendementen ingediend. Ik hoop dat één en ander weldoordacht is en dat met het geld van de gemeenschap zuinig wordt omgesprongen. Ik pleit immers tegen elke budgettaire ontsparing.

Bij artikel 15 moeten opnieuw financieringsvraagtekens worden geplaatst. Volgens het oorspronkelijk voorstel wordt per 120.000 inwoners een cultureel centrum erkend. Ik neem een voorbeeld dat ik ken, Ant-

Verreycken

werpen, en stel vast dat volgens deze tekst vier gesubsidieerde culturele centra zouden kunnen bestaan op het grondgebied van Antwerpen. Gezien de categorie van deze vier centra zal de subsidielast oplopen tot circa 30 miljoen. De reguleringsdrang leidde echter tot een amendement ingediend door vier van de oorspronkelijke indieners. Dit herleidt de norm van 120.000 inwoners tot de norm van één cultureel centrum per deelgemeente met minimum 20.000 inwoners. Wanneer ik dit toepas op mijn Antwerps voorbeeld, stel ik vast dat er nu centra kunnen worden gevestigd in Antwerpen-Stad en in de deelgemeenten Hoboken, Wilrijk, Berchem, Borgerhout, Deurne, Merkssem, Ekeren en misschien ook in Berendrecht-Zandvliet, indien een beroep wordt gedaan op het nieuwe derde lid van artikel 15. Voor deze negen centra worden uiteraard een personeelstoelage, een basistoelage en een werkingstoelage uitgetrokken. Indien wij dus niet goed kijken stappen we door één amendement van vier naar negen culturele centra.

Collega's, cultuur moet worden bevorderd. Gesubsidieerde cultuur moet kunnen, maar we moeten toch ook grenzen stellen aan het uitgeven van geld dat we misschien niet hebben. De overheid moet de infrastructuur voor culturele ontplooiing ter beschikking stellen. Misschien is de verdenking ongegrond dat de bestaande toestand in heel Vlaanderen gewoon wordt geregulariseerd op kosten van de burger of dat politieke benoemingsplaatsen worden gecreëerd, maar dan moet iemand duidelijk aantonen dat dit inderdaad ongegrond is. Het lijkt immers alsof de toestand inderdaad geregulariseerd wordt. Ik ben daarmee niet gelukkig en voel meer voor een beperking.

Het vermoeden van budgetoverschrijding wordt opnieuw gevoed door artikel 17, waarin de geplande meeruitgave wordt gespreid over vijf begrotingsjaren. Deze mandaatbeëindigende raad creëert dus personeelsplaatsen, beheersplaatsen en geldelijke lasten die anderen zullen moeten dragen.

Samengevat : ik ben niet gelukkig dat nieuwe ambtenaren en nieuwe beheerders door politici worden gekocht. Tegelijk pleit ik voor het voorhouden van de centra voor Vlaamse culturele verenigingen en voor het installeren van centra rekening houdend met de culturele behoefte.

Collega's, ik sluit af met een algemene beschouwing waarvoor ik een beroep kan doen op teksten van de Vlaams Blok Jongeren, die tijdens een voorbij congres praatten over Jeugd en Cultuur. Zij kwamen tot volgende besluiten. De subsidiëring en de terbeschikkingstelling van infrastructuur voor culturele activiteiten moet afhankelijk worden gesteld van de mate waarin deze activiteiten de eigen cultuur bevorderen ; van hun intrinsieke kwaliteit ; van de publieke waardering en van hun ethisch niveau. Het kan niet zijn dat de gemeenschap infrastructuur moet leveren voor toneelvoorstellingen die een beroep doen op de wansmaak en die zich promoten door met uitwerpselen geïllustreerde affiches- bijvoorbeeld. Toelagen mogen niet worden verdeeld volgens politieke criteria. Georganiseerde jeugdbewegingen, speelpleinen en dergelijke, moeten worden betoelaagd omdat zij opvoedend cultuurbevorderend werk verrichten. Jeugdhuizen en gezelligheidsclubs moeten daarentegen zelf financierend zijn. Tegelijk moeten culturele uitingen, die niet alleen strijdig zijn met ons waardenpatroon, maar die ook nog de gemeenschap uitdagen, in Vlaanderen verboden worden.

Ik denk hier bij voorbeeld aan het inrichten van stierengevechten en aan het rituele slachten, wat een onderstreping is van een andere cultuur, maar wat voor onze cultuur een uitdaging kan zijn. Deze uitdaging voor onze cultuur moet echter niet worden behouden.

Het spreekt vanzelf dat ik de Vlaams Blok Jongeren volg wanneer zij elke subsidie, en elke toewijzing van infrastructuur afwijzen aan gemeenschapsbedreigende, en cultuurontkennende initiatieven zoals de anderstalige Jeugdbewegingen in Overijse, Zaventem of Vilvoorde.

Teneinde een nivellering, en een anglofilisering van de kleinere culturen in Europa tegen te gaan, moeten maatregelen worden uitgewerkt, die in dit voorstel van decreet worden aangewezen. Het is echter onnodig daarvan gebruik te maken om de partij-invloed op het culturele gebeuren te versterken.

Dit gebeurt door bij voorbeeld de raden van bestuur volledig politiek samen te stellen. Ik zeg dus ja tegen het globale voorstel. Ik heb echter een dringende vraag naar aanpassing van die delen die het vermoeden van potverteren kunnen versterken.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de tekst van het nieuwe decreet kwam als ontwerp van decreet tot stand na vele raadplegingen van de verschillende adviesorganen en van de betrokken sector. Vandaag staat het op de agenda als een voorstel van decreet, ondertekend door de vertegenwoordigers van alle belangrijke politieke fracties. Ik verheug mij zowel over de politieke consensus als over de bereidheid van een aantal leden van de Vlaamse Raad om het ontwerp als een voorstel in te dienen. De procedure is op deze wijze behoorlijk ingekort, zodat het voorsel nog vóór het parlementaire reces kan worden behandeld en worden goedgekeurd.

Het decreet geeft aan de culturele centra een stimulans die het hen mogelijk moet maken met nog meer kwaliteit hun belangrijk cultureel werk uit te voeren. De culturele centra krijgen van de Vlaamse overheid meer middelen ter beschikking. Ik kom daarop zo dadelijk nog terug. De personeelssubsidie wordt gevoelig verhoogd, zodat de culturele centra hun werkvolume kunnen uitbreiden. Naast een subsidie voor gekwalificeerd personeel wordt, eveneens voor de eerste keer, aan de culturele centra een basis- en werkingstoelage toegekend. Voor de subsidiëring en infrastructuur kunnen de gemeenten gebruik maken van hun trekkingsrecht op het Investeringsfonds. Zulks betekent niet automatisch dat de ge-

Dewael

meente, door gebruik te maken van dit trekkingsrecht, zich inschrijft in de bepalingen van dit decreet. De gemeentelijke autonomie speelt hier dus ten volle. De gemeenten zijn vrij hun trekkingsrecht te gebruiken voor een infrastructuur die maximaal is afgestemd op de behoeften van haar bevolking. Indien een gemeente gebruik wil maken van de subsidiëringsmogelijkheden voor werking en personeel, zullen zij ook moeten voldoen aan de voorwaarden die in dit decreet zijn opgesomd.

De culturele centra kunnen dankzij deze bepalingen hun onvervangbare taak verder uitoefenen. Deze bestaat er vooral in, op een pluralistische basis, een infrastructuur ter beschikking te stellen voor alle culturele en sociaal-culturele initiatieven en een bestendig trefpunt en draaischijf te vormen voor het culturele leven in Vlaanderen.

De culturele centra worden beheerd door enerzijds de afgevaardigden van de inrichtende overheid en, anderzijds, de afgevaardigden van de door de gemeente erkende raden voor cultuurbeleid. Er is dus een duidelijke link met het decreet inzake inspraak en overleg in het gemeentelijk cultuurbeleid.

Thans kom ik tot de vraag van collega Lauwers in verband met de beheersvorm van de culturele centra. Sta mij toe even de historiek te schetsen en hoe één en ander is geëvolueerd tijdens de verschillende consultaties die in het recente verleden hebben plaatsgehad.

Artikel 9 van de cultuurpactwet voorziet vormen van mogelijke samenstelling van het beheers- of bestuursorgaan van de culturele infrastructuur, opgericht of ressorterend onder de overheid. De oorspronkelijke teksten die voor advies aan de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling en aan de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten werden overgemaakt, lieten aan de inrichtende overheid de keuze om voor één van de drie beheersvormen te opteren. Ik meen dat daarmee de autonomie van de gemeenten of van de provincie als in-

richtende overheid werd bevestigd. Ook de Federatie van de Erkende Culturele Centra, wierp zich op dat ogenblik op als fervente verdediger van de gemengde beheersvorm. Uiteindelijk werd met FEVECC op mijn kabinet een compromis bereikt waarbij de gemengde beheersvorm werd vooropgesteld, maar waarbij de inrichtende overheid, mits zij dit zou motiveren, kon opteren voor één van de twee andere vormen. Waar ik in mijn initiële tekst gezegd had dat de drie vormen, voorzien in de cultuurpactwet, kunnen werd, om een compromis te bereiken met FEVECC gesteld dat geopteerd wordt voor de gemengde vorm, maar dat men er als gemeente of provincie van kan afwijken, mits het te motiveren.

Uw vraag verwondert mij dus enigszins omdat het ontwerp werd overgenomen door de vier belangrijke politieke fracties en omdat door die overname, men eigenlijk nog een stap verder is gegaan. Inderdaad, in de uiteindelijk voorliggende tekst wordt alleen nog de gemengde formule voorzien.

Indien wij dit even toetsen aan het cultuurpact is de tekst van het voorstel naar mijn gevoelen opnieuw regulerend en legt hij de gemeentelijke autonomie aan banden. Ik ervaar het in de zin dat op die manier opnieuw geen vertrouwen wordt gegeven aan de gemeenten en de provincies, wat niet betekent dat de tekst in strijd zou zijn met de cultuurpactwet. De cultuurpactwet voorziet immers dat de inrichtende overheid moet kiezen tussen één van de drie beheersvormen. De beheersvorm waarvoor in het voorstel wordt gekozen, sluit aan bij de zogenaamde B-formule inzake samenstelling, maar er wordt een specificiteit aangebracht aan de bepalingen van het cultuurpact. Ten eerste, de vertegenwoordiging van de gebruikers en de strekkingen gebeurt via de door de inrichtende overheid erkende adviesraad, dit uiteraard in de veronderstelling dat de Vlaamse Raad het decreet houdende de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid zal goedkeuren; ten tweede, de paritaire samenstelling, namelijk de helft vertegenwoordigers van de inrichtende overheid en de helft ge-

bruikers via de raad voor cultuurbeleid.

Ik meen op die basis uw vraag te hebben beantwoord.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, in fine wens ik te besluiten door de Vlaamse Raad te wijzen op zijn verantwoordelijkheid. Het decreet voorziet de bepalingen binnen de beperking van de kredieten, wat in de culturele sector een gewoonte is. Het mag echter niet de bedoeling zijn de gemeenten iets voor te spiegelen dat achteraf niet kan worden gerealiseerd. Ik meen dat dit voorstel van decreet een engagement is. In dit geval is het een engagement ten aanzien van de gemeenten, met name dat zij personeel en werkingstoelagen kunnen bekomen indien zij een inspanning leveren om een cultureel centrum in hun gemeente op te richten. Het decreet voorziet trouwens dat ook de gemeenten een financiële inspanning zullen moeten doen voor de werking van het cultureel centrum. De gemeenten die een cultureel centrum wensen op te richten en hiervoor een erkenning vragen ondervinden hiermee doorgaans geen moeilijkheden. Het zou niet opgaan dat de Vlaamse Raad haar engagementen ten opzichte van de gemeenten niet nakomt. Bovendien, heeft het geen zin een decreet goed te keuren dat nadien helemaal niet of slechts gedeeltelijk zou worden uitgevoerd. Zowel het bibliotheekdecreet als het decreet op subsidieregeling van de pedagogisch-didactische uitrusting van erkende culturele centra zijn in dit verband sprekende voorbeelden.

Collega's, tot slot van mijn betoog wens ik u het prijskaartje van dit voorstel van decreet te presenteren. Op korte termijn en vertrekkend van de huidige stand van zaken met betrekking tot de erkende culturele centra, betekent dit decreet een meeruitgave van 63.250.000 frank. De budgettaire meeruitgave wordt over vijf begrotingsjaren verspreid. Dat betekent voor 1992 reeds een meeruitgave van 12,6 miljoen, waardoor het totaal budget voor de volledige uitvoering van het decreet zal oplopen tot 131,1 miljoen frank. Wij zijn reeds begonnen met de bilaterale be-

Dewael

sprekingen in het kader van de opmaak van de begroting voor 1992. Men weze dus gewaarschuwd. Op langere termijn en op basis van de ramingen door mijn administratie gemaakt, blijkt dat de kostprijs van het decreet tot 622,4 miljoen kan oplopen, indien alle gemeenten die nog niet over een cultureel centrum beschikken aan de minimale voorwaarden van het decreet zouden voldoen, te weten een erkenning in de basiscategorie. In de toekomst zou het decreet aan de Vlaamse Gemeenschap een bedrag van 1,6 miljard kunnen kosten indien alle gemeenten maximaal gebruik zouden maken van de mogelijkheden die het decreet biedt.

Het gaat hier evenwel om een zuiver hypothetische berekening. Het is echter belangrijk oog te hebben voor de financiële gevolgen van beleidsdaaden. Ik ben steeds het voorbeeld van het bibliotheekdecreet indachtig gebleven. Inderdaad, in 1978 keurde men met roerende en ontroerende eensgezindheid een decreet goed zonder echter precies te weten wat het aan de Vlaamse Gemeenschap zou kosten. Ieder jaar bleef men zich verbazen over de budgettaire consequenties van deze beleidsdaad. Dit wou ik preciseren, zodat iedereen weet waaraan zich te houden.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*.

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Berben, Bosmans, Geysels, Lauwers en Peeters betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 59 bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

Binnen het raam van de daartoe in de begroting vastgestelde kredieten verleent de Vlaamse Executieve onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden, subsidies voor de werking van de erkende Nederlandstalige culturele centra.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

Er wordt een commissie voor de culturele centra opgericht waarvan de samenstelling, de opdracht en de werking door de Vlaamse Executieve wordt bepaald.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Erkenning

Artikel 4

Onder cultureel centrum wordt verstaan een pluralistische instelling, werkzaam in één openbaar gebouw of in een als één geleid en samengeordend geheel van functionele openbare gebouwen, en die de volgende doelstellingen tegelijkertijd nastreeft :

1. het ter beschikking stellen van ruimten voor activiteiten van de verschillende culturele werksoorten, organisaties, bevolkingsgroepen, ideologische en filosofische strekkingen ;
2. het op eigen initiatief organiseren van culturele activiteiten waarin het kunstgebeuren een prioritaire rol vervult ;
3. het bieden van ruimte voor informele ontmoeting en contact ;

4. het begeleiden, het ondersteunen en het verlenen van diensten aan de organisatoren van activiteiten in het cultureel centrum en zo nodig het leveren van een bijdrage tot ondersteuning en coördinatie in de culturele sector en tot ruimere samenwerkingsverbanden.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

Punt 1 vervangen door wat volgt : „1. het ter beschikking stellen aan Vlaamse verenigingen van ruimten voor culturele en vormende activiteiten ;“.

De stemmingen over artikel 4 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 5

§ 1. Om erkend te worden en te blijven dient het cultureel centrum aan de volgende voorwaarden te voldoen :

1° de inrichtende overheid van het centrum dient één of meer gemeenten, een provincie of de Vlaamse Gemeenschapscommissie te zijn ;

2° de inrichtende overheid moet gedurende ten minste 27 jaar het eigendomsrecht hebben of het genotsrecht bezitten van de gebouwen waarin het cultureel centrum is gevestigd ;

3° het cultureel centrum wordt beheerd in een vorm van medebeheer waarbij de statutaire organen voor de ene helft bestaan uit afgevaardigden van de inrichtende overheid, aangevoerd volgens het evenredig stelsel, en voor de andere helft uit afgevaardigden van de door de inrichtende overheid erkende adviesraad inzake culturele aangelegenheden.

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan de inrichtende overheid, mits dit wordt gemotiveerd, opteren voor een beheersformule waarbij de statutaire organen bestaan uit afgevaardigden van de door de inrichtende overheid erkende adviesraad inzake culturele aangelegenheden, aangevuld met een afvaardiging van de inrichtende overheid ;

Voorzitter

4° de inrichtende overheid moet jaarlijks de volgende documenten indienen :

- a. een beleidsnota ;
- b. een werkingsverslag ;
- c. een goedgekeurde begroting en een goedgekeurd financieel verslag waaruit blijkt dat voor het betalen van uitkoopsommen, honoraria, reis- verblijfs- en produktiekosten gemaakt bij het organiseren van eigen culturele activiteiten een budget werd opgenomen ;

5° aanvaarden dat de bevoegde administratie de boekhouding van het cultureel centrum controleert.

§ 2. De beheersorganen hebben geen recht op tussenkomst in de programmering en de culturele inhoud van de activiteiten die er plaatshebben op initiatief van de gebruikers.

Om ideologische of filosofische redenen kan aan geen enkele groepering, het gebruik van het cultureel centrum voor culturele doeleinden worden ontzegd.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt : In § 1, 3 ° op de vijfde regel na de woorden „afgevaardigden van” de woorden „actieve verenigingen die zetelen in” invoegen.

De stemmingen over artikel 5 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 6

§ 1. Per gemeente kan er één gemeentelijk cultureel centrum worden erkend. Dit recht vervalt indien de gemeente samen met andere gemeenten een cultureel centrum opricht.

§ 2. Per provincie kunnen er twee provinciale culturele centra worden erkend.

— **Aangenomen.**

Artikel 7

§ 1. De gemeentelijke culturele centra worden erkend in de basiscategorie, in de plus-categorie I of II of als bijkomend dorps- of wijkhuis al naar gelang er wordt voldaan aan de bijzondere voorwaarden inzake infrastructuur en inwonersaantal. Deze voorwaarden worden door de Vlaamse Executieve vastgesteld.

§ 2. De provinciale culturele centra moeten inzake infrastructuur en uitstraling voldoen aan de voorwaarden die door de Vlaamse Executieve worden vastgesteld.

— **Aangenomen.**

Artikel 8

§ 1. De Vlaamse Executieve erkent de culturele centra.

§ 2. Het intrekken van een erkenning in een basiscategorie, in een plus-categorie I of II of als bijkomend dorps- of wijkhuis gebeurt door de Vlaamse Executieve op met redenen omkleed advies van een commissie voor de culturele centra.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK III

Subsidieregeling

Artikel 9

§ 1. De subsidie van de Vlaamse Gemeenschap bestaat uit een personeelstoelage, een basistoelage en een werkingstoelage.

§ 2. De personeelstoelage bestaat uit een forfaitair bedrag, gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen zoals die van toepassing zijn voor het gemeenschapspersoneel en aan de verhogingen ingevolge de programatieakkoorden in de openbare sector en bedraagt :

- a. 1,4 miljoen frank voor een centrum erkend in de basiscategorie ;
- b. 4,2 miljoen frank voor een centrum erkend in de plus-categorie I ;

c. 7,0 miljoen frank voor een centrum erkend in de plus-categorie II ;

d. 0,7 miljoen frank voor elk bijkomend dorps- of wijkhuis.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

§ 1. De in artikel 9 vermelde personeelstoelage wordt toegekend indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan :

1. het cultureel centrum moet een minimum aantal cultuurfunctionarissen in dienst hebben, namelijk :

- a. voor een centrum erkend in de basiscategorie : minimum 1 ;
- b. voor een centrum erkend in de plus-categorie I : minimum 3 ;
- c. voor een centrum erkend in de plus-categorie II : minimum 5 ;
- d. voor elk bijkomend dorps- of wijkhuis : minimum een halftijdse ;

2. de cultuurfunctionarissen moeten in het bezit zijn van een einddiploma van universitair onderwijs of Hoger Onderwijs buiten de universiteit. Een cultuurfunctionaris met een einddiploma van universitair onderwijs moet minimum de weddeschaal 1.89 krijgen. Een cultuurfunctionaris met een einddiploma van Hoger Onderwijs buiten de Universiteit moet minimum de weddeschaal 1.78 A krijgen. De directeur van een cultureel-centrum krijgt weddeschaal 1.90 ;

3. a. in de erkende culturele centra ingedeeld in de plus-categorie I moet tenminste één cultuurfunctionaris houder zijn van een einddiploma van het universitair onderwijs ;

b. in de erkende culturele centra ingedeeld in de plus-categorie II moeten ten minste twee cultuurfunctionarissen houder zijn van een einddiploma van het universitair onderwijs ;

4. het cultureel centrum moet aantonen dat het totaal van de personeelskosten van alle in dienst zijnde gesubsidieerde personeelsleden minimum gelijk is aan de forfaitaire personeelstoelage ;

Voorzitter

5. de jaarlijkse verplichting, bepaald in artikel 5 § 1, 4^o wordt nageleefd.

Het budget waarvan sprake in artikel 5 § 1, 4^o, c dient minimaal te bedragen :

500.000 frank voor een cultureel centrum met een erkenning in een basis-categorie ;

1.000.000 frank voor een cultureel centrum opgenomen in een plus-categorie I ;

1.500.000 frank voor een cultureel centrum opgenomen in een plus-categorie II ;

250.000 frank per bijkomend erkend dorps- of wijkhuis.

De Vlaamse Executieve zal de vermelde forfaitaire bedragen aanpassen aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Indien de inrichtende overheid deze verplichting niet naleeft, worden de weddetoelagen voor het betreffende werkingsjaar verhoudingsgewijze verminderd ;

6. het dagelijks beheer wordt opgedragen aan de gesubsidieerde cultuurfunctionaris-directeur. De overige personeelsleden werken onder diens leiding.

§ 2. 1. Elk erkend gemeentelijk cultureel centrum krijgt een forfaitaire basistoelage van 200.000 frank.

2. a. Een cultureel centrum, erkend in de basiscategorie krijgt een forfaitaire werkingstoelage van 100.000 frank.

b. Een cultureel centrum, erkend in de plus-categorie I, krijgt een forfaitaire werkingstoelage van 300.000 frank.

c. Een cultureel centrum, erkend in de plus-categorie II, krijgt een forfaitaire werkingstoelage van 500.000 frank.

d. Per bijkomend dorps- of wijkhuis wordt een forfaitaire werkingstoelage toegekend van 50.000 frank.

§ 3. De toelagen vermeld in § 2 moeten voor een derde worden aange-

wend voor pedagogisch-didactische uitrustings, en voor tweederde voor de kosten voor projecten inzake minder verspreide en minder gekende disciplines en initiatie in het kunstgebeuren, andere dan de kosten opgesomd in artikel 5 § 1, 4^o c.

§ 4. De Vlaamse Executieve zal de bedragen vermeld in § 2 aanpassen aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten betreffende de subsidiëring van de in artikel 9 en 10 vermelde subsidies.

§ 2. De toelagen worden in vier driemaandelijkse voorschotten uitbetaald aan de inrichtende overheid. Elk voorschot bedraagt 22,5 procent van de toegekende toelagen.

Voor culturele centra die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot een vijfde van de subsidie waarop het cultureel centrum aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de toelagen wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde werkingsjaar, na goedkeuring door de Vlaamse Executieve van de afrekening van dit voorlaatste gesubsidieerde activiteitsjaar.

Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien die hoger zijn dan de toegekende toelagen waarop de inrichtende overheid aanspraak kan maken, wordt het verschil in mindering gebracht van de voorschotten van het volgende activiteitsjaar.

— **Aangenomen.**

AFDELING 1

De provinciale culturele centra

Artikel 12

§ 1. Per provinciaal erkend cultureel centrum wordt een forfaitaire subsidie van 3,0 miljoen frank toegekend indien er wordt voldaan aan de volgende bepalingen :

— beschikken over drie voltijds in dienst zijnde cultuurfunctionarissen ;

— jaarlijks een door het bevoegde orgaan goedgekeurde begroting overleggen waarin 1,5 miljoen frank wordt voorzien voor de programmering van eigen culturele activiteiten.

§ 2. De Vlaamse Executieve zal het forfaitaire bedrag vermeld onder § 1 aanpassen aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

— **Aangenomen.**

AFDELING II

De culturele centra te Brussel

Artikel 13

De Vlaamse Gemeenschapscommissie kan op basis van een beleidsplan met betrekking tot de spreiding van de infrastructuur en de uitstraling van de werking, al dan niet met specialisatie, de erkenning vragen van maximaal 19 culturele centra voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Voor de categoriebepaling wordt 30 procent van het inwonersaantal in aanmerking genomen.

— **Aangenomen.**

Artikel 14

§ 1. De kosten zoals bepaald in artikel 10 § 1, 5 kunnen jaarlijks voor 50 procent worden gesubsidieerd tot een maximaal bedrag van :

125.000 frank per bijkomend erkend dorps- of wijkhuis ;

250.000 frank voor de culturele centra met een erkenning in een basiscategorie ;

500.000 frank voor de culturele centra opgenomen in een plus-categorie I ;

750.000 frank voor de culturele cen-

Voorzitter

tra opgenomen in een plus-categorie II.

§ 2. De Vlaamse Executieve wordt gemachtigd de bedragen vermeld in § 1 aan te passen aan de schommeling van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

— **Aangenomen.**

AFDELING III

De culturele centra in gemeenten met meer dan 120.000 inwoners

Artikel 15

Een gemeente met meer dan 120.000 inwoners kan een afwijking bekomen op artikel 6, § 1.

Op voorwaarde dat de inrichtende overheid een beleidsplan uitwerkt betreffende de spreiding van de infrastructuur, de uitstraling van de werking al dan niet met specialisatie, kan er per deelgemeente met minimum 20.000 inwoners een cultureel centrum worden erkend in de basiscategorie of de plus-categorie 1.

Voor de gemeenten met meer dan 200.000 inwoners kan nog een bijkomende erkenning worden bekomen voor één cultureel centrum in de plus-categorie II.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 16

§ 1. De culturele centra, die erkend zijn op basis van het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning aan cultuurfunctionarissen werkzaam in erkende culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, en de culturele centra waarvan de bouwwerken, gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap aangevat zijn, moeten voor een erkenning in één van de categorieën

vermeld in artikel 7, § 1, enkel voldoen aan de bijzondere voorwaarden inzake infrastructuur.

§ 2. De cultuurfunctionarissen, gesubsidieerd op basis van het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan cultuurfunctionarissen in erkende culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, blijven gesubsidieerd ongeacht of zij voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 10, § 1, 2° en 3°.

— **Aangenomen.**

Artikel 17

De budgettaire meeruitgave waartoe dit decreet aanleiding geeft ten aanzien van het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan cultuurfunctionarissen werkzaam in erkende culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, zal worden gespreid over vijf begrotingsjaren.

— **Aangenomen.**

Artikel 18

Het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan cultuurfunctionarissen werkzaam in erkende culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, wordt opgeheven.

— **Aangenomen.**

Artikel 19

Het decreet van 28 januari 1981 houdende de rij kssubsidieregeling voor de pedagogisch-didactische uitrusting van erkende culturele centra wordt opgeheven.

— **Aangenomen.**

Artikel 20

Het koninklijk besluit van 18 mei 1966 houdende de oprichting van een commissie van advies inzake Nederlandstalige culturele centra wordt opgeheven.

— **Aangenomen.**

Artikel 21

Het koninklijk besluit van 4 april 1974 tot oprichting van het college van advies voor Nederlandstalige culturele centra wordt opgeheven.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN JACHTDECREET van de heren G. Beerden, J. Dufaux, F. Verberckmoes, M. Capoen, F. Aerts en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche
— 481 (1990-1991) — Nrs. 1 — 16

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882
— 120 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer F. Verberckmoes c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882
— 127 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer G. Janzegers c.s. houdende het verbod van lood in hagelpatronen en bij de visserij
— 259 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer G. Beerden c.s. houdende wijziging van artikel 13 van de jachtwet van 28 februari 1882
— 263 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer P. Berben houdende wijziging van artikel 6 van het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte

Voorzitter

van jachtverloven en jachtvergunningen — 403 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer W. Taelman c.s. houdende wijziging van artikel 110 van het bosdecreet van 13 juni 1990 — 439 — (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heren J. Timmermans en J. Dufaux houdende reglementering van de jacht — 449 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

Aan de orde zijn het voorstel van jachtdecreet van de heren Beerden, Dufaux, Verberckmoes, Capoen en Aerts en mevrouw Tyberghien-Vandenbussche met de daaraan toegevoegde voorstellen van decreet van mevrouw Tyberghien-vandenbussche c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882, van de heer Verberckmoes c.s. houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882, van de heer Janzegers c.s. houdende het verbod van lood in hagelpatronen en bij de visserij, van de heer Beerden c.s. houdende wijziging van artikel 13 van de jachtwet van 28 februari 1882, van de heer Berben houdende wijziging van artikel 6 van het decreet van 23 mei 1990 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen, van de heer Taelman c.s. houdende wijziging van artikel 110 van het bosdecreet van 13 juni 1990, van de heren Timmermans en Dufaux houdende reglementering van de jacht, die door de Commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat eerstgenoemde voorstel van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Capoen, verslaggever, heeft het woord.

De heer M. Capoen, verslaggever (*op de tribune*): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, tussen de jachtwet van 1882 en het huidige voorstel van jachtdecreet

ligt een grote periode en ook een groot mentaliteitsverschil. Ik veroorloof mij dan ook voorafgaandelijk enkele historische beschouwingen aan het verslag te laten voorafgaan.

Oorspronkelijk was de jacht voor onze voorouders een noodzaak, eerst om zich te voeden, later om zichzelf en hun vee te beschermen tegen wilde dieren.

Toen de bevolking zich op vaste plaatsen ging vestigen en landbouw haar hoofdbedrijvigheid vormde, boette de jacht aan belang in. Maar de gewoonte bleef bestaan om wilde dieren te achtervolgen om ze te vangen of te doden.

De jacht, dit wil zeggen het ontsperren om te vangen of te doden van vrij levende dieren, werd een vorm van sport of vermaak of, in meer recente jaren, van vrijetijdsbesteding.

In de Middeleeuwen was de jacht gereserveerd voor de adel, later voor de grootgrondbezitters.

Met de opkomst van de democratie trok ook de jacht een democratisch kleedje aan en werd een door wetten en besluiten gereguleerde ontspanning.

De basis van de jachtwetgeving in België, en ook in Vlaanderen, is vervat in artikel 715 van het Burgerlijk Wetboek, dat stelt dat het recht tot jagen en het vissen door bijzondere wetten en besluiten zal geregeld worden.

In tegenstelling tot onze noorderburen, is de beoefening van de jacht in België een recht waarop alle Belgen zich kunnen beroepen in zoverre zij voldoen aan de bijzondere regels die de wetgever moet uitvaardigen voor de uitoefening van dit recht.

Deze bijzondere regels vormen de jachtwet van 1882 die tot op heden, mede dank zij de talrijke bijwerkingen die zij onderging, nog altijd de basis vormt van de jachtreglementering.

Fundamenteel steunt deze reglementering op drie basisoverwegingen :

— de jacht is een historisch feit in

West-Europa en heeft als dusdanig bestaansrecht ;

— de jacht is, biologisch bekeken, aanvaardbaar zolang zij het evenwicht in de bejaagde populaties niet verstoort of deze populaties alleen maar terugbrengt tot een voor onze samenleving aanvaardbaar peil ;

— de jacht is maatschappelijk aanvaardbaar zolang zij rekening houdt met de rechten en de plichten van elke burger. Het recht van een jager houdt op waar het recht van zijn buur-jager, van de landbouwer of van de natuurbeschermer begint.

Uit deze drie basisprincipes volgt dat het recht tot jagen geen statisch recht is, maar zich moet aanpassen aan de evolutie van onze maatschappij en van de bejaagde wildpopulaties.

De jachtwet van 1882 was een zogenaamde kaderwet die de grote principes van de jacht vastlegde, maar die de jacht verder liet regelen, eerst door gebruiken en later door reglementen geïnspireerd op die gebruiken. De wet bevatte geen definitie van begrippen als jacht, wild of jager en verschilt daarin sterk van de hedendaagse wijze van reglementeren waarin elke wet of besluit begint met dergelijke definities. Anderzijds bevatte de wet van 1882 in het begin weinig regels inzake het voorkomen of vergoeden van wildschade in land-, tuin- en bosbouw. Diverse wetten, onder meer deze van 4 april 1990 en van 14 juli 1961 werden aangenomen om de bestrijding en de vergoeding van de grofwildschade en konijnenschade te regelen.

Aan de kaderwet van 1882 werd in 1972 een eerste definitie toegevoegd, toen via een koninklijk besluit van 10 juli 1972 uitvaardigd in uitvoering van de wet van 29 juli 1971 houdende goedkeuring van de Benelux-overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming van 10 juni 1970, de lijst der wildsoorten in de Belgische wetgeving werd ingebracht. Die Benelux-overeenkomst was als het ware het startschot van een versnelde evolutie van de Belgische jachtreglementering, mede dank zij haar voorbeeldfunctie voor andere internationale overeenkomsten.

Capoen

sten, zoals de richtlijn 79/409 van de EEG van 2 april 1979, inzake het behoud van de vogelstand en de overeenkomst inzake het behoud van wilde planten en dieren en hun leefmilieu, beter gekend als het Verdrag van Bern van 1979.

Via diverse wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen werd eerst de nationale en vanaf 1 oktober 1980 ook de Vlaamse jachtreglementering aangepast aan de nieuwe internationale inzichten over de jacht.

Sindsdien zijn nieuwe tijdsbestedingspatronen tot stand gekomen en zijn de natuurwetenschappen schijnbaar gemeen goed geworden, ook van mensen die dit ideeëngoed niet hebben verteerd. In naam van een wetenschappelijk verantwoorde natuurbescherming, die zeker noodzakelijk is, worden anti-jachtacties gelanceerd, die vaak gericht zijn tegen vroegere of in andere streken voorkomende misbruiken van jagers. Deze goed bedoelde acties zijn soms onredelijk, omdat hun protagonisten de natuur slechts uit tijdschriften of tijdens weekends hebben leren kennen en omdat zij de diverse banden die voor een natuurmens evident zijn niet altijd begrijpen.

De ideeën over eigendom vervagen eveneens. Grote groepen stedelingen die terecht hun ontspanning zoeken in de natuur hebben vaak geen weet van de eigendomsverhoudingen in bos en veld en botsen tijdens hun weekendexcursies in het najaar op jagers en hun wachters die hun terreinen voor deze groepen willen afgrenzen. Vaak ontstaan er dan allesbehalve academische discussies, waarbij beide partijen menen het alleenrecht aan hun zijde te hebben. Bovendien wordt aan de natuur een nieuwe waarde toegekend. De natuur wordt een gemeenschapsgoed ten koste van het klassieke *res nullius* concept dat geldt voor het vrije wild.

Ook het landschap is niet vast en onveranderlijk. In de oorspronkelijke wet van 1882 vinden wij geen bepalingen inzake technische beperkingen van de bij de jacht gebruikte vuurwapens of van de jachtperiode buiten

de periode van trek, voortplanting en zorg voor de jongen. Op grond van internationale akten, die België moet naleven, is dit nu allemaal wel het geval. De evolutie van het landschap en van de techniek heeft de fundamentele bestaansvoorwaarde van het wild, waaronder het voedsel en de dekking, sterk verslechterd. De grootschalige landbouw vergt immense velden en het gebruik van biociden die de insectenfauna beperken.

Er moeten nieuwe voorzorgen worden genomen met betrekking tot het aantal jaagbare soorten en de duur van bejaging, de jachtperiode, waarmee de jager moet rekening houden wil hij de grond onder zijn voeten niet zien verdwijnen.

Op internationaal vlak wordt de jacht als aanvaardbaar beschouwd voor zover zij wordt beoefend als een beperkte vorm van gebruik van de natuur. Een van de drie hoofdstellingen van de wereldstrategie voor het behoud van de natuur van 1980 is het verantwoord gebruik van soorten en hun ecosystemen. Diverse internationale overeenkomsten die een weerslag hebben op de jacht, houden rekening met dit principe van een geoorloofd, verstandig gebruik. Het MINA-plan verwijst uitdrukkelijk naar de wereldstrategie waarbinnen het Vlaams natuurbehoud zijn eigen verantwoordelijkheid moet opnemen. Het vat het natuurbehoud op als een soort van rentmeesterschap van de mens over het leefmilieu.

Hier zitten kansen voor de weidelijke jacht. Generaties lang zijn in Vlaanderen waardevolle landschappen en natuurgebieden gespaard gebleven van de steeds sterker wordende druk van intensieve landbouw, urbanisatie, industrialisatie en massarecreatie, omdat er interesse voor die gebieden was van de jagers. Hoeveel kasteelparken, loofbossen, vijver- en moerasgebieden zouden al niet veel eerder opgeofferd zijn, indien de eigenaars niet een zekere waardering hadden voor de jachtwaarde ervan. De natuurgebruikers, te weten jagers, vissers en vogelliefhebbers, en de natuurbeschermers moeten inzien dat een pragmatische samenwerking positiever is voor het natuurbehoud dan een steriele loopgravenoorlog.

De natuur in Vlaanderen kan niet overleven zonder menselijke ingrepen en beheersmaatregelen. Natuurlijk evenwicht, ongerepte natuur en integraal natuurreservaat zijn mooie, maar vrij theoretische begrippen. Onze natuur is een verweving van semi-natuurlijke biotopen en cultuurlandschappen, waar de mens, ook de jager, niet kan uit worden weggedacht.

De Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve oordeelden het nuttig om met het oog op het jaar 2000 een aantal gecoördineerde acties te lanceren voor een betere bescherming van ons leefmilieu. De natuur is een belangrijk deel van het leefmilieu en de jacht is op haar beurt een deel van het natuurgebeuren. Daarom acht de Vlaamse Raad niet alleen een herziening, maar ook een geleidelijke heroriëntering van de jacht wenselijk. Hierbij moet worden rekening gehouden met de principes van natuurbehoud en weidelijk jagen. Het voorstel van decreet is in die zin opgesteld.

Ik ga nu in op enkele verschillpunten tussen de thans geldende jachtwet en het voorstel van jachtdecreet.

Een indeling in hoofdstukken vergemakkelijkt het gebruik van het voorstel van decreet. Een aantal artikelen van de jachtwet van 1882 worden niet opgeheven. Die artikelen hebben immers betrekking op het opsporen en vervolgen van misbruiken, een materie waarvoor de Gewesten niet bevoegd zijn.

Het voorstel van decreet geeft voor het eerst een definitie van het begrip jacht. Het doel van het voorstel is de jacht zo te regelen dat er een verstandig gebruik komt van het wild en zijn leefgebieden. De draagwijdte van het begrip verstandig gebruik varieert naargelang van de persoon. Het begrip betekent niet hetzelfde voor een jager, een natuurbeschermmer of een landbouwer. Denken wij maar aan de avondjacht op eenden. Voor de jager is het schieten van wilde eenden bij valavond een normale oogstactiviteit. Voor de natuurbeschermmer houdt dit echter een groot risico in voor het behoud van bepaalde eendesoorten.

Capoen

De rechter krijgt dan vaak de taak toebedeeld om aan de hand van de feiten hierover een oordeel te vellen.

De inhoud van de wildcategorieën, die zelf worden behouden, verschilt niet aanzienlijk van die van de wet van 1882. Conform de **Benelux-richtlijn** van 1990 verdwijnt bij het klein wild wel het Schotse sneeuwhoen en bij het overige wild de eekhoorn, de das en de wilde kat. Kraaiachtigen en meeuwen blijven onder de reglementering op de vogelbescherming vallen, maar vossen en kleine marterachtigen worden als wild behouden.

Nieuw is dat de jacht niet meer jaarlijks moet worden geopend en gesloten. Er komt nu een openings- en sluitingsbesluit, dat ten hoogste vijf jaar kan gelden. Dit besluit moet ten minste dertig dagen vooraf in het Staatsblad worden gepubliceerd.

In een aantal gevallen is het advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en de Gewestelijke Sectie van de Nationale Landbouwraplicht. Dit is, onder meer, het geval voor het vaststellen van het openen en het sluiten van de jacht en voor de regeling van het gebruik van projectielen en tuigen.

En dan is er het wildbeheer. Conform de thans geldende voorschriften van de Vlaamse Executieve, moet er voor het jagen op grof wild voortaan een afschotplan zijn. Voor andere wildsoorten kan de Executieve regulerend optreden.

Een afschotplan kan worden opgesteld voor een jachtterrein of voor een wildbeheerseheid.

Het schieten van wild in het raam van een goedgekeurd afschotplan kan tot 1 uur na zonsopgang en vanaf 1 uur voor zonsopgang gebeuren, mits akkoord van de Vlaamse Executieve.

Een wildbeheerseheid is een samenwerkingsverband tussen jachthouders binnen een ruimtelijk begrensde gebied, dat meerdere jachtvelden omvat en waarbinnen een planmatig wildbeheer wordt gevoerd, gericht op het handhaven en ontwik-

kelen van een goed wildbestand, met inachtneming van de belangen van derden. Deze omschrijving komt in het decreet niet voor.

De vrijwillige samenlegging van afzonderlijke jachtterreinen tot grotere beheerseheden kan door de Vlaamse Executieve worden geregeld ten behoeve van het wildbeheer en het natuurbehoud, waarbij een subsidie kan worden toegekend.

Aan regelmatig ingestelde wildbeheerseheden wordt, bij **herverpachting** van gronden, een voorkeurrecht toegekend, na de individuele zittende pachter, mits een hoger bod van 10 ten honderd.

Geen afwijking van de algemene regels wordt nog geduld voor de zogenaamde omheinde terreinen.

De nachtelijke jacht op eenden kan enkel door de Vlaamse Executieve worden toegestaan tot 1 uur na zonsopgang en vanaf 1 uur voor zonsopgang buiten de op grond van bepaalde internationale verdragen aangewezen gebieden, bij voorbeeld de vogelrichtlijngebieden voorgeschreven door de EG.

Aan de band tussen grondeigendom en bezit van het jachtrecht wordt niet geraakt, noch aan de verplichting een plan van het jachtterrein neer te leggen op de wijze zoals dit tot nu toe het geval was.

In verband met de oppervlakte van de jachtterreinen is er een belangrijke nieuwigheid, met name wordt de minimale oppervlakte van de jachtterreinen op 40 hectare gebracht.

Deze bepaling wordt echter pas volledig van kracht vanaf 1 juli 1995 voor de jagers die thans ten minste 25 hectare jachtterrein bezitten. Er werd een overgangperiode van 3 jaar voorzien.

De overige bepalingen met betrekking tot afmetingen der jachtterreinen wordt behouden.

Op de gronden van openbare besturen moet de verhuring van het jachtrecht openbaar gebeuren, dus niet enkel een openbare verhuring van de staatsgronden, zoals tot nu toe het geval was.

Aan de zittende jager, zowel als aan een beheerseheid, die aan een aanbesteding van het jachtrecht op gronden van openbare besturen deelnam, wordt een recht van voorkeur voor het toekennen van het jachtrecht toegestaan in geval zij een bod doen dat ten minste een stuk hoger ligt dan het hoogste bod op de openbare verpachting.

Wat de toekenning van jachtrechten op openbare, zowel als op particuliere gronden aan andere personen betreft werd het volgende bepaald.

Het is vanaf 1 juli 1995 verboden te jagen op andermans grond zonder de uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbenden. De rechthebbende is hier in de meest algemene zin te beschouwen en slaat op alle personen, die een recht tot beschikking over de eigendom bezitten, zoals een erfpachter, evenals op de personen, die van deze personen een schriftelijk recht tot jagen bekwaamen.

Aan de jachtverloven en -vergunningen wordt weinig gewijzigd. De jachtvergunningen worden evenwel uitgereikt voor vijf voorafbepaalde maar niet noodzakelijk achtereenvolgende dagen.

Er wordt echter duidelijk gesteld dat de verloven en vergunningen enkel voor de jacht met het geweer gelden, niet voor de valkerij, de jacht met fret en buidel, enzovoort.

Het voorkomen van wildschade door het bestrijden van wild wordt **geuniformiseerd**. Alleen voor het bestrijden van wilde zwijnen, houtduiven en wilde konijnen worden afwijkende regelingen getroffen, die de huidige bepalingen overnemen.

De procedures voor het bekomen van een vergoeding voor wildschade worden eveneens geuniformiseerd, volgens het schema voor vordering tot vergoeding van konijnenschade bepaald in de wet van 1882. De dubbele konijnenschade wordt echter afgeschaft.

De schade veroorzaakt door wild, waarop de jacht sedert meer dan vijf jaar niet meer is geopend, wordt uit

Capoen

het MINA-fonds vergoed. Dit geldt ook voor de schade van wild afkomstig uit een bosreservaat of een natuurreservaat op voorwaarde dat de jacht er door de overheid volledig is verboden.

Aan de wildhandel en het **wildvervoer** worden geen fundamentele wijzigingen aangebracht. Er kunnen wel voorwaarden worden opgelegd voor het verhandelen van wild geschoten in het raam van een goedgekeurd afschotplan.

Vanaf 1 juli 1996 is het principieel verboden wild uit te zetten. Tot dan blijven de thans geldende maatregelen van kracht. Na 1 juli 1996 kan de Vlaamse Executieve eventueel maatregelen bepalen voor het uitzetten van wild ten behoeve van het behoud van wildsoorten. Levende konijnen en vossen mogen niet worden vervoerd, verhandeld of uitgezet.

Het toezicht wordt als volgt geregeld. Inzake de bewaking van de jacht ligt de enige nieuwigheid in het feit dat de privé-jachtwachters op hun terreinen en mits bepaalde formaliteiten worden vervuld, zich mogen laten bijstaan door een of twee wachters van naburige gebieden. De jachthouder moet er echter de wachters begeleiden. Er wordt duidelijk gesteld dat de bedoelde wachter conform het veldwetboek of het bosdecreet moet aangesteld zijn.

Inzake de vogelbescherming wordt niets gewijzigd aan de macht, toegekend aan de Vlaamse Executieve, inclusief de toepassing van een aantal internationale verdragen.

De algemene strafbepalingen worden overgenomen uit de jachtwet van 1882 voor zover de ter zake geldende bepalingen niet bij wet moeten worden gewijzigd. In dit laatste geval blijven de bepalingen van de jachtwet van 1882 behouden.

De bestaande uitvoeringsbepalingen van de jachtwet van 1882, die niet in strijd zijn met de bepalingen van het jachtdecreet, worden behouden totdat de Vlaamse Executieve deze wijzigt.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, een algemene toelichting bij het voorstel van jachtdecreet dat thans wordt behandeld.

Om te eindigen wil ik nogmaals zeggen dat wij aan dit voorstel vele vergaderingen hebben gewijd, in de eerste plaats in de Werkgroep, waar wij op een zeer vriendschappelijke wijze ernstig werk hebben gepresteerd en diepzinnige discussies hebben gehouden over het jachtgebeuren in het algemeen. In vele gevallen zijn nieuwe inzichten aan bod gekomen en over vele punten werd een consensus bereikt. De basistekst van de Werkgroep is dan in Commissie behandeld, waar een aantal amendementen werden ingediend door verschillende fracties. Wat ons vooral heeft getroffen bij de werkwijze is dat wij, zoals altijd bij de totstandkoming van een decreet, hebben kunnen rekenen op de logistieke steun van de diensten, maar in ons geval hebben wij kunnen ervaren, mijnheer de Voorzitter, wat het betekent indien de diensten kunnen beschikken over de moderne middelen die vandaag door de bureautica worden geboden. Het is gebeurd dat bepaalde teksten die in de voormiddag werden besproken, zelfs artikelen die grondig gewijzigd en geamendeerd werden, na de middag reeds uitgetikt op onze tafel lagen, zodat wij op een zinnige manier, zonder verwarring, konden verder discussiëren. Dat is uiteraard het gevolg van inspanningen die u, mijnheer de Voorzitter, en de leden van de Raad zich in de voorbije jaren hebben getroost. Wij hopen dat deze inspanningen verder kunnen gaan en dat wij in de toekomst op een even efficiënte manier kunnen werken. Dit kan alleen de Vlaamse Raad ten nutte zijn en een grotere allure geven aan onze vergaderingen en het resultaat ervan.

De Voorzitter : De heer Verberckmoes heeft het woord.

De heer F. Verberckmoes (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in de eerste plaats dank ik de verslaggever, de heer Capoen, voor het uitgebreid en objectief verslag dat hij heeft uitgebracht over de werkzaamheden in verband met de herziening van de jachtwet.

Deze herziening heeft inderdaad een ganse geschiedenis gekend. Door de jaren heen werden door meerdere collega's, van alle partijen en strekkingen, een aantal initiatieven genomen tot aanpassing van de jachtwet van 1882.

Sedertdien is er een aanzienlijke evolutie in de kouters, de wildstand, de jacht en de samenleving in het algemeen merkbaar. Door het ontstaan van wildziekten als myxomatose, coccidiosis en andere, worden zo niet jaarlijks, dan toch geregeld ravages aangericht in de populatie van konijnen en hazen.

Vele bossen, kanten, grachten, bremstruiken en gewassen zijn door de schaalvergroting, de mechanisatie en de omschakeling in de landbouw verdwenen, waardoor vele kouters tijdens de wintermaanden kale vlakten worden waar het onmogelijk is voor sommige diersoorten, zoals de fazant, nog langer te overwinteren. Het uitzetten van fazanten werd dus noodzakelijk om de populatie nog enigszins in stand te houden.

De toegang tot de jacht werd aanzienlijk bemoeilijkt sedert de invoering van het jachtexamen en het jachtverlof. Tenslotte zijn de technische middelen sterk vermenigvuldigd, waardoor sinds vele jaren de georganiseerde stroperij op grote schaal haar intrede heeft gedaan.

Daarenboven heeft het streven naar een beter natuurbehoud en wildbeheersing aan belang gewonnen, terwijl de vertegenwoordigers van verenigingen die dit trachten te verwezenlijken, gesprekspartners werden voor de jagerij.

Herhaaldelijk werden ingediende voorstellen van decreet sporadisch behandeld, hetzij in de Commissie Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, hetzij in de Commissie Leefmilieu. Na ongeveer tien jaar heeft de Minister van Leefmilieu eindelijk beslist er werk van te maken en heeft de Voorzitter van de Commissie een parlementaire werkgroep opgericht waarvan de besluiten richtinggevend zouden zijn voor de Executieve. Daarin waren vertegenwoordigers en deskundigen van alle strekkingen verenigd.

Verberckmoes

Zoals de verslaggever, de heer Capoen, opmerkte, is de discussie in deze werkgroep en nadien ook in de voltallige Commissie grondig en serieus verlopen. Bovendien werd het advies van de Raad van State gevraagd en nauwgezet op de pas ontworpen basisteksten toegepast.

De Voorzitter van de Commissie Leefmilieu heeft daarenboven de betrokken jachtorganisaties de kans gegeven hun standpunt tijdens een hoorzitting te verdedigen. Zo kwam een nieuw voorstel van decreet tot stand waarover de Raad zich moet uitspreken.

Er zijn geen overwinnaars, noch verliezers. (**Schamper gelach van AGALEV**) Er werd gestreefd naar een redelijk evenwicht dat een aantal jaren kan standhouden.

Het verdelgingsrecht werd zo aangepast dat de eigenaar, de grondgebruiker of de overheid, die een wildverdelger willen aanstellen, vooraf de zittende jager moeten waarschuwen. Het schriftelijke bewijs van een jachtcontract is niet vereist. Een uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar moet door de jager wel worden bewezen bij voorkeur — waar dit mogelijk is — met een schriftelijk attest. De dubbele vergoeding voor konijnenschade werd afgeschaft. Deze schade moet wel volledig, maar niet dubbel worden vergoed. De blokvorming voor de jacht werd met ingang van 1 januari 1995 opgetrokken tot 40 hectare.

De beteugeling van de jachtovertredingen en de stroperij wordt versterkt. De verjaringstermijn van het jachtdelict werd definitief tot 6 maand opgetrokken, hetwelke, mijns inziens, nog een minimum is. Wij hadden een termijn van één jaar voorgesteld om de vervolging van dergelijke delicten voor onze parketten en rechtbanken mogelijk te maken. Bovendien werd de samenwerking tussen jachtwachters van verschillende jachtterreinen gelegaliseerd. Aan de zittende jager werd ook een voorkeurrecht bij het hernieuwen van de jachtpacht voorbehouden.

Deze en andere positieve punten pleiten in het voordeel van de jacht. Anderzijds, zijn wij niet gelukkig met het algemeen en principieel verbod tot het uitzetten van fazanten voor de jacht. Ik wens te beklemtonen dat deze regeling niet op de kweek van wildsoorten kan worden toegepast.

Ik hoop bovendien dat de **overgangsregeling** waarbij het nog toegelaten is wild uit te zetten tot een maand vóór de opening van de jacht, ook na 1996 zal kunnen worden verlengd en uiteindelijk de definitieve regeling zal worden.

De schrapping van de houtsnip bij de wildsoorten, opgesomd in artikel 3, is een vergissing. Deze maatregel beantwoordt blijkbaar niet aan de besluiten voortvloeiend uit het onderzoek dat door deskundigen werd gevoerd in opdracht van de Minister van Leefmilieu. Men heeft van deze maatregel een symbool willen maken dat feitelijk niets heeft te zien met de jacht noch met het natuurbehoud. Deskundigen ter zake weten immers zeer goed dat deze vogel een trekvogel is waarvan de populatie hoognaamd niet is bedreigd en waarop in alle landen en regionen van Europa mag worden gejaagd.

Wellicht zal de ervaring in de toekomst uitwijzen dat deze maatregel in alle sereniteit en objectiviteit zal kunnen worden herzien. De opname van deze vogel bij de wildsoorten betekent trouwens niet dat hij automatisch bejaagbaar wordt gesteld.

Ten slotte wens ik mijn vertrouwen uit te drukken in de Hoge Jachtraad die de Minister steeds behoorlijk zal adviseren telkens om zijn mening zal worden gevraagd. Ik stel vast dat de heer Suykerbuyk, als lid van de Hoge Jachtraad, mij daarin volkomen gelijk geeft. Ik ben hem daarvoor dankbaar.

Al bij al mag ik bevestigen dat wij tot een redelijk vergelijk zijn gekomen tussen de weidelijke jacht, het natuurbehoud en de landbouw. Ik vraag dan ook aan deze Raad het voorliggend decreet te willen goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Aerts heeft het woord.

De heer F. Aerts (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, collega's, vooraf wens ik heel graag een hoffelijke verplichting te vervullen. Ze is daarom echter niet minder gemeend. Ik wens de verslaggever geluk te wensen met zijn lijvig, volledig en interessant verslag. Dit verslag kan als een werkinstrument worden aangewend. De opbouw van de artikelen is leesbaar. De tekst die in de Werkgroep werd uitgewerkt en waarover nadien in de Commissievergadering werd gestemd is duidelijk. Ook de evolutie van de standpunten is bijzonder leerzaam en interessant. Wij feliciteren hem daarvoor.

Wij willen ook de leden van het secretariaat, het werd reeds door de vorige spreker gezegd, feliciteren en bedanken voor de bijzonder efficiënte en doeltreffende manier waarop zij de Werkgroep en de Commissie hebben bijgestaan en voor de spoedige reproductie van de gewijzigde teksten. Zij hebben daardoor heel veel bijgedragen tot een vlot verloop van de werkzaamheden.

Hoewel ik spreek over een vlot verloop was de aanhef van de besprekingen eerder aarzelend en stroef. Het was bijna met een zekere schroom dat aan de bespreking van deze materie werd begonnen. Ik zou dit kunnen vergelijken met de schroom van een jonge dame die voor de eerste keer een striptease uitvoert.

Artikel 2 begint met een zin die overal kan worden geschreven, die op alle manieren kan worden geïnterpreteerd en die bijgevolg niets zegt. Dat is veelbetekenend voor een wettekst die het heeft over het verstandig gebruik van wildsoorten. Uiteindelijk heeft deze titel geen enkele zin want het gaat over de jacht en niet over het gebruik van wildsoorten.

Ik zei reeds dat er een zekere schroom bestond en dat men alles in het werk heeft gesteld om die schroom weg te werken. Ook ter attentie van de jagers moest er iets nieuws worden voorzien. Men spreekt niet langer van jacht maar van wildbeheer. Het begrip jagen wordt omschreven als het stellen van een jachtdaad. Naar mijn gevoelens is

Aerts

dit een merkwaardige omschrijving van het begrip op jacht gaan. Kan u zich een situatie inbeelden waarbij iemand een vriend opbelt en waarbij de echtgenote van die vriend antwoordt dat haar man bezig is met het stellen van een jachtdaad ?

Naar mijn gevoelen is de tekst van dit voorstel van decreet volledig in evenwicht. Alle partijen komen aan hun trekken : degenen die instaan voor het wildbeheer, degenen die zich bezighouden met natuurbehoud, en de landbouwers. Er werd een evenwicht uitgebouwd. Uiteindelijk kan eenieder zich in het voorstel terugvinden.

Ik weet wel dat er een groepje in het hoekje staat te huilen. Ik heb het over AGALEV, die vindt dat er niet genoeg toegevingen werden gedaan. Wat is dat, toegevingen doen ? Men bouwt een systeem op en tracht tot een akkoord te komen. Het is geen te nemen of te laten akkoord, maar een interessant document waar de substantiële belangstelling van elke partij wordt gerespecteerd. (**Gelach van de AGALEV-fractie**) Ik geef toe dat er enkele schoonheidsfoutjes zijn. De heer De Seranno zei dat wij van schoonheidsvlekjes moeten spreken. Misschien wist hij dat ik over een striptease-danseres zou spreken.

Het weren als wildsoort van de houtsnip vind ik spijtig, al was het maar om gastronomische redenen. Ik zal nu naar het buitenland — Wallonië of Brussel — moeten gaan om een houtsnip op mijn bord te krijgen. Verder vind ik het ook spijtig voor de centen van de Minister van Leefmilieu die een onderzoek heeft ingesteld om na te gaan of deze wildsoort wordt bedreigd.

De **heer W. Seeuws** : Wat Galle al wist.

De **heer F. Aerts** : Men is tot de vaststelling gekomen dat de houtsnip niet bedreigd wordt. Ik citeer het verslag : De jacht heeft geen ongunstige invloed op het aantal houtsnippen. Het is dus spijtig voor de centen van de Minister.

Of wij er nu zwaar aan tillen of niet,

wij zullen het in elk geval zonder houtsnip moeten stellen.

De **heer W. Seeuws** : De Vlaming is zeer vindingrijk.

De **heer F. Aerts** : Inderdaad, maar wanneer een boswachter vaststelt dat u in een restaurant houtsnip eet, kan hij u verbaliseren.

Deze schoonheidsfout hadden wij kunnen vermijden. De **Beneluxconventie** is inderdaad een bijzonder interessant referentiepunt voor de omschrijving van het te jagen wild. Wat voor de Benelux goed is, is wellicht ook voor Vlaanderen goed. Uit de lijst van te jagen wild, die na lange discussie uiteindelijk is tot stand gekomen, moesten slechts enkele diersoorten worden geschrapt omwille van de EG-vogelrichtlijn.

De **heer L. Dierickx** : Mijnheer Aerts, u is wellicht jager maar u is ook politicus. Het is om politieke redenen dat de houtsnip uit de lijst werd geschrapt.

De **heer F. Aerts** : Mijnheer Dierickx, ik ben geen jager en ik moet hier geen electorale belangen verdedigen.

De **heer L. Dierickx** : Uw partij wel.

De **heer F. Aerts** : Ik kan hier dus vrijuit mijn mening vertolken.

Een tweede schoonheidsfout betreft de bepaling in artikel 24 dat de houder van het jachtrecht van het aangrenzende jachtterrein bij afwezigheid van een minnelijke regeling verplicht kan worden het jachtrecht op eerstgenoemde gronden te verwerpen.

Ik hou niet van een dergelijke verplichting maar gelukkig neemt het niet zo'n vaart aangezien artikel 24 verder bepaalt dat deze verplichting slechts kan worden opgelegd indien de Vlaamse Executieve de verwerking opportuun oordeelt.

Mijns inziens kan de verwerving nooit opportuun zijn behalve in het kader van een wildbeheerseenheid.

De **heer J. De Seranno** : Niet alleen de Vlaamse Executieve kan oordelen over de opportuniteit van de verwer-

ving, ook de door haar aangestelde ambtenaar of de beheerder van de wildbeheerseenheid.

De **heer F. Aerts** : In de praktijk zal het toch de Minister zijn die het laatste woord heeft.

Tot zover de twee schoonheidsfouten in de tekst van dit decreet. Ik herhaal dat zij niets afdoen aan het evenwichtig karakter ervan zodat het decreet zowel tegemoet komt aan de belangen van de jachthouder, van de mensen die ijveren voor het natuurbehoud als van de landbouwer.

Ik wil ook nog iets zeggen over de opmerkingen van de Raad van State bij dit decreet. Enkele concrete opmerkingen hebben betrekking op bepaalde artikelen en hadden veeleer een tekstzuivering tot doel. De Raad van State heeft ook een opmerking gemaakt in verband met de bevoegdheid van de gewestwetgever om al dan niet de gevallen te bepalen waarin vervolging moet plaatsvinden, de strafmaatregelen te bepalen en de vorm van de vervolging te regelen. De Raad van State oordeelt dat volgens artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de Vlaamse Raad de gevallen mag bepalen waarin vervolging moet plaatsvinden evenals de strafmaatregel, doch niet de vorm van de vervolging.

Aan de opmerkingen van de Raad van State die verband houden met de inbeslagname, de verbeurdverklaring — behalve wat artikel 29 betreft —, de huiszoeking, de opsporing, de vervolging, de vervangende gevangenisstraf, de bevoegdheid van de rechtbank werd in de tekst die ter bespreking voorligt eveneens tegemoetgekomen. Deze tekst voldoet dus helemaal aan de opmerkingen van de Raad van State.

Dan wil ik nog een opmerking maken over een innovatie die de wildschade betreft. Ten opzichte van de wet van 1882 komt er een uniformisering inzake de wildschade. Alleen de procedure inzake konijnenschade blijft onder de bepalingen van de wet van 1882 vallen omdat de Raad van State vond dat de Vlaamse Raad niet bevoegd was om die procedure te wijzigen.

Aerts

Het is interessant om te weten welke schade voortaan vergoed zal worden. Op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, kon met de wet van 1882 wildschade worden gevorderd indien die was veroorzaakt door de fout van de jager. Over dat begrip fout van de jager met de drievoudige bewijsvoering die we allen kennen, zijn heroïsche discussies gevoerd. Om die fout te bepalen moest worden nagegaan of de jager te veel wild had gedood. Dat hing af van de strengheid van de winter ! Maar hoe kon een jager in december al weten wat voor een winter het zou worden ?

Dit decreet wil af van het begrip fout van de jager waarvoor verwezen werd naar artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek en voert het begrip burenhinder in waarvoor verwezen wordt naar artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 544 gaat uit van een normale hinder. Men moet van zijn burenschade iets kunnen verdragen. Als de hond van de buur af en toe blaft is dat normaal. Blaft hij dag en nacht, dan komt dat neer op abnormale burenhinder. Het nieuwe jachtdecreet stapt dus af van de fout die te bewijzen viel en gaat ervan uit dat iemand van zijn buur-jager een zekere schade moet kunnen verdragen. De rechtbank zal vaststellen of die schade normaal of abnormaal is. In tegenstelling tot vroeger zullen ingevolge het nieuwe decreet de procedures eenvoudiger zijn, want eens een belangrijke schade is vastgesteld moet een vergoeding voor wildschade worden betaald. Als de schade belangrijk is moet ze ook helemaal worden vergoed, precies omdat men afgestapt is van het begrip fout van de jager. Op grond van dat begrip kon men tot een gedeelde verantwoordelijkheid komen. Met het begrip burenschade is dat niet meer mogelijk. In diezelfde context is de dubbele konijnenschade afgeschaft, wat nogal normaal is.

Met dit decreet werd nuttig werk geleverd. Men moet iets kunnen verdragen van een buur-jager, maar als die een aanzienlijke schade berokkent wordt die helemaal vergoed.

Een belangrijke innovatie is het MI-

NA-fonds. Artikel 28 behandelt het wild waarop de jacht sinds meer dan vijf jaar niet meer geopend is of dat afkomstig is van een bosreservaat, dus schade veroorzaakt door wild dat niet meer kan worden bestreden. De persoon die schade lijdt moet ook worden vergoed, wat nu kan door de bepaling die in deze tekst is ingeschreven.

Mijnheer de Voorzitter, dit waren mijn opmerkingen ter verduidelijking. Ik ben geen jager en sta niet aan de kant van de jacht. Ik ben niet tegen de jacht omdat het een nuttig instrument is om de natuur te beheersen. Ik sta er zeer objectief tegenover. Ik vind het een nuttig werkdocument om de jacht in goede banen te houden, zonder storing van evenwichten. Wij discussiëren niet over de vraag of er door artikel 3 teveel of te weinig wild is toegelaten. De Minister moet elk jaar vastleggen welk wild mag worden geschoten en in welke periodes. De discussie of er al dan niet lood in de munitie moet zitten kan later worden gevoerd. Het wild uitzetten is een van de uitpattingen die door deze tekst vanaf 1996 onmogelijk kunnen doorgaan. Met deze positieve noot wil ik besluiten. De jacht met een dergelijk uitzetten van wild en het afschieten van tamme fazanten of verwilderde hennen — die meer doen denken aan een kermisbarak dan aan een jachtbezigheid — zal in de toekomst niet meer toegelaten zijn. Het geheel is vrij positief. Mijn fractie zal dit voorstel van decreet eenparig goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, ik ben blij dat de Minister aanwezig is omdat wij hem dan kunnen ondervragen over de manier waarop hij de taken ziet die dit decreet hem zal toevertrouwen. In tegenstelling tot wat de heer Aerts zegt is dit geen werkdocument, maar een voorstel van decreet, een wet dus.

Ik heb zeer aandachtig geluisterd naar de verslaggever. Ik heb vaak het gevoel gehad dat hij de redevoering van het slechte geweten hield. U

hebt, mijnheer Capoen, zoveel over de bescherming van de natuur gesproken als wilde u de negatieve elementen van dit voorstel van decreet goed maken.

Sinds wij onze geschiedenis schrijven en reeds voorheen hebben de mensen gevochten tegen de natuur. Sinds korte tijd leren wij nu te vechten voor de natuur, voor het natuurpatrimonium dat nog te onzer beschikking staat, voor het stuk rijkdom dat we nog bezitten. Het gaat om een mondiaal probleem. De laatste dagen lezen wij artikelen over het uitsterven van de zwaluw als een voorbode van het uitsterven van andere vogels — de zwaluw is van heel wat de voorbode — maar de problemen die bestaan in de wereld bestaan in ons Vlaamse land nog in sterkere mate. Het Vlaamse landsgedeelte is overbevolkt en overgeïndustrialiseerd. Het schijnt zo te zijn — journalisten van de BRT en professor Kruihof bevestigen dit — dat in gans Vlaanderen er geen plekje meer vrij is van een of ander industrieel lawaai. In deze omstandigheden menen de vertegenwoordigers van de Groene stroming dat het nodig is op een andere manier te kijken naar het jachtbedrijf en naar de schaarse dieren die in België nog aanwezig zijn. Wij Groenen gaan in dit debat een nederlaag tegemoet. Het wordt een nederlaag, niet alleen voor AGALEV, maar ook voor alle natuurvrienden. Alle amendementen die door ons werden ingediend en die wij met hand en tand zullen verdedigen, zijn de expressie van de verontwaardiging over dit decreet. Dit is het decreet van de jachtlobby die vecht voor haar hobby. Het onderscheid is duidelijk. Heel veel mensen in ons land gaan op zondag en op andere dagen op tocht met een verrekijker naar natuurgebieden, vennen, vijvers en plassen. Zij keren tevreden naar huis terug wanneer zij een zeldzame vogel gezien en herkend hebben en er met hun vrienden over kunnen praten. Dat zijn de natuurliefhebbers. Anderen zijn slechts tevreden wanneer zij een smient of een wintertalig niet alleen hebben gezien, maar hem ook dood mee naar huis kunnen nemen, doorzeefd met loodkorrels. Daar ligt de scheidingslijn en

Dierickx

daar zal u, mijnheer de Minister, uw verantwoordelijkheid moeten nemen, omdat de meest delicate taken van de Vlaamse Raad zijn weggenomen en overgeheveld naar het niveau van de Executieve. U zal de moeilijke beslissingen moeten nemen, onder andere deze die voortvloeien uit artikel 29 in verband met het uitzetten van wild, wanneer gezegd de soort is bedreigd. Is het niet het toppunt van hypocrisie dat de Executieve kan beslissen dat dieren van een bepaalde soort mogen worden uitgezet, wanneer deze soort bedreigd is? Omgekeerd kan men dus redeneren dat jagers maar flink moeten jagen en uitroeien om dan aan de Executieve te vragen of zij terug wild mogen uitzetten. Dit voorstel is gebaseerd op consensus. Het is het voorstel van de club van de jagers, een voorstel waarin te lezen staat dat het uitzetten van wild is verboden doch pas van juli 1996 af. Van 1996 af zal de Executieve beslissen, na advies van de Hoge Jachtraad, de Landbouwwraad, waarin de fazantenkwekers vertegenwoordigd zijn, of al dan niet reeën, damherten en andere soorten mogen worden uitgezet.

De heer M. Capoen : Voor het behoud van de soort !

De heer L. Dierickx : Inderdaad, voor het behoud van de soort. Als de soort bijna is uitgeroeid, mogen dieren worden uitgezet om haar te behouden. Wij zeggen het tegenovergestelde. Hou op met jagen dan moeten er geen dieren worden uitgezet.

De heer M. Capoen : Mijnheer Dierickx, u begrijpt de filosofie van het voorstel niet. Vroeger zette men dieren uit voor de jacht, maar de nieuwe filosofie is dat ze worden uitgezet voor het behoud van de soort. Als u dat niet wil inzien, bent u ziende blind.

De heer L. Dierickx : Wij zullen de strijd voortzetten. Ik heb er alleen op gewezen dat het debat in de Vlaamse Raad had moeten worden gevoerd en niet op het niveau van de Executieve. Ik vrees dat de natuurverenigingen, die niet zo sterk staan als de andere lobbies, het onderspit zullen delven.

De mens heeft van oudsher op dieren gejaagd, maar de functie van de jacht is sterk veranderd. Oorspronkelijk was jagen in West-Europa belangrijk voor de productie van vlees en huiden. Deze functie is grotendeels verloren gegaan na de ontwikkeling van de veeteelt. Tot in de jaren 1950 stroopten de arme mensen voor de pot, maar dat is nagenoeg niet meer het geval. Slechts een deel van de geschoten dieren wordt nu daadwerkelijk gegeten en dit jachtbraad vormt dan vaak nog een luxe. Het jachtbedrijf veranderde van een noodzakelijke eiwit- en huidenleverancier in een tijdverdrijf. Tot ongeveer een eeuw geleden was de jacht het exclusieve vermaak van adel en goeude burgers. Langzaam kwam hierin verandering en groeide de jacht uit tot een hobby voor elkeen die een flinke som geld op tafel kan en wil leggen. Deze hobby wordt door de beoefenaars graag als een sport gezien.

Jacht voorstellen als een sport berust echter op een verdraaiing van de feiten. Sport is een krachtmeting tussen twee min of meer gelijkwaardige partijen, waarvan niet bij voorbaat vaststaat wie wint. De uitslag van een voetbalwedstrijd is ook niet vooraf gekend. Beide partijen kunnen winnen. De jacht kent geen gelijkwaardige partijen, alleen het zeldzame dier kan verliezen. Het ontsnapt aan de jager of het wordt gedood, maar het kan de jager nooit zelf treffen. Het dier is als het ware een levende schietschijf waarop de jager zijn kunnen toont. In plaats van liefde voor de natuur zoals de jagers het graag noemen kan men het eerder grove minachting noemen. Jacht kan alleen nog worden aanvaard als beheersjacht en niet als exploitatiejacht of als plezierjacht.

Mijnheer de Voorzitter, ik weet dat wij de discussie hier moeten stopzetten. Wij zullen, zoals ik heb aangekondigd, artikel per artikel, amendement per amendement, strijden. Wij hebben niet de bedoeling te winnen, want wij zullen verliezen. In het verslag zal de kritiek die wij op dit voorstel hebben, woord voor woord worden vermeld. Wees verzekerd, de Groenen zullen niet rusten alvorens

zij dit soort wetten hebben veranderd. Wij zullen het in onze amendementen onder meer hebben over de minimum wateroppervlakte waarop kan worden gejaagd op waterwild. Wij zullen het natuurlijk hebben over het schandaal van de uitbreiding van de loerjacht gedurende de duisternis. Wij zullen het hebben over het jagen met loodhagel, over de verschillende jachttechnieken die ingang vinden zoals de jacht met pijl en boog, de jacht met kruisboog maar dan op de Amerikaanse geperfectioneerde wijze. Wij zullen het hebben over het fameuze artikel 29 aangaande het uitzetten van alle mogelijke wildsoorten wanneer deze met uitroeiing bedreigd zijn. Wij zullen het ten slotte hebben over de wijze waarop dit debat verlegd wordt van de Vlaamse democratie naar de Vlaamse Executieve. Morgen zullen wij dit debat voortzetten. Collega's, antwoordt ons niet met kwinkslagen, maar met argumenten. **(Applaus).**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag. Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te werken.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 19.05 uur.